



**Miniszterelnökség**

Iromány száma: **T/17782.**

Benyújtás dátuma: **2017-10-10 16:59**

Parlex azonosító: **1FSD27YC0002**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes**

Előadó: **Varga Mihály, nemzetgazdasági miniszter**

Törvényjavaslat címe: **Az adóhatóság által fogantatosítandó végrehajtási eljárásokról**

A Kormány nevében mellékelten benyújtom az adóhatóság által fogantatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat az érintett szakmai érdekképviselői szervezetekkel egyeztetésre került.

**2017. évi ..... törvény**  
**az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról**

**I. Fejezet**

**A törvény hatálya és az alapelvek**

**1. A törvény hatálya**

**1. §**

(1) E törvényt kell alkalmazni az állami adó- és vámhatóság, valamint az önkormányzati adóhatóság (a továbbiakban együtt: adóhatóság) által megállapított, nyilvántartott, törvényen alapuló fizetési kötelezettségek végrehajtása során.

(2) Törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben helyi önkormányzati rendelet eltérő rendelkezése hiányában e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni arra a végrehajtásra, amelyet az általános közigazgatási rendtartás alapján az állami adó- és vámhatóság fogatosít.

(3) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni azon köztartozások, igazgatási és bírósági szolgáltatási díjak és egyéb tartozások végrehajtása során, amelyekre törvény az adók módjára való behajtást rendeli el (a továbbiakban: adók módjára behajtandó köztartozás).

**2. Az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szabályainak alkalmazása**

**2. §**

E törvény eltérő rendelkezése hiányában az adóhatóság által fogatosított végrehajtási eljárásban az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi ... törvény (a továbbiakban: Air.) és az adózás rendjéről szóló 2017. évi ... törvény (a továbbiakban: Art.) szabályait kell alkalmazni.

**3. A bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályainak alkalmazása**

**3. §**

E törvény, valamint az Air. és az Art. eltérő rendelkezése hiányában az adóhatóság által fogatosított végrehajtási eljárásban – e törvénnyel összhangban – a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a Vht. 9. § alkalmazásának nincs helye.

**4. §**

(1) Ahol a Vht.

a) végrehajtást kérőt említ, azon a végrehajtást fogatosító adóhatóság által nyilvántartott adótartozás tekintetében a nyilvántartó adóhatóságot, megkeresésre behajtandó tartozások

vonatkozásában a behajtást kérőt, illetve a behajtást kérő hatóságot,  
b) végrehajtót említ, azon adóhatóságot,  
c) végrehajtható okiratot említ, azon e törvényben meghatározott végrehajtható okiratot,  
d) végrehajtói letéti számlára teljesítésről rendelkezik, azon a végrehajtást foganatosító állami adó- és vámhatóság, illetve a helyi önkormányzat számlájára teljesítést kell érteni.

(2) A végrehajtási eljárás során felmerülő költségek előlegezésére és viselésére, valamint a végrehajtási eljárásban eljárási bírság kiszabására e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) A Vht. által szabályozott, bírósági döntést igénylő kérdés tekintetében a végrehajtási eljárásban – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a végrehajtást foganatosító adóhatóság dönt.

## **4. Eljárási alapelvek**

### **5. §**

A végrehajtási cselekmények sorrendjét, időpontját az adóhatóság e törvény keretei között maga határozza meg.

### **6. §**

A végrehajtási cselekmények közül azokat kell foganatosítani, amelyekkel a leghatékonyabban érhető el a végrehajtás célja, ugyanakkor az adósra nézve – az arányosság elvének figyelembe vételével – a legkisebb mértékű korlátozással jár.

## **II. Fejezet**

### **Értelmező rendelkezések**

### **7. §**

(1) E törvény alkalmazásában

1. adó: az adó, a járulék, az illeték, a díj, hozzájárulás, továbbá a központi költségvetés, a Nemzeti Foglalkoztatási Alap, a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap, a Nemzeti Kulturális Alap, az Egészségbiztosítási Alap, valamint a Nyugdíjbiztosítási Alap (továbbiakban: Alapok) vagy az önkormányzat javára teljesítendő, törvényen alapuló kötelező befizetés;
2. adós: az adózó, az adó megfizetésére kötelezett személy, továbbá a pénzfizetésre vagy a meghatározott cselekmény végrehajtására, túrására vagy abbahagyására kötelezett személy;
3. behajtást kérő: az adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító, nyilvántartó szerv, vagy a tartozás jogosultja;
4. behajtást kérő hatóság: az általános közigazgatási rendtartáson alapuló végrehajtást kezdeményező hatóság;
5. EKAER: Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszer, az állami adó- és vámhatóság által működtetett elektronikus rendszer, amely az Európai Unió valamely más tagállamából

Magyarország területére, Magyarország területéről az Európai Unió valamely más tagállamába irányuló, a termék közúti fuvarozásával, illetve a Magyarország területén belül megvalósuló, a termék közúti fuvarozásával összefüggő adókötelezettségek teljesítésének ellenőrzését szolgálja;

6. fizetési kedvezmény: fizetési könnyítés, illetve mérséklés;

7. fizetési könnyítés: fizetési halasztás, illetve részletfizetés;

8. gépjármű: olyan jármű, amelyet beépített erőgép hajt;

9. hozzátartozó: a Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozó;

10. jármű: közúti szállító- vagy vontató eszköz, ideértve az önjáró vagy vontatott munkagépet is;

11. jövedelem: munkabér, illetmény, munkadíj, a munkaviszonyon, közfoglalkoztatási jogviszonyon, munkaviszony jellegű szövetkezeti jogviszonyon, közszolgálati, kormányzati szolgálati, állami szolgálati és közalkalmazotti jogviszonyon, szolgálati viszonyon, társadalombiztosítási jogviszonyon alapuló járandóság, valamint a munkából eredő egyéb rendszeres, időszakonként visszatérően kapott díjazás, juttatás;

12. költségvetési támogatás: az államháztartásról szóló törvény (a továbbiakban: Áht.) szerinti támogatás és az Art. szerinti azon költségvetési támogatások, amelyek az Áht. alapján nem minősülnek támogatásnak;

13. közeli hozzátartozó: a Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozó;

14. közeli lejáratú termék:

a) 24 órás fogyaszthatósági idő esetén a fogyaszthatósági idő utolsó két órájában,

b) több, mint 24 órás fogyaszthatósági idő esetén a fogyaszthatósági idő utolsó napján,

c) 3 hónapos minőségmegőrzési vagy felhasználhatósági idő esetén a minőségmegőrzési vagy felhasználhatósági idő utolsó két hetében,

d) több, mint 3 hónapos minőségmegőrzési vagy felhasználhatósági idő esetén - ide nem értve azon termékeket, amelyekben nem szükséges a minőségmegőrzési vagy felhasználhatósági idő feltüntetése - a minőségmegőrzési vagy felhasználhatósági idő utolsó négy hetében;

15. Közösséget megillető hagyományos saját forrásból fennálló követelés: a 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozat 2. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti, az Európai Unió által a tagsággal nem rendelkező országokkal folytatott kereskedelemre megállapított vámok, egyéb vámok, valamint a cukorágazat piacának közös szervezése keretein belül nyújtott hozzájárulások;

16. lakóingatlan:

a) a lakás céljára létesített és az ingatlan-nyilvántartásban lakóház vagy lakás megnevezéssel nyilvántartott, vagy ilyenként feltüntetésre váró ingatlan (tulajdoni illetőség), ha arra használatbavételi engedélyt adtak ki,

b) a tanya és

c) az ingatlan-nyilvántartásban üdülőként nyilvántartott ingatlan, ha annak címe megegyezik az adós lakóhely igazolására szolgáló személyazonosító okmányában megjelölt címmel, és nem áll az adós tulajdonában olyan más ingatlan, amely lakás céljára alkalmas lenne;

17. nettó tartozás: a tartozások összegének az adóhatóságnál nyilvántartott túlfizetés összegével csökkentett összege, melynek számítása során túlfizetesként nem vehető figyelembe a letétként nyilvántartott összeg;

18. pénzügyi intézmény: a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti pénzügyi intézmény;

19. romlandó dolog: a közeli lejáratú termék és az a dolog, amelynek állaga jelentősen romlana, vagy forgalmi értéke jelentősen csökkenne, ha az értékesítésre a végrehajtás általános szabályai szerint kerülne sor;

20. tanya: a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény szerinti tanya;

21. tartozás: esedékességig meg nem fizetett adó, vám, az általános közigazgatási rendtartás alapján végrehajtásra átadott fizetési kötelezettség, adók módjára behajtandó köztartozás, valamint a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás;

22. végrehajtó: az adóhatóság nevében eljárni jogosult kormánytisztviselő, köztisztviselő vagy pénzügyőr.

(2) Az e törvény által nem meghatározott fogalmak tekintetében az Art. és az Air. fogalmait kell irányadónak tekinteni.

### **III. Fejezet**

#### **Általános végrehajtási szabályok**

##### **5. Jegyzőkönyv**

###### **8. §**

(1) A jegyzőkönyv lehet általános jegyzőkönyv, foglalási jegyzőkönyv és árverési jegyzőkönyv.

(2) A jegyzőkönyvben minden esetben fel kell tüntetni

a) az adós és a jelen levő más érdekelt nevét és lakóhelyét, természetes személyazonosító adatait, elnevezését, a bíróság által nyilvántartandó jogi személy nyilvántartási számát és székhelyét, valamint a végrehajtó azonosításához szükséges adatokat,

b) az eljárás helyét és idejét,

c) a végrehajtandó követelés jogcímét és összegét,

d) a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság és az adóhatóság megnevezését, utóbbi hivatalos bélyegzőjét,

e) az eljárási cselekmény leírását, és

f) foglalási és árverési jegyzőkönyv esetén a Vht.-ban az adott típusú jegyzőkönyvre meghatározott egyéb adatokat és körülményeket.

(3) A jegyzőkönyvet a végrehajtó, az eljárási cselekmény fogantatásakor jelen levő felek és más érdekeltek aláírják. Az aláírás hiányát és ennek okát a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni.

###### **9. §**

(1) Ha a jegyzőkönyvben név-, szám- vagy más elírás, illetve számítási hiba van, az adóhatóság a hibát kijavítja, ha az nem hat ki az ügy érdekére.

(2) Ha a jegyzőkönyvből jogszabály által előírt kötelező tartalmi elem hiányzik, az adóhatóság a jegyzőkönyvet kiegészíti.

(3) A kijavítást, kiegészítést az adóhatóság jegyzőkönyvvel teljesíti.

(4) A kijavítást, kiegészítést annak kell megküldeni, akinek a kijavított, kiegészített jegyzőkönyv megküldésre került.

## **6. Ügygondnok**

### **10. §**

(1) Az adóhatóság az adós részére ügygondnokot rendel, ha az adósnak van lefoglalható vagyontárgya, de az adós

- a) lakóhelye vagy tartózkodási helye ismeretlen,
- b) külföldön lakik, vagy hosszabb ideig ott tartózkodik, vagy
- c) a székhelyén nem fellelhető vagy székhelye ismeretlen.

(2) Az adóhatóság az adós részére ügygondnokot rendel akkor is, ha a nem természetes személy adósnak van lefoglalható vagyontárgya és nincs törvényes képviselője.

(3) Nincs szükség ügygondnokra, ha az adósnak képviselője van.

(4) Ha az adós cégnek van lefoglalható vagyontárgya, de a cégbíróság az eljárás során a céget hivatalból törölte a cégjegyzékből, az adóhatóság ügygondnokot rendel, és részvételével folytatja az eljárást.

## **7. A végrehajtás költsége**

### **11. §**

(1) Az adós – jogszabályban meghatározottak szerint – köteles a végrehajtással kapcsolatban felmerült valamennyi költség, így a készkiadás, a költségminimum és jogszabályban meghatározottak szerint a végrehajtási költségátalány megfizetésére.

(2) Költségminimumként ingó- és ingatlan-foglalás esetén 5 ezer forint fizetendő.

(3) Az adóhatóság a költségekről – a végrehajtási költségátalány, illetve költségminimum kivételével – végzést hoz.

(4) Az adóhatóság a költségátalány, illetve költségminimum felszámításától számított 8 napon belül az adóst értesíti. A költségátalány, illetve költségminimum felszámítását az adós az azok alapjául szolgáló végrehajtási cselekménnyel szemben benyújtható végrehajtási kifogásban sérelmezheti.

## **8. A kötelezettségek és befizetések nyilvántartása és elszámolása**

### **12. §**

(1) Az állami adó- és vámhatóság a végrehajtásban kezelt – végrehajtásra átvett – kötelezettségekről elkülönítetten egyedi, analitikus nyilvántartást vezet, a végrehajtási eljárásban behajtott, a

végrehajtási kényszer eredményeként befizetett összegek fogadására és kezelésére elkülönített számlát tart fenn és működtet. E számla biztosítéki letét funkcióval nem szolgálhat.

(2) Az állami adó- és vámhatóság az adó megfizetésére kötelezett személyek kötelezettségeiről, illetve az egyetemleges kötelezettségekről elkülönítetten egyedi, analitikus nyilvántartást vezet, az ilyen jogcímen előírt kötelezettségekre befizetett összegek fogadására és kezelésére elkülönített számlát tart fenn és működtet. A számlára befizetett összegek elszámolására, felosztására a 13. §-ban szabályozott esedékesség szerinti felosztási szabályok az irányadók.

### 13. §

(1) Ha a tartozást az adóhatóság hajtja be, a végrehajtott összeget – a végrehajtási eljárás során felmerült végrehajtási költségek, és a végrehajtási költségátalány elszámolását követően – a tartozás esedékességének sorrendjében, azonos esedékességű tartozás esetén a tartozás arányában kell elszámolni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, az állami adó- és vámhatóság által folytatott végrehajtási eljárásban behajtott összeget – a végrehajtási eljárás során felmerült végrehajtási költségek, és a végrehajtási költségátalány elszámolását követően – elsőként a természetes személy jövedelemadójának előlegére, a levont jövedelemadóra vagy a kifizető által a természetes személytől levont járulékokra esedékességük sorrendjében, azonos esedékesség esetén a tartozások arányában kell elszámolni. A még fennmaradó összeget elsőként a Közösséget megillető hagyományos saját forrásból fennálló követelésre, ezt követően az egyéb, az állami adó- és vámhatóság alapfeladataihoz kötötten nyilvántartott tartozásokra az esedékességük sorrendjében, azonos esedékesség esetén a tartozások arányában, az ezt követően fennmaradt összeget pedig az elkülönített számlán nyilvántartott tartozásokra, több tartozás esetén a tartozások esedékességének sorrendjében, azonos esedékesség esetén a tartozások arányában kell elszámolni.

(3) Ha a Vht. 4. § (1) bekezdés szerinti összeütközésről az adóhatóság az ingóság árverésének kifizetését követően szerez tudomást, az árverésből befolyt vételárat elsődlegesen az adóhatóság által fogatosított végrehajtással érintett összegre kell elszámolni az (1) és (2) bekezdés szerinti kielégítési sorrendben. A bírósági végrehajtásban érvényesítendő követelésre az ezt követően fennmaradt összeg számolható el. Az elszámolásról, a bírósági végrehajtásban felosztható összegről, az adóhatóság tájékoztatja az eljárásban érintett bírósági végrehajtót. Az adóhatóság felosztási tervben összesítve, egy összegben szerepelteti az adóhatóság által fogatosított végrehajtással érintett összeget, az árverésből befolyt vételárat, illetve a felosztást követően fennmaradt összeget. A fennmaradt összeg elszámolását – felosztását – a Vht-ban rendelkezett kielégítési sorrend alapján a bírósági végrehajtó végzi.

(4) A végrehajtás során befolyt összegből a hátralékos kötelezettségre elszámolt, felosztott összeget, az adóhatóság az eredeti – végrehajtásba vont vagy végrehajtásra átvett – kötelezettség kiegyenlítése érdekében továbbutalja az eredeti kötelezettséghez kapcsolódóan nyilvántartásba vett számlaszámra. A számlán a felosztásra váró, az ideiglenes biztosítási, illetve a biztosítási intézkedés alapján befolyt vagy felfüggesztett eljáráshoz kapcsolódóan zárolt összegeken felüli, túlfizetésnek

minősülő összeg nem tartható nyilván, annak vissza- vagy kiutalása iránt az adóhatóság a tudomására jutásától számított 8 napon belül intézkedik.

(5) Az e törvény hatálya alá tartozó, végrehajtásba vont vagy átvett fizetési kötelezettséget forintban kell nyilvántartani, a pénzforgalmi utalásokat forintban kell teljesíteni. A belföldi pénzforgalmi számla nyitására nem kötelezett, külföldi illetőségű adós esetében a vissza- vagy kiutalást az adóhatóság az adós által megadott külföldi fizetési számlára, az adós által meghatározott devizanemben utalja át. Olyan külföldi pénznem esetében, amelynek nincs a Magyar Nemzeti Bank által közzétett forintban megadott árfolyama, a Magyar Nemzeti Bank által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell figyelembe venni. Az átváltás költsége a külföldi illetőségű adóst terheli.

#### **14. §**

Ha

- a) a végrehajtás alá vont ingatlant a Nemzeti Eszközkezelő vásárolta meg, akkor a Vht. Kielégítés a Nemzeti Eszközkezelő által kifizetett vételárból alcíme szerinti,
- b) az ingatlan kisajátítással érintett, akkor a Vht. Kielégítés kisajátításból befolyt összegből alcíme szerinti,
- c) az ingóságnak (mint zálogtárgynak), illetve az ingatlannak az értékesítése során zálogjoggal, illetve jelzálogjoggal biztosított követelést is ki kell elégíteni, akkor a Vht. Kielégítés zálogjog alapján alcíme szerinti,
- d) természetes személy adós foglalkozásának gyakorlásához nélkülözhetetlen gépjárművet kell értékesíteni, akkor a Vht. Kielégítés a gépjármű értékesítéséből befolyt összegből alcíme szerinti különös elszámolási szabályok alkalmazandóak.

### **9. A végrehajtás felfüggesztése**

#### **15. §**

(1) Az adóhatóság a döntés végrehajtását hivatalból felfüggesztheti vagy felettes szerve rendelkezésére felfüggeszti, ha a fizetési kötelezettséget előíró döntés megváltoztatása vagy megsemmisítése várható.

(2) Az állami adó- és vámhatóság – a pénzügyi tranzakciós illeték és a bírósági eljárási illeték kivételével – illetékügyekben a végrehajtást kérelemre felfüggesztheti, ha az illetékfizetési kötelezettség megszűnése várható.

(3) Az adóhatóság az adós kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtási eljárást, ha az adós a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és az adóst a végrehajtási eljárás során korábban e törvény alapján nem sújtották mulasztási bírsággal.

(4) Az adóhatóság a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülmények körében különösen értékeli az adós tartási kötelezettségébe tartozó személyek számát, az adós vagy az eltartott személy tartós és súlyos betegségét, az adóst is sújtó, a végrehajtás során bekövetkezett elemi csapást vagy ipari katasztrófát.



(5) Az eljáró adóhatóság a végrehajtási eljárást törvényben meghatározott esetben felfüggeszti.

(6) Ha az adóhatóság hatósági átutalási megbízását a fizetési számlát vezető pénzforgalmi szolgáltató a végrehajtás felfüggesztéséről szóló végzés meghozataláig nem teljesítette, az adóhatóság a hatósági átutalási megbízás visszavonásáról haladéktalanul intézkedik. Ha a fizetési számlát vezető pénzforgalmi szolgáltató a hatósági átutalási megbízást a felfüggesztés kezdő napját követően, a felfüggesztés hatálya alatt teljesítette és az összeget az adóhatóság részére átutalta, az adóhatóság azt a tudomására jutásától számított 8 napon belül visszatéríti az adósnak.

(7) Ha az adóhatóság jövedelem-letiltást foganatosított és a munkáltató, illetve az adós számára járandóságot, illetményt, munkából eredő díjazást, juttatást, egyéb összeget rendszeresen, időszakonként visszatérően folyósító szervet vagy személyt (a továbbiakban együtt: munkáltató) a végrehajtás felfüggesztéséről szóló végzés meghozataláig a behajtani kívánt teljes összeget még nem utalta át az adóhatóság részére, az adóhatóság a jövedelem-letiltás alapján történő levonás felfüggesztéséről tájékoztatja a munkáltatót. A munkáltatónak az általa a jövedelem-letiltás alapján a felfüggesztés kezdő napját követően, a felfüggesztés hatálya alatt levont, de az adóhatóság részére még át nem utalt összeget az adós részére vissza kell térítenie. A munkáltató által a jövedelem-letiltás alapján a felfüggesztés kezdő napját követően, a felfüggesztés hatálya alatt az adóhatóság részére átutalt összeget az adóhatóság a tudomására jutásától számított 8 napon belül visszatéríti az adósnak.

## **10. A végrehajtási eljárás szünetelése**

### **16. §**

(1) A végrehajtási eljárás szünetel

- a) a fizetési kedvezmény iránti kérelem adóhatósághoz történő megérkezését követő naptól a kérelmet elbíráló döntés véglegessé válásának napjáig, ha az adós fizetési kedvezmény iránti kérelmét a tartozás esedékességét követő 8 napon belül nyújtotta be;
- b) a fizetési halasztást vagy részletfizetést engedélyező döntés véglegessé válásának napjától a tartozás döntésben foglalt teljesítéséig, ha az adós kérelmére fizetési halasztást vagy részletfizetést engedélyeztek;
- c) a halasztó hatály elrendelése iránti kérelemnek az adóhatóság tudomására jutása napját követő naptól a kérelem jogerős elbírálásáig, ha az adóhatósági döntés ellen indított közigazgatási per során az első alkalommal előterjesztett halasztó hatály elrendelése iránti kérelmet jogerősen még nem bírálták el;
- d) a felszámolás elrendelésétől a felszámolási eljárás jogerős befejezéséig, ha a gazdálkodó szervezet adótartozásának megfizetésére a helytállni köteles tag (részvényes), vezető tisztségviselő kötelezésére került sor, vagy
- e) ha törvény így rendelkezik.

(2) Ha az adóhatóság hatósági átutalási megbízását a fizetési számlát vezető pénzforgalmi szolgáltató a végrehajtás szünetelése kezdő napjáig nem teljesítette, az adóhatóság a hatósági átutalási megbízás visszavonásáról haladéktalanul intézkedik. Ha a fizetési számlát vezető

pénzforgalmi szolgáltató a hatósági átutalási megbízást a szünetelés kezdő napját követően, a szünetelés hatálya alatt teljesítette és az összeget az adóhatóság részére átutalta, az adóhatóság azt a tudomására jutásától számított 8 napon belül visszatéríti az adósnak.

(3) Ha az adóhatóság jövedelem-letiltást foganatosított és a munkáltató a végrehajtás szünetelése kezdő napjáig a behajtani kívánt teljes összeget még nem utalta át az adóhatóság részére, az adóhatóság a jövedelem-letiltás alapján történő levonás felfüggesztéséről tájékoztatja a munkáltatót. A munkáltatónak az általa a jövedelem-letiltás alapján a szünetelés kezdő napját követően, a szünetelés hatálya alatt levont, de az adóhatóság részére még át nem utalt összeget az adós részére vissza kell térítenie. A munkáltató által a jövedelem-letiltás alapján a szünetelés kezdő napját követően, a szünetelés hatálya alatt az adóhatóság részére átutalt összeget az adóhatóság 8 napon belül visszatéríti az adósnak.

## **17. §**

Ha az adóhatóság az adós kérelmére fizetési könnyítést vagy adómérséklést engedélyezett, a döntés véglegessé válásáig a kérelemmel érintett tartozás tekintetében – az 50. § (2) bekezdésében foglalt eseten kívül – végrehajtási cselekményt nem foganatosíthat.

## **11. A végrehajtás megszüntetése**

### **18. §**

Meg kell szüntetni a végrehajtási eljárást, ha

- a) az adós a tartozását maradéktalanul megfizette,
- b) a tartozást az adóhatóság teljes egészében behajtotta,
- c) a tartozást az adóhatóság teljes egészében elengedte,
- d) a tartozások végrehajtásához való jog a rá vonatkozó szabályok szerint elévült,
- e) valamennyi adótartozás vonatkozásában a végrehajtáshoz való jog megszüntetésére került sor,
- f) a végrehajtható okirat visszavonásra vagy megsemmisítésre került,
- g) megkeresésre folytatott végrehajtás esetén a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság ezt kérte,
- h) az adós meghal, vagy
- i) törvény így rendelkezik.

## **12. A végrehajtáshoz való jog elévülése**

### **19. §**

(1) A tartozás végrehajtásához való jog az esedékesség naptári évének az utolsó napjától számított 4 év elteltével évül el. Ha az adóhatóság végrehajtási cselekményt foganatosított, az elévülés 6 hónappal meghosszabbodik.

(2) Az adóbevallás késedelmes benyújtása esetén az adótartozás végrehajtásához való jog elévülése az adóbevallás benyújtásának időpontjával megszakad, és az elévülés az adóbevallás benyújtását

követő napon újból megkezdődik.

(3) Ha az adós ellen felszámolási eljárás indul, a tartozás végrehajtásához való jog elévülése a felszámolás kezdő időpontjával megszakad, és az elévülés a felszámolási eljárás befejezéséről hozott döntés jogerőre emelkedését követő napon újból megkezdődik.

(4) Ha a tartozás végrehajtásához való jog elévült, a tartozást terhelő késedelmi pótlékot is elévültnek kell tekinteni.

(5) Nyugszik a tartozás végrehajtásához való jog elévülése a végrehajtási eljárás felfüggesztésének, illetve a 16. § (1) bekezdés c), d) és e) pontja szerinti szünetelésének, az adós vagyonának egészére elrendelt bűnügyi zárlatnak, továbbá törvényben biztosított fizetési kedvezménynek vagy feltételhez kötött adómentességnek az időtartama alatt. Az 52. § (5) bekezdés szerinti jelzálogjog bejegyzése az elévülés nyugvása szempontjából a végrehajtási eljárás felfüggesztésével esik egy tekintet alá.

(6) Az adó végrehajtásához való jog elévülése az Art. 203. § (4) és (5) bekezdés szerinti büntetőeljárás esetében a büntetőeljárás kezdő időpontjától annak jogerős befejezéséig nyugszik.

(7) A polgári peres eljárás kezdő időpontjától annak jogerős befejezéséig nyugszik a végrehajtáshoz való jog elévülése, ha az Art. 59. § (1) bekezdés e) pontjának alkalmazását meg kell előznie a korlátlan felelősség megállapítása iránti polgári peres eljárásnak.

(8) Nyugszik a végrehajtáshoz való jog elévülése az adózó halálának napjától az adómegállapításról szóló döntés, illetve az örököszt az örökhagyó tartozásának megfizetésére kötelező döntés véglegessé válásáig.

### **13. Behajthatatlan tartozás**

#### **20. §**

(1) A végrehajtási eljárást lefolytató adóhatóság az adós és – ha sor kerül kötelezésre – az adó megfizetésére kötelezett személy végrehajtható vagyona hiányában az adós tartozását, állami kezességvállalásból eredő, állammal szemben fennálló tartozását – alakszerű döntés meghozatala nélkül – ideiglenesen behajthatatlannak minősítheti és a tartozás végrehajthatóvá válásáig, illetve a végrehajtáshoz való jog elévüléséig ezen a jogcímen tarthatja nyilván.

(2) A behajthatatlanság címén nyilvántartott tartozást az adóhatóság ismét végrehajthatónak minősíti, ha a végrehajtáshoz való jog elévülési idején belül a tartozás végrehajthatóvá válik.

#### **21. §**

A végrehajtási eljárást lefolytató állami adó- és vámhatóság a 10 ezer forintot meghaladó, de a központi költségvetésről szóló törvényben megállapított értékhatárt meg nem haladó, kis összegű követelés esetében – a Közösséget megillető hagyományos saját forrásból fennálló követelés kivételével – az átvezetésen kívül kizárólag hatósági átutalási megbízást és jövedelem-letiltást foganatosít a behajtás érdekében. Ezek eredménytelensége esetén a tartozást – alakszerű döntés

meghozatala nélkül – ideiglenesen behajthatatlannak minősítheti és a tartozás végrehajthatóvá válásáig, illetve a végrehajtáshoz való jog elévüléséig ezen a jogcímen tarthatja nyilván.

#### **14. Mulasztási bírság kiszabása a végrehajtási eljárásban**

##### **22. §**

(1) Az eljárás minden résztvevője, természetes személy esetén 200 ezer forintig, jogi személy esetén 500 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha a végrehajtási eljárást a megjelenési kötelezettség elmulasztásával, az együttműködési kötelezettség megsértésével vagy más módon akadályozza.

(2) Azzal szemben, aki a jogsértést ismételten követi el, a kiszabható mulasztási bírság összege természetes személy esetén 500 ezer forintig, jogi személy esetén 1 millió forintig terjedhet.

#### **15. Az adóhatósági egyezség szabályai**

##### **23. §**

Az adóhatóság és az adós a végrehajtási eljárás során az adópolitikáért felelős miniszter, illetve az önkormányzat képviselő-testületének hozzájárulásával az adós vagyonából lefoglalt ingó vagy ingatlan vagyontárgy tulajdon-, kezelői jogának az állam vagy az önkormányzat javára történő átruházására - a becsértéknek megfelelő értékben - egyezséget köthet, ha a vagyontárgy valamely állami vagy önkormányzati feladat ellátását természetben szolgálja. Az egyezségben szereplő összegben a központi költségvetést, vagy az önkormányzat költségvetését megillető adótartozás megfizetettnek minősül.

#### **16. Jogorvoslat a végrehajtási eljárásban**

##### **24. §**

(1) A végrehajtási eljárás során az adóhatóság, illetve az önálló bírósági végrehajtó 36. § alapján foganatosított törvénysértő intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása ellen az adós, a behajtást kérő, a behajtást kérő hatóság, illetve az, akinek a végrehajtás jogát vagy jogos érdekét sérti – a sérelmezett intézkedés vagy annak elmaradásának tudomására jutásától számított 15 napon belül – a végrehajtást foganatosító elsőfokú adóhatóságnál végrehajtási kifogást terjeszthet elő. Ha az önálló bírósági végrehajtó törvénysértő intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása ellen az elsőfokú adóhatóságnál terjesztenek elő végrehajtási kifogást, erről az adóhatóság soron kívül értesíti az önálló bírósági végrehajtót.

(2) A végrehajtási kifogásban meg kell jelölni a sérelmezett intézkedést és azt, hogy a kifogást előterjesztő az intézkedés megsemmisítését vagy megváltoztatását milyen okból kívánja.

(3) A végrehajtási kifogást a sérelmezett intézkedés vagy annak elmaradásától számított legfeljebb 6 hónapon belül lehet előterjeszteni.

## 25. §

Az elkésett, a nem a jogosulttól származó, valamint az intézkedés megsemmisítésének vagy megváltoztatásának okát nem tartalmazó végrehajtási kifogást tartalmazó kérelmet az elsőfokú adóhatóság visszautasítja.

## 26. §

(1) A végrehajtást foganatosító adóhatóság a benyújtott végrehajtási kifogást az ügy összes iratával együtt 15 napon belül felterjeszti a felettes adóhatósághoz, kivéve, ha a végrehajtást foganatosító adóhatóság a kifogásban foglaltaknak helyt ad, amelyről a végrehajtási kifogás előterjesztőjét tájékoztatja.

(2) A végrehajtási kifogásról a végrehajtást foganatosító adóhatóság felettes szerve 15 napon belül dönt.

(3) A felettes szerv a megtámadott intézkedést helybenhagyja, megváltoztatja, megsemmisíti vagy az adóhatóságot – az intézkedés jellegéhez viszonyítottan megfelelő határidő tűzésével – az elmulasztott intézkedés megtételére kötelezi.

(4) A 36. § alapján eljáró önálló bírósági végrehajtót megillető díjazással kapcsolatos végrehajtási kifogást a végrehajtó székhelye szerint illetékes járásbíróság bírálja el a Vht. szabályai alkalmazásával. A kifogást a járásbíróságnak címezve, az önálló bírósági végrehajtónál kell előterjeszteni.

## 27. §

A végrehajtási kifogásnak – az árverés kitűzését követően benyújtott, az árverés kitűzésének jogszerűségét vitató, első alkalommal benyújtott végrehajtási kifogás kivételével – a további végrehajtási cselekményekre nincs halasztó hatálya, a lefoglalt vagyontárgy értékesítése iránt azonban csak az érintett vagyontárgy foglalásával, becsértékének megállapításával szemben benyújtott végrehajtási kifogás végleges elbírálását követően lehet intézkedni.

## 28. §

Önálló fellebbezésnek van helye

- a) az adóhatóság végrehajtási eljárása során hozott,
  - b) a végrehajtási kifogás előterjesztési határidejének elmulasztása miatt benyújtott igazolási kérelmet elutasító,
  - c) a végrehajtási kifogást visszautasító és
  - d) a végrehajtási kifogást elbíráló
- végzés ellen.

## IV. Fejezet

### A végrehajtás megindítása

## 17. Végrehajtható okirat

### 29. §

- (1) A végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat:
- a) a fizetési kötelezettséget megállapító, véglegessé vált hatósági döntés,
  - b) önadózás esetén a fizetendő adót, adóelőleget, adóelőleg-kiegészítést tartalmazó bevallás,
  - c) az adózóval közölt adóhatósági adómegállapítás,
  - d) az állami adó- és vámhatóság javára fizetési kötelezettséget megállapító jogerős bírósági határozat, bíróság által jogerősen jóváhagyott egyezség, továbbá a bírósági eljárási illetéket megállapító bírósági határozat, valamint a bírósági eljárási illeték tárgyában küldött bírósági megkeresés és értesítés,
  - e) az egészségügyi szolgáltatási járulék-kötelezettséget tartalmazó bejelentés,
  - f) büntetőeljárás során hozott határozat, amely jogerősen adóbevétel-csökkenést, vagyoni hátrányt, vagy jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatást állapít meg, kizárólag az adóbevétel-csökkenés, a vagyoni hátrány vagy a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás tekintetében,
  - g) az általános közigazgatási rendtartáson alapuló végrehajtás esetén a behajtást kérő hatóság megkeresésének mellékletét képező, annak alapjául szolgáló döntés – ide értve a meghatározott cselekmény végrehajtását is –,
  - h) az adók módjára behajtandó köztartozás esetén a behajtást kérő megkeresése,
  - i) a bíróság pénzbüntetésről, pénzbírságról, rendbírságról – kivéve, ha a végrehajtási eljárásban kiszabott rendbírság behajtását a Vht. 45/A. § (5) bekezdése alapján az önálló bírósági végrehajtó végzi –, vagyonelkobzásról, az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételéről, az Európai Unió tagállamában büntetőeljárásban bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott pénzüsszegről, valamint az Európai Unió tagállamai közé nem tartozó államban (a továbbiakban: külföldi állam) vagy az Európai Unió tagállamában büntetőeljárásban alkalmazott vagyonelkobzásról szóló értesítése,
  - j) a bíróság bűnügyi költségről, elővezetési és kíséresi költségről, fegyelmi eljárásban a bírósági végrehajtóval, bírósági végrehajtó-helyettessel és bírósági végrehajtójelölttel szemben kiszabott pénzbírságról, valamint az alapos kifogás esetén a bírósági végrehajtót az állam felé terhelő befizetési kötelezettségről szóló értesítése, továbbá a bírósági gazdasági hivatalnak a közjegyző által kiszabott pénzbírságról, az ügyészség által kiszabott rendbírságról, megállapított bűnügyi költségről, az ügyészség és a nyomozó hatóság által megállapított elővezetési és kíséresi költségről, valamint a pártfogó felügyelői szolgálat által a közvetítői eljárásban megállapított, az állam által előlegezett és visszatérítendő költségről szóló értesítése,
  - k) a bűnügyi zárlatot elrendelő, az elektronikus adat ideiglenes hozzáférhetetlenné tételéről, illetve visszaállításáról, valamint az információs rendszerben tárolt adatok megőrzésére kötelezésről szóló határozat,
  - l) az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedés végrehajtására zárlatot elrendelő végzés,
  - m) a polgári ügyben az állam által előlegezett költséget tartalmazó megkeresés,

- n) a bíróság által előlegezett gyermektartásdíjat tartalmazó megkeresés,
- o) a bíróságot, az Országos Bírósági Hivatal elnökét, az Országos Bírósági Hivatalt, a minisztériumot, az igazságügyi szakértői intézményt vagy az államot egyéb jogcímen megillető követelést tartalmazó megkeresés, és
- p) a büntetés-végrehajtási szervezetet a fogvatartottal – illetőleg a volt fogvatartottal – szemben megillető követelést tartalmazó megkeresés.

(2) Az okirat végrehajthatóságához külön intézkedésre nincs szükség.

(3) A tartozás után felszámított pótlék, kamat, a végrehajtási költségátalány és költségminimum az adótartozásra vonatkozó végrehajtható okirat alapján hajtható végre.

## **18. A fizetési felszólítás és a végrehajtási eljárás megindítása**

### **30. §**

(1) Az adóhatóság a tartozás megfizetésére az adóst felhívhatja, eredménytelen felhívás esetén, továbbá ha a felhívás alkalmazása a körülmények alapján célszerűtlen, a végrehajtást megindítja.

(2) Az állami adó- és vámhatóság 10 ezer forintot meg nem haladó nettó tartozással rendelkező adós esetében fizetési felhívást küld, további végrehajtási cselekményt – kivéve a Közösséget megillető hagyományos saját forrásból fennálló követelés tekintetében – az átvezetésen kívül nem foganatosít.

### **31. §**

(1) A végrehajtási eljárás az első végrehajtási cselekmény foganatosításával indul.

(2) A végrehajtó a végrehajtás foganatosításának megkezdésekor nem adja át a végrehajtható okiratot az adósnak.

(3) A tartozást elsősorban átvezetéssel kell behajtani.

(4) A végrehajtható okirat alapján foganatosított ingó-, ingatlan-, illetve követelésfoglalás hatályát az adóhatóság kiterjesztheti a foglalást követően végrehajthatóvá vált tartozásokra, költségekre is, amely tényről az adóhatóság az adóst értesíti.

## **19. Átvezetés**

### **32. §**

(1) Ha az adóhatóság az adóst terhelő tartozás és eljárási költség mellett túlfizetést is nyilvántart, végrehajtási cselekményként az átvezethető túlfizetés összegét az általa nyilvántartott tartozásokra – a 30. § (2) bekezdésben foglalt értékhatárra figyelem nélkül – elszámolhatja, és ezzel egyidejűleg az adóst értesíti.

(2) A befizetések elszámolására a 13. §-ban foglaltak irányadók.

(3) A túlfizetés elszámolásával a tartozás a jóváírás napján a jóváírás összegével megfizetettnek minősül.

## **20. Az adós és a végrehajtási eljárásban részt vevő személyek adatainak beszerzése és kezelése**

### **33. §**

(1) Más hatóság, közfeladatot ellátó adatkezelő szerv nyilvántartásában vagy adózói nyilvántartásban szereplő adatot az adóhatóság az adós azonosításához, a végrehajtási eljárás megindításához, lefolytatásához, az adós kérelmére indult eljárásban a tényállás tisztázásához használhatja fel. Ennek keretében, a végrehajtási eljárás eredményes lefolytatása érdekében az adóhatóság szükség esetén beszerzi az adós személyének azonosítására szolgáló, továbbá az adós lakóhelyére (tartózkodási helyére) és a végrehajtás alá vonható vagyontárgyaira vonatkozó adatokat.

(2) Az adóhatóság az (1) bekezdésben megjelölt eljárása során megkeresheti az adósra, valamint a vagyonára vonatkozó adatokat kezelő hatóságokat, szervezeteket.

(3) Az adóhatóság az (1) bekezdésben megjelölt eljárása során ingófogalás céljából megkeresheti az adós házastársára, valamint a vagyonára vonatkozó adatokat kezelő hatóságokat, szervezeteket.

(4) A nyilvántartásokat vezető hatóságok és szervezetek, ideértve az elektronikus kapcsolattartásra köteles pénzügyi intézményt, pénzforgalmi intézményt és befektetési vállalkozást is, az adóhatóság megkeresésének 8 napon belül díjmentesen kötelesek eleget tenni.

(5) Az adóhatóságnak a megkeresésében meg kell jelölnie a végrehajtási ügy vagy a végrehajtás alapjául szolgáló okirat számát.

(6) Az adó megfizetésére kötelezett személy kötelezéséhez, továbbá az ideiglenes biztosítási intézkedés és a biztosítási intézkedés végrehajtására irányuló végrehajtás foganatosításához szükséges, e §-ban meghatározott adatok beszerzése iránt az adóhatóság már a végrehajtható okirat kézbesítése előtt intézkedhet.

### **34. §**

(1) Az adóhatóság a (2) bekezdésben foglalt személy által

a) a személyazonosságának és lakcímének igazolása érdekében az adóhatóság rendelkezésére bocsátott adatai nyilvántartási adatokkal való egyezőségének és

b) a személyazonosságának igazolására alkalmas, bemutatott hatósági igazolványa, és tartózkodásra jogosító okmánya (a továbbiakban együtt: igazolvány) nyilvántartási adatokkal való egyezőségének és érvényességének ellenőrzése céljából megkeresheti a személyiadat- és lakcímnyilvántartást, a járművezetői engedély-nyilvántartást, az útiokmány-nyilvántartást vezető vagy a központi idegenrendészeti nyilvántartás (a továbbiakban e §-ban együtt: nyilvántartás) adatait feldolgozó hatóságot.

(2) Az ellenőrzés a természetes személy adós, valamint a végrehajtási eljárásban részt vevő azon



személy adatainak ellenőrzésére terjedhet ki, akinek a személyazonosítását az adóhatóság elvégzi.

(3) Az ellenőrzéssel érintett, a végrehajtási cselekménynél jelenlévő, nem adós személyt az adóhatóság az ellenőrzés megkezdése előtt tájékoztatja az ellenőrzés céljáról, módjáról és tartalmáról, valamint az ellenőrzés során megismert adatok kezeléséről.

(4) Ha az ellenőrzés során az adóhatóság azt állapítja meg, hogy az igazolvány elvesztését, ellopását, megsemmisülését bejelentették és megtalálásának vagy megkerülésének ténye nincs nyilvántartva, az igazolvány jogosulatlan felhasználásának megakadályozása céljából az igazolvány felhasználásának tényéről haladéktalanul értesíti az intézkedésének helye szerint illetékes rendőrkapitányságot és az átvett igazolványt részére megküldi vagy átadja. A bejelentési kötelezettség teljesítése nem minősül a titoktartási kötelezettség megsértésének.

(5) Az adóhatóság a nyilvántartásból a következő adatokat ellenőrizheti:

a) természetes személyazonosító adatok,

b) állampolgárság, hontalanság, menekült, bevándorolt, letelepedett, oltalmazott vagy a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező állampolgár jogállás,

c) lakcím,

d) arcképmás,

e) aláírás, és

f) az igazolvány, valamint a személyazonosítóról és a lakcímről szóló hatósági igazolvány okmányazonosítója és az okmányazonosító alapján nyilvántartott következő tények:

fa) a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 24. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tények és az okmány érvényességi ideje,

fb) a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 8. § (1) bekezdés

b) pontjának ba)-bb) alpontja szerinti tények, és

fc) a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 76. § d) pontja, 80. § b) és c) pontja, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 95. § (1) bekezdés g) pontja, 96. § (1) bekezdés g) pontja, továbbá 100. § (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti tények.

(6) Az adóhatóság az ügyvédi tevékenység gyakorlása való jogosultságot az ügyvédi kamarai nyilvántartásban ellenőrizheti.

## **V. Fejezet**

### **A végrehajtás foganatosításának közös szabályai**

#### **21. A végrehajtási kényszer alkalmazása**

##### **35. §**

(1) A végrehajtás során szükség esetén állami kényszert is lehet alkalmazni, hogy az adós teljesítse a kötelezettségét.

(2) Az állami kényszer – e törvény keretei között – elsősorban az adós vagyoni jogait korlátozhatja, kivételesen az adós személyiségi jogait is érintheti.

(3) Ha az adós vagy más személy a végrehajtási eljárás eredményességét a végrehajtó veszélyeztetésével, fenyegetésével akadályozza, vagy az eljárás lefolytatásának megghiúsítását megkísérli, az adóhatóság a rendőrségről szóló törvény szerinti rendőri intézkedés megtételét kezdeményezheti, vagy az állami adó- és vámhatóság az eljárása során a hivatásos állományú, jelen lévő tagja útján is biztosíthatja az eljárás zavartalan lefolytatását a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény szerinti intézkedések alkalmazásával.

## **22. A végrehajtás önálló bírósági végrehajtó útján történő foganatosítása**

### **36. §**

Az önkormányzati adóhatóság a végrehajtást önálló bírósági végrehajtó útján is foganatosíthatja. Ebben az esetben az önálló bírósági végrehajtó az e törvényben foglalt rendelkezések alkalmazásával jár el azzal az eltéréssel, hogy illetékességére a Vht. 232. § (3)-(5) bekezdés az irányadó, és alkalmazza a Vht.-nak az elektronikus ingó- és ingatlanárverésre vonatkozó rendelkezéseit is. Az önálló bírósági végrehajtó díjazására a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló külön jogszabály rendelkezései alkalmazandók.

## **23. Eljárás külföldön tartózkodó személy végrehajtási ügyében**

### **37. §**

(1) A nem belföldi illetőségű, vagy az egybefüggően 183 napot meghaladóan külföldön tartózkodó belföldi illetőségű személy (a továbbiakban együtt e § alkalmazásában: fizetésre kötelezett személy) tartozásának külföldön történő érvényesítése (beszedése) érdekében szükséges cselekményt - az Európai Unió tagállamai közötti, valamint nemzetközi egyezményekben szereplő jogsegély hatálya alá tartozó fizetési kötelezettségek kivételével - az adópolitikáért felelős miniszter által lefolytatott közbeszerzési eljárás nyertese teszi meg.

(2) A közbeszerzési eljárás nyertese a tartozás érvényesítése érdekében jogosult az ehhez szükséges, adótitoknak minősülő adatok megismerésére. Ennek érdekében a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló iratokat az adóhatóság az eljárás befejezéséig a közbeszerzési eljárás nyertese rendelkezésére bocsátja.

(3) Az (1) bekezdés szerinti cselekmény ellátásáért a közbeszerzési eljárás nyertesét a külön megállapodásban foglaltak szerint fizetendő ellenérték, de legfeljebb a beszedett tartozás nyolc százaléka illeti meg.

(4) Az adóhatóság a fizetési kötelezettséget megállapító döntést, illetve az egyéb végrehajtható okiratot a közbeszerzési eljárás nyerteséhez negyedévenként küldi meg. Az ezt követő változásról az adóhatóság a közbeszerzési eljárás nyertesét haladéktalanul értesíti. Amíg a közbeszerzési eljárás nyertese az eljárás eredménytelenségéről nem értesíti az adóhatóságot, a fizetésre kötelezett

személy belföldi vagyona ellen végrehajtási cselekmény nem fogatosítható. Ha a közbeszerzési eljárás nyertese az eljárás eredményességéről 6 hónap elteltével nem nyilatkozik, az adóhatóság a fizetésre kötelezett ingatlanára jelzálogjogot jegyeztethet be.

(5) Nem szükséges a közbeszerzési eljárás nyertesének igénybevétele akkor, ha a fizetésre kötelezett személy a fizetési kötelezettség érvényesítésekor belföldön tartózkodik és a fizetési kötelezettség érvényesítésének egyéb akadálya nincs, továbbá akkor sem, ha a fizetésre kötelezett személynek e törvény szerinti képviseleti jogosultsággal rendelkező belföldi meghatalmazottja van.

## **24. Megkeresés a végrehajtási eljárásban**

### **38. §**

(1) Ha a végrehajtást megindító adóhatóság illetékességi területén kívül válik szükségessé helyszíni eljárási cselekmény fogatosítása, a végrehajtást megindító adóhatóság megküldi a szükséges iratokat az eljárási cselekmény fogatosításának helye szerint illetékes adóhatóságnak (a továbbiakban: megkeresett adóhatóság), és ellátja azt a szükséges tájékoztatással.

(2) A megkeresett adóhatóság az eljárási cselekményeket fogatosítja, és a keletkezett iratokat a készkiadásairól készült költségelszámolással együtt megküldi a végrehajtást megindító adóhatóságnak.

(3) Ha az eljárási cselekmények lefolytatása egyidejűleg több adóhatóság illetékességi területén szükséges, a végrehajtást megindító adóhatóság a többi illetékes adóhatóságot is megkeresheti az eljárás lefolytatására. A megkeresett adóhatóságok munkájának összehangolásáról a végrehajtást megindító adóhatóság gondoskodik.

(4) A feleknek az előlegezett költségeket a végrehajtást megindító adóhatóság részére kell megfizetniük, a végrehajtás során befolyt összegeket a végrehajtást megindító adóhatóság részére kell átadni, illetve annak az elkülönített számlájára kell befizetni. Az ügyben a végrehajtást megindító adóhatóság érvényesíti a végrehajtási költséget, és gondoskodik a megkeresett adóhatóság költségeinek megtérítéséről.

## **25. Az eljárás időpontja**

### **39. §**

(1) Helyszíni eljárás keretében végrehajtási cselekmények munkanapon, reggel 6 óra és este 10 óra között fogatosíthatók.

(2) A végrehajtó a végrehajtást fogatosító adóhatóság vezetőjének írásbeli engedélye alapján – az (1) bekezdésben rögzített időbeli korlátozásra tekintet nélkül – bármikor fogatosíthat végrehajtási cselekményt.

(3) Ha az egyéni vállalkozó, illetve a nem természetes személy adós üzemi, illetve üzleti tevékenysége rendeltetése folytán részben vagy egészben kívül esik az (1) bekezdés szerinti

időtartamon, akkor az adóhatóság a végrehajtási cselekményeket az adós üzemi, illetve üzleti tevékenységének folytatása alatt – külön engedély nélkül – elvégezheti.

(4) A végrehajtó a szállítás alatt álló ingóságot erre irányuló külön engedély nélkül is bármikor lefoglalhatja.

## **26. Helyszíni kényszercselekmények**

### **40. §**

(1) A végrehajtás során az adóhatóság megtekintheti és átvizsgálhatja a Vht. 43. §-ban felsoroltakon túl

- a) az adós székhelyeként szolgáló ingatlant és egyéb helyiséget,
- b) az adós be nem jelentett telephelyét, ha adat merül fel arra vonatkozóan, hogy ott az adós vagyontárgya fellelhető,
- c) az EKAER szerint az adós részére érkező szállítmány lerakodási helyét.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt cselekmény fogatosítása során az adóhatóság az ott élő természetes személyek információs magánszféráját kizárólag a szükséges mértékben zavarhatja, továbbá biztosítja, hogy a cselekmény eredményeként tudomására jutott, a végrehajtási eljárás lefolytatásával nem összefüggő, az ott élő természetes személyekhez kapcsolódó információk illetéktelen személyek részére ne váljanak hozzáférhetővé.

(3) Az adós személye elleni kényszercselekményt az állami adó- és vámhatóság jelenlévő hivatásos állományú alkalmazottja a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény szerinti intézkedések fogatosításával akkor alkalmazhat, ha az a végrehajtás eredményes befejezéséhez szükséges.

(4) A fióktelep útján folytatott tevékenységgel összefüggésben keletkezett tartozás végrehajtása során a külföldi vállalkozás valamennyi belföldön található vagyonára végrehajtás fogatosítható.

(5) Az adóhatóság a nem adós ingatlanán, illetve közterületen is alkalmazhat helyszíni kényszercselekményt, ha az szükséges az adós tulajdonát képező vagyontárgy lefoglalásához vagy a már lefoglalt vagyontárgy elszállítása érdekében.

## **VI. Fejezet**

### **Jövedelem-letiltás és pénzügyi intézménynél kezelt összegekre vezetett végrehajtás**

#### **27. Végrehajtás jövedelemre, fizetési számlára**

### **41. §**

(1) A jövedelem-letiltás és a pénzügyi intézménynél kezelt összegekre vezetett végrehajtás alkalmazásának nem előfeltétele a helyszíni eljárás lefolytatása.

(2) A munkáltató a letiltás kézbesítését követő 15 napon belül – ha a letiltás elektronikus úton

érkezett, akkor elektronikus úton – az adós egyidejű tájékoztatása mellett tájékoztatja az adóhatóságot a havonta letiltható jövedelem összegéről, valamint a letiltást befolyásoló körülményekről, különösen a folyósított jövedelem összegéről, valamint az azt terhelő egyéb végrehajtói letiltásokról. A letiltható jövedelem összegét befolyásoló körülményekről, illetve a letiltható jövedelem összegének a változásáról a munkáltató a letiltás teljes időtartama alatt, az ok bekövetkezésétől számított 15 napon belül – ha a letiltás elektronikus úton érkezett, akkor elektronikus úton – tájékoztatja az adóhatóságot.

#### **42. §**

(1) A fizetési számlát vezető pénzforgalmi szolgáltató az adóhatóság hatósági átutalási megbízását a végrehajtható okirat csatolása nélkül köteles teljesíteni.

(2) Ha az adóhatóság a hatósági átutalási megbízást nem valós tartalmú végrehajtható okirat alapján, végrehajtható okirat hiányában vagy végrehajtható okirat birtokában, de az esedékesség időpontja előtt nyújtotta be, a hatósági átutalási megbízás teljesítése napjától a jogosulatlanul beszedett adó, költségvetési támogatás visszatérítése napjáig a késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot fizet.

(3) Ha az adós a hatósági átutalási megbízást megelőzően, de az adó esedékességét követően teljesített befizetést, az adóhatóság a jogosulatlanul beszedett összeget a jóváírástól számított 8 napon belül kamat nélkül téríti vissza.

(4) Ha a befizetés az adósnak felróható okból nem beazonosítható, a határidő a befizetés azonosításától kezdődik. A befizetés pénzforgalmi számlanyitásra kötelezett adósok esetén abban az esetben minősül beazonosíthatónak, ha az adós a bejelentett pénzforgalmi számláról vagy adószáma feltüntetésével utal, illetve pénzforgalmi számlanyitásra nem kötelezett adós esetén abban az esetben minősül beazonosíthatónak, ha az adós adóazonosító számát közleményként feltünteti.

## **VII. Fejezet**

### **Ingófoglalás**

#### **28. Az ingófoglalás általános szabályai**

#### **43. §**

(1) Ingófoglalás foganatosítására a végrehajtási eljárás megindításával egyidejűleg vagy azt követően bármikor sor kerülhet.

(2) Az adóhatóság az adóst a vagyontárgyait terhelő zálogjogról kizárólag helyszíni eljárás keretében köteles nyilatkoztatni.

#### **44. §**

Az állami adó- és vámhatóság az adós által fuvarozónak fuvarozásra átadott dolgot a címzettnek

történő átadásig lefoglalhatja.

#### **45. §**

Ingófogalás esetén - ha az árverés sikertelen volt, vagy ha a becsérték megállapítása és az árverés között a végrehajtási eljárás szüneteltetése, felfüggesztése, igényper megindítása folytán legalább 3 hónap eltelt - az adóhatóság a becsértéket módosíthatja. Az adóhatóság módosítja a becsértéket az árverés közzétételéig akkor is, ha a becsérték megállapítása és az árverés közzététele között az értékesítendő ingóság forgalmi értékében jelentős változás állt be.

#### **46. §**

(1) Az adóhatóság a lefoglalt ingóságot értékesítés céljából a foglalást követően haladéktalanul – az adós költségén – elszállíthatja és a nyertes árverési vevőnek történő átadásig, foglalás alóli feloldásig vagy értékesíthetetlen ingóság esetében az adósnak történő visszaadásig, illetve karitatív célú hasznosításáig, vagy hulladékként történő megsemmisítésig megőrzi. Az ingóság elszállításának nem feltétele a Vht. szerinti zár alá vétel feltételeinek fennállása.

(2) Ha az adóhatóság az (1) bekezdésben foglalt lehetőséggel nem él, a lefoglalt vagyontárgyat az adós – a szállítási értesítőben megjelölt időpontig – az állaga megóvása mellett használhatja.

### **29. A járműfogalás speciális szabályai**

#### **47. §**

(1) Az adóhatóság a járművet a járműnyilvántartásban szereplő adatok alapján is lefoglalhatja, ha az adós a jármű tulajdonosaként van a nyilvántartásba bejegyezve, illetve ennek hiányában is, ha a jármű a házastársi közös vagyona tartozik. A végrehajtó a foglalási jegyzőkönyv másolatának megküldése mellett az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzése érdekében megkeresi a közlekedési igazgatási hatóságot. A hatóság köteles e felhívásnak haladéktalanul eleget tenni. Az adóhatóság a lefoglalt jármű forgalomból történő kivonása iránt legkésőbb az árverési hirdetmény kitűzésével egyidejűleg intézkedik.

(2) A vállalkozási tevékenységet végző adós üzemi, illetve üzleti tevékenységéhez szükséges gépjárművére folytatott végrehajtást, az adóvégrehajtó a gépjármű lefoglalás foglalási jegyzőkönyvben történő feltüntetésével foganatosítja. Ha ez lehetséges, a gépjármű törzskönyvét is le kell foglalni. Ha a gépjármű lefoglalását követő 6 hónapon belül az adózó az adótartozását nem fizeti meg, az adóvégrehajtó a gépjármű forgalmi engedélyét is lefoglalja.

(3) Ha a lefoglalt járművet az adós az adóhatóság felhívására nem adja át, illetve az adós lakóhelyén (tartózkodási helyén) vagy székhelyén, telephelyén, fióktelepén az nem fellelhető, az adóhatóság végzéssel tárgykörözést rendelhet el. Az adóhatóság által elrendelt tárgykörözés kapcsán intézkedést foganatosító rendőri szerv a megtett intézkedésről, illetve annak eredményéről az adóhatóságot soron kívül értesíti.

(4) A (3) bekezdésben foglalt intézkedések költségét az adóvégrehajtási eljárás során felmerült végrehajtási költségek és a végrehajtási költségátalány megállapításának és megfizetésének részletes szabályairól szóló rendelet készkiadásra vonatkozó szabályai szerint számítja fel az adóhatóság.

### **30. Követelés lefoglalása**

#### **48. §**

(1) Az adóhatóság az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény szerinti tárhellyel rendelkező, a Vht. 110. § (1) bekezdése szerinti harmadik személyek részére a követelésfoglalásról szóló okiratokat elektronikus úton kézbesíti.

(2) A Vht. 110. § (1) bekezdése szerinti harmadik személy a részére elektronikusan megküldött követelésfoglalással kapcsolatban a Vht. által előírt nyilatkozatot és annak mellékleteit elektronikus úton küldi meg az adóhatóság részére.

(3) Ha a Vht. 110. § (1) bekezdése szerinti harmadik személy az általános forgalmi adó összesítő jelentés benyújtására kötelezett, nyilatkozata szerint az adóstól számlát befogadó adóalany, aki az állami adó- és vámhatóságnak a Vht. alapján megküldött nyilatkozatában a követelést vagy annak egy részét annak teljesítése miatt nem ismeri el, köteles a követelés létrejöttét, illetve megszűnését az állami adó- és vámhatóság részére hitelt érdemlően igazolni.

(4) Ha az általános forgalmi adó összesítő jelentés benyújtására kötelezett adóalany a (3) bekezdés szerinti kötelezettségét nem teljesíti vagy a Vht. által előírt nyilatkozattételt elmulasztja, az adóhatóság az adó megfizetésére kötelezettre irányadó szabályok szerint kötelezheti őt a követelés összege erejéig a tartozás megfizetésére.

### **31. Zálogjoggal terhelt ingóság lefoglalása**

#### **49. §**

(1) Zálogjoggal terhelt ingóság lefoglalása esetén a bíróság a zálogjogosult bekapcsolódásra irányuló kérelmét elbíráló végzését megküldi az adóhatóságnak. A kérelem elbírálása során az adóssal szemben folyamatban lévő végrehajtási ügyön az adóhatóság által a zálogjoggal terhelt vagyontárgyra folytatott végrehajtási eljárást kell érteni.

(2) A zálogjogosult bekapcsolódását engedélyező végzés jogerőre emelkedését követően a bíróság a végzést azzal küldi meg az adóhatóságnak, hogy a zálogjoggal terhelt vagyontárggyal kapcsolatos végrehajtási iratokat küldje meg a bíróságnak, amely továbbítja azt a végrehajtást foganatosító végrehajtónak. E szakasz alkalmazásában végrehajtási irat az adóhatóság követelését tartalmazó hátraléki kimutatás.

(3) Nem eredményezi a Vht. szerinti hatásköri összeütközést, ha bíróság által engedélyezett bekapcsolódást követően folytatott eljárásában a bírósági végrehajtó a zálogtárgyat akár a

zálogjogosult, akár az adóhatóság követelése fejében lefoglalja.

## **32. Fedezetcseré a végrehajtási eljárásban**

### **50. §**

(1) Az adóhatóság az adós méltánylást érdemlő körülményére tekintettel – legkésőbb az árverés kifizetését megelőzően – előterjesztett kérelmére a lefoglalt ingó vagyontárgyat feloldja a foglalás alól, ha a tartozás megtérülése a feloldást követően is biztosított, illetve abban az esetben, ha az adós olyan vagyontárgyat ajánl fel a tartozás fedezetéül, amely a feloldani kért vagyontárgy piaci értékét eléri, vagy azt meghaladja. A vagyontárgy feloldására és a felajánlott vagyontárgy lefoglalására egyidejűleg kerül sor.

(2) A fedezetcserére az eljárás szünetelése és felfüggesztése alatt is sor kerülhet.

(3) A fedezetcseré során az 52. § (1) bekezdése nem alkalmazandó.

(4) Az adóhatóság a végrehajtási eljárás szünetelése vagy felfüggesztése alatt, más jogszabályi feltételek megléte esetén, az adós kérelmére intézkedhet a lefoglalt ingóság értékesítése iránt.

## **VIII. Fejezet**

### **Ingatlanfoglalás**

#### **33. Az ingatlan-végrehajtás általános szabályai**

### **51. §**

Ingatlanfoglalás foganatosítására a végrehajtási eljárás megindításával egyidejűleg vagy azt követően bármikor sor kerülhet.

### **52. §**

(1) Nincs helye ingatlan-végrehajtásnak a természetes személy és az egyéni vállalkozó adós, valamint a vele együtt élő közeli hozzátartozók lakhatását közvetlenül szolgáló lakóingatlan esetén, ha a tartozás összege az 500 ezer forintot nem haladja meg.

(2) A lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott méltányolható lakásigény mértékének felső határát meg nem haladó nagyságú, az adós és a vele együtt élő közeli hozzátartozók lakhatását közvetlenül szolgáló lakástulajdon a végrehajtás során csak akkor értékesíthető, ha a végrehajtás más formái nem vezettek eredményre.

(3) Az adóhatóság az ingatlan lefoglalása végett megkeresi az ingatlanügyi hatóságot, amely a végrehajtási jogot soron kívül bejegyzi az ingatlan-nyilvántartásba. A végrehajtási jog bejegyzése érdekében tett intézkedés ellen benyújtott végrehajtási kifogásnak a megkeresés alapján teendő ingatlanügyi hatósági intézkedésre halasztó hatálya nincs.



(4) Az adóhatóság az adós tulajdonát képező ingatlan lefoglalását, illetve értékesítését mellőzheti, ha az ingatlant terhelő jelzálogjog miatt annak értékesítéséből az adóhatóság követelésének kielégítése nem várható.

(5) Ha az ingatlan-végrehajtásnak az (1) bekezdés alapján nincs helye, illetve az adóhatóság a végrehajtási jog bejegyzését a (4) bekezdés alapján mellőzi, az adóhatóság a tartozás és járulékai erejéig az adós ingatlanára jelzálogjogot jegyeztethet be. Az adóhatóság a jelzálogjog bejegyzése végett megkeresi az ingatlanügyi hatóságot, amely a jelzálogjogot soron kívül bejegyzi az ingatlan-nyilvántartásba. A jelzálogjog-bejegyzés érdekében tett intézkedés ellen benyújtott végrehajtási kifogásnak a megkeresés alapján teendő ingatlanügyi hatósági intézkedésre halasztó hatálya nincs.

(6) A jelzálogjog bejegyzését követően, ha a végrehajtás más formái nem vezettek eredményre, az adóhatóság megkeresheti az ingatlanügyi hatóságot a jelzálogjog törlése és a végrehajtási jognak a jelzálogjog ranghelyére soron kívül történő bejegyzése iránt.

(7) Ha az adóhatóság által folytatott végrehajtási eljárásban a végrehajtással érintett fizetési kötelezettség érvényesítése e törvény alapján a központi költségvetés vagy a Magyar Állam javára történik, akkor az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzendő jogok jogosultjaként a Magyar Államot kell feltüntetni azzal, hogy bírósági és más hatósági eljárásokban a jogosult képviselőjében a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékes területi szerve jár el.

### 53. §

(1) Az ingatlant - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - beköltözhető állapotban kell árverezni.

(2) Lakottan kell árverezni az ingatlant,

- a) ha abban a végrehajtási eljárás megindulását megelőzően kötött, érvényes bérleti szerződés alapján bérlő lakik,
- b) ha abban - a (3) bekezdésben foglalt esetet kivéve - hasznélvező lakik,
- c) ha az osztatlan közös tulajdonban levő ingatlanban a nem adós tulajdonostárs lakik, illetve
- d) ha abban az adós egyenesági felmenője lakik, és lakóhelye a végrehajtási eljárás megindítását megelőző 6 hónapban is ebben volt, az ingatlan tulajdonjogát az adós tőle ingyenesen szerezte.

(3) A (2) bekezdés b) pontjában foglalt esetben nincs helye az ingatlan lakottan történő árverezésének, ha a hasznélvezeti jogot - függetlenül attól, hogy e jog az ingatlan-nyilvántartásba be van-e jegyezve - a végrehajtási eljárás megindulását követően szerződéssel létesítették.

(4) A (2) bekezdés c) pontjában foglalt esetben is beköltözhetően kell értékesíteni az adós tulajdoni hányadát, ha a tulajdonostársak ingatlan használatára vonatkozó megállapodása vagy bíróság határozata alapján az adós a nem adós tulajdonostárs által használt ingatlan- vagy épületrésztől elkülönülten használható ingatlan- vagy épületrész használatára jogosult.

### 54. §

A 45. § rendelkezései az ingatlanok becsértékének módosításával összefüggésben is

alkalmazandók.

## 55. §

Az 50. § az ingatlan-végrehajtással összefüggésben is megfelelően alkalmazandó azzal, hogy foglaláson ebben az esetben az adós ingatlanának jelzáloggal történő megterhelését is érteni kell.

### 34. A zálogjoggal terhelt ingatlan lefoglalása

## 56. §

(1) Az adóhatóság a végrehajtási jog bejegyzéséről szóló határozat véglegessé válásáról való tudomásszerzését követő 15. nap eltelte után haladéktalanul tájékoztatja az ingatlanon fennálló jelzálogjog jogosultját arról, hogy bekapcsolódási kérelmét 15 munkanapon belül küldheti meg az illetékes adóhatóság részére.

(2) Az adóhatóság jelzálogjoggal terhelt ingatlan becsértékének megállapítása iránt abban az esetben intézkedik, ha a jelzálogjogosult bekapcsolódásra irányuló kérelmét a megadott határidőn belül nem küldi meg az adóhatóság részére vagy a bíróság a zálogjogosult kérelmét jogerősen elutasította és az ingatlanra vezetett végrehajtás felfüggesztését megszüntette.

(3) Az 49. § rendelkezései a jelzálogjoggal terhelt ingatlanok lefoglalása esetén is alkalmazandók.

## IX. Fejezet

### A végrehajtás során lefoglalt vagyontárgyak értékesítése

#### 35. Az értékesítés módjai

## 57. §

(1) A végrehajtás során lefoglalt vagyontárgyakat (ingóságot, ingatlant)

- a) elektronikus árverésen,
- b) hagyományos árverésen (a továbbiakban: árverés), vagy
- c) árverésen kívüli eladással, illetve
- d) törvényben meghatározott ingóságokat speciális értékesítési szabályok alapján

kell értékesíteni.

(2) Az állami adó- és vámhatóság az (1) bekezdés c) és d) pontjai alkalmazhatóságának hiányában a lefoglalt vagyontárgyakat elektronikus árverésen értékesíti.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően az állami adó- és vámhatóság árverésen értékesíti

- a) azt a vagyontárgyat, amely helyhez kötött, nem szállítható, vagy szétszerelése speciális szakértelmet igényel, illetve tárolása különleges körülmények biztosítását igényli,
- b) azt a vagyontárgyat, amelynek beszállítási költsége nem áll arányban a vagyontárgy értékével és nincs mód zárgondnok kirendelésére,

- c) az élőállatot,
- d) a 10 ezer forintot el nem érő becsértékű ingó vagyontárgyakat és
- e) azon vagyontárgyakat, amelyek esetében törvény így rendelkezik.

(4) Az önkormányzati adóhatóság a (2) és (3) bekezdésben foglalt szabályokat akkor köteles alkalmazni, ha az elektronikus árveréshez szükséges informatikai feltételek adottak. Ellenkező esetben a lefoglalt vagyontárgyakat az (1) bekezdés c) és d) pontjai alkalmazhatóságának hiányában árverésen értékesíti.

### **36. Az ingóság értékesítésének időpontja**

#### **58. §**

(1) Az adóhatóság a lefoglalt ingóság értékesítése iránt a foglalást, illetve a vízi, légi jármű lajstromának, valamint az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dologként jogszabályban meghatározott vagyontárgy foglalása esetén a zálogjogi nyilvántartás adatainak beszerzését követő 30 nap eltelté után, 8 napon belül intézkedik.

(2) Ha a foglalástól számított 8 napon belül igényper indítottak, az igényelt vagyontárgy értékesítése iránt az igényper jogerős befejezése után lehet intézkedni.

(3) A végrehajtó az értékesítés időpontját a foglalástól számított 3 hónapon belül olyan időpontra tűzi ki, amely a helyi körülmények között a legcélszerűbb.

(4) A romlandó dolog értékesítése iránt az adóhatóság – az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően – a foglalás után legfeljebb 30 napon belül intézkedik.

### **37. Az ingatlan értékesítésének feltétele és időpontja**

#### **59. §**

(1) A lefoglalt ingatlant csak akkor lehet értékesíteni, ha a követelés egyéb végrehajtási cselekmény foganatosítása útján nem, vagy csak aránytalanul hosszú idő múlva térülne meg.

(2) Ha az adóhatóság ingófoglalást és ingatlan-végrehajtást is foganatosított, az ingatlan értékesítése iránt akkor intézkedhet, ha az ingóság értékesítése eredménytelen volt, vagy a lefoglalt ingóságok értékesítéséből a tartozás előreláthatóan nem egyenlíthető ki, és a végrehajtási jog bejegyzéséről szóló határozatnak a végrehajtó részére történt kézbesítésétől számított 45 nap vagy az ingatlan fekvése szerinti jegyző Vht. szerinti tájékoztatásának kézbesítésétől számított 60 nap már eltelt.

(3) Ha a végrehajtási jog bejegyzéséről szóló határozatnak az adóhatóság részére történt kézbesítésétől számított 8 napon belül igényper indítottak, az igényelt ingatlan értékesítése iránt csak az igényper jogerős befejezése után lehet intézkedni

(4) Az adóhatóság az ingatlant a végrehajtási jog bejegyzéséről szóló határozat kézhezvételétől számított 3 hónapon belül olyan időpontban köteles értékesíteni, amely a helyi körülmények között

a legcélszerűbb.

### **38. Ingóárverés**

#### **60. §**

Az árverést a következő helyeken lehet megtartani:

- a) az állami adó- és vámhatóság épületében (árverési csarnokában), ha a végrehajtást az állami adó- és vámhatóság folytatja,
- b) a községi, városi, fővárosi kerületi, illetve a fővárosi önkormányzat épületében vagy a felsorolt önkormányzatok jegyzője, főjegyzője által kijelölt egyéb helyiségben, ha a végrehajtást az önkormányzati adóhatóság folytatja,
- c) az adós lakóhelyén (tartózkodási helyén), székhelyén (telephelyén, fióktelepén),
- d) a foglalás helyén,
- e) az ingóság őrzésének helyén, továbbá
- f) a végrehajtó által kijelölt más helyen.

#### **61. §**

Az árverést az adóhatóság árverési hirdetménnyel tűzi ki, és ebben feltünteti:

- a) az adós, valamint az árverést lefolytató adóhatóság, továbbá megkeresésre folyó végrehajtás esetén a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság nevét (megnevezését),
- b) az árverés helyét és idejét,
- c) az árverésre kerülő ingóságok megnevezését és becsértékét, azt a legkisebb vételárat, amelyen az ingóság értékesíthető (a továbbiakban: minimálár),
- d) azt, hogy az ingóságokat az árverés előtt hol és mikor lehet megtekinteni, és
- e) azt, hogy van-e az ingóságokon tulajdonostársnak vagy egyéb személynek előárverezési joga.

#### **62. §**

Az árverési hirdetményt – az Air. 79. §-ában foglaltakra figyelemmel – kézbesíteni kell:

- a) az adósnak
- b) megkeresésre folyó végrehajtás esetén a behajtást kérőnek, illetve a behajtást kérő hatóságnak továbbá
- c) az árverés helye szerinti községi, városi, fővárosi kerületi jegyzőnek, ha a végrehajtást az önkormányzati adóhatóság folytatja le.

#### **63. §**

(1) Az árverési hirdetményt ki kell függeszteni:

- a) az árverést lefolytató állami adó- és vámhatóság hirdetőtábláján,
- b) a megkereső állami adó- és vámhatóság hirdetőtábláján, míg önkormányzati adóhatóság eljárása esetén a helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának hirdetőtábláján, valamint
- c) az árverés helye szerinti községi, városi, fővárosi kerületi polgármesteri hivatal, a főpolgármesteri hivatal hirdetőtábláján, ha a végrehajtást az önkormányzati adóhatóság folytatja

le.

(2) Az állami adó- és vámhatóság által folytatott végrehajtás esetén az árverési hirdetményt az állami adó- és vámhatóság hivatalos internetes honlapján is közzéteszi. Az önkormányzati adóhatóság által folytatott végrehajtás esetén az árverési hirdetményt a helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának hivatalos honlapján közzé kell tenni, ha azzal a helyi önkormányzat rendelkezik.

(3) Az adóhatóság bármelyik fél kérelmére az árverést egyéb megfelelő módon is közzéteszi, feltéve, hogy az azt kezdeményező fél annak költségeit megelőlegezi.

(4) Az árverés közhírré tételéhez fűződő jogkövetkezmény a (2) bekezdés szerinti közzétételhez, illetve ha a végrehajtást az önkormányzati adóhatóság fogatosítja, annak a helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának a hirdetőtábláján való közzétételhez kapcsolódik, amelynek illetékességi területén az árverést lefolytatják.

#### **64. §**

(1) Az árverező személyesen vagy képviselő útján árverezhet.

(2) Sem személyesen, sem képviselő útján nem árverezhet, és az ingóságot – a (3) bekezdésben foglalt kivételekkel – árveréssel közvetve sem szerezheti meg

- a) az adós,
- b) kiskorú személy,
- c) az adóhatóság alkalmazottja az őt foglalkoztató szerv által lefolytatott árveréseken,
- d) a c) pontban felsorolt személyek közeli hozzátartozója és élettársa, valamint
- e) az árverési vételár megfizetését elmulasztó árverési vevő az ingóárverés további szakaszában.

(3) Nem minősül kizártnak az árverésből a (2) bekezdés c) és d) pontja szerinti személy, ha a dolog megszerzésére végrehajtást kérői vagy tulajdonostársi jogállása miatt van jogosultsága, vagy ha törvény számára elővásárlási jogot biztosít.

#### **65. §**

(1) Az árverésen jelen levő adós meghatározhatja az ingóságok árverésének sorrendjét.

(2) A technológiai vagy termelési, szolgáltatási egységet képező ingóságokat a végrehajtó mint egészét értékesíti. Ha a technológiai vagy termelési, szolgáltatási egységet egészként nem sikerült értékesíteni, az egység részeit képező ingóságok értékesítését egyenként kell megkísérelni.

(3) Az árverés során az adóhatóság az árverezőkkel közli az ingóság becsértékét (kikiáltási ár), és felhívja az árverezőket ajánlatuk megtételére.

(4) Ha a felajánlott vételár nem éri el a kikiáltási árat, azt fokozatosan lejjebb kell szállítani, legfeljebb a becsérték 35%-áig.

(5) A természetes személy adós foglalkozásának gyakorlásához nélkülözhetetlen gépjármű kikiáltási árát csak olyan összegre lehet leszállítani, amelyből a végrehajtás előre látható költségei és az adósnak a Vht. 170/A. § (1) bekezdése alapján járó összeg fedezhető.

(6) Az árverést addig kell folytatni, amíg ajánlatot tesznek. Ha nincs további ajánlat, a végrehajtó – figyelemmel a (4) bekezdésben megállapított legkisebb vételárra – a felajánlott legmagasabb vételár háromszori kikiáltása után megnevezi a nyertes árverési vevőt.

(7) Az árverési vevő nyertességének a (6) bekezdésben foglaltak szerinti kikiáltását követően azonnal köteles a teljes vételárat készpénzben megfizetni, vagy ha arra a helyszínen lehetőség van, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel (bankkártyával) teljesíteni.

(8) Ha az árverési vevő a (7) bekezdésben meghatározott fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, az ingóságra e § rendelkezései szerint az árverést tovább kell folytatni a 64. § (2) bekezdés e) pontjában foglaltak alkalmazásával.

(9) Ha a ki nem fizetett ingóságot a további árverezés során alacsonyabb áron vették meg, mint amennyit a fizetést elmulasztó árverező ajánlott, a két ár közötti különbözetet a fizetést elmulasztó köteles azonnal megtéríteni. Ha a fizetést elmulasztó árverező ezt elmulasztja, a vételár-különbözet megfizetésére őt az adóhatóság a 102. § szerinti határozattal kötelezi, amely a végrehajtásban végrehajtható okirat.

## 66. §

Ha az árverést megsemmisítették, ez a jóhiszemű árverési vevő megszerzett tulajdonjogát nem érinti.

## 67. §

(1) Az árverésről a végrehajtó árverési jegyzőkönyvet készít, és ebben - a 8. §-ban foglaltakon túl - feltünteti

- a) az eljáró végrehajtó nevét,
- b) a végrehajtható okirat megnevezését (ügyszámát), a jogosultak követeléseinek jogcímét és összegét,
- c) az árverés menetének leírását,
- d) az adós, a jelenlevő más érdekelt esetleges kérelmét, észrevételét,
- e) az elárverezett ingóság megnevezését, becsértékét és az árverési vételárat, és
- f) az árverési vevő nevét, nem természetes személy árverési vevő esetén a szervezet megnevezését és székhelyét.

(2) A végrehajtó a természetes személy árverési vevő lakóhelyét, illetve személyazonosításra szolgáló okmányának számát feljegyzi, és a feljegyzést zárt borítékban helyezi el, arról csak bíróság, a büntető ügyben eljáró és az ingóságot nyilvántartó hatóság részére adhat felvilágosítást.

(3) Az árverési jegyzőkönyvet a végrehajtó és az árverési vevő írja alá.

(4) A végrehajtó az árverésről a jegyzőkönyv mellett kép- és hangfelvételt készít.

(5) Az árverési jegyzőkönyv eredeti példányát az árverés befejezésekor át kell adni az árverési vevőnek, a jelen lévő adósnak, megkeresésre folyó végrehajtás esetén a behajtást kérőnek, illetve a behajtást kérő hatóságnak, továbbá ha bármelyik felet az árverésen harmadik személy képviseli, akkor a jelen levő képviselőnek, akik az árverési jegyzőkönyv átvételét aláírásukkal nyugtázzák.

(6) Az árverési jegyzőkönyv másolatát vízi vagy légi jármű esetén – az Air. 79. §-ban foglaltakra figyelemmel – meg kell küldeni a nyilvántartó hatóságnak. Az árverési vevőnek, az adósnak, megkeresésre folyó végrehajtás esetén a behajtást kérőnek, illetve a behajtást kérő hatóságnak az árverési jegyzőkönyv másolatát abban az esetben kell megküldeni, ha nem volt jelen az árverésen, illetve az árverési jegyzőkönyvet az árverés befejeztével nem vette át, vagy az átvételt az aláírásával nem nyugtázta.

### **68. §**

(1) Az első árverésen el nem adott ingóságot második (és további) árverésen kell értékesíteni. Technológiai vagy termelési, szolgáltatási egységet képező ingóságok értékesítése esetén az egység részeinek egyenkénti értékesítését kell első árverésnek tekinteni.

(2) Az adóhatóság a második (és további) árverést az előző árveréstől, illetve ha az árverést végrehajtási kifogással támadták meg, ennek végleges elbírálásától számított 60 napon belüli időpontra tűzi ki.

(3) Nem kell megtartani a második (és további) árverést, ha az árverési vevő az árverés megkezdése előtt a vételárat megfizette (vagy átutalta és az arról szóló terhelési értesítőt az adóhatóságnak bemutatta vagy a másolatát átadta), továbbá a második árverés kitűzésével felmerült költséget megtérítette.

## **39. Egyes ingóságok értékesítésének eltérő szabályai**

### **69. §**

Az üzletrész árverés vagy elektronikus árverés keretében értékesíthető. Árverésen kívül az üzletrész akkor értékesíthető, ha ahhoz az előárverezésre jogosultak is hozzájárultak.

### **70. §**

(1) Nem lehet lefoglalni azokat a romlandó dolgokat, melyeknek a fogyaszthatósági, minőség megőrzési vagy felhasználhatósági ideje lejárt.

(2) A romlandó dolog foglalásával, annak jogalapjával, illetve értékesítésével szemben előterjesztett végrehajtási kifogásnak – a dolog jellegére tekintettel – a dolog értékesítésére vonatkozóan halasztó hatálya nincs.

(3) A romlandó dolgot a végrehajtási eljárás szünetelésének, felfüggesztésének hatálya alatt is

értékesíteni kell.

(4) Ha az adós ezt kifejezetten kéri, és kijelöli a vevőt, az adóhatóság a romlandó dolgot árverésen kívül, árverés vétel hatályával becsértéken értékesíti, azzal, hogy ehhez a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság hozzájárulása nem szükséges. Az értékesítésre a foglalási jegyzőkönyv lezárását követően, az adós 1 órán belül tett nyilatkozata alapján van lehetőség, mely határidő jogvesztő hatályú. Az adós a rendelkezésére álló határidőn belül a kijelölelésről lemondó nyilatkozatot tehet, mely nyilatkozat nem vonható vissza.

(5) Ha a romlandó dolog értékesítése a (4) bekezdésben meghatározottak alapján nem lehetséges, akkor az adóhatóság a lefoglalt romlandó dolgot árverésen értékesíti. Az árverésen a jelenlévők, valamint az állami adó- és vámhatóság által folytatott végrehajtás során az előzetesen értesített és a helyszínen megjelent, romlandó dolgok forgalmazásával foglalkozó kereskedők vehetnek részt. A romlandó dolog árveréséről a végrehajtó nem készít hirdetményt, az árverést a helyi körülmények között legcélszerűbb módon teszi közzé.

(6) A dolog (5) bekezdés szerinti értékesítéséről az állami adó- és vámhatóság értesíteni köteles azokat a kereskedőket, akik előzetesen regisztráltak az állami adó- és vámhatóság által kezelt, romlandó dolgok forgalmazásával foglalkozó kereskedők adatait tartalmazó adatbázisba és vállalják, hogy a végrehajtó által meghatározott időpontig az árverés helyszínén megjelennek. A megjelenési kötelezettségre vonatkozó határidő jogvesztő hatályú.

(7) A végrehajtónak az árverést az első értesítést követően 2 órán belül meg kell kezdenie.

(8) A (6) bekezdés szerinti kereskedő és a jelenlévő érvényes ajánlatot legalább a becsérték 35%-át elérő összegben tehet. A megvételre ajánlott dolgot az veszi meg, aki a legmagasabb összegű érvényes ajánlatot tette, azonos vételi ajánlat esetén pedig az, aki az ajánlatát korábban tette. Az árverés nyertese köteles a vételárat haladéktalanul készpénzben megfizetni, vagy ha az árverés helyszínén ennek lehetőség biztosított, jogszabályban meghatározott, az elektronikus fizetéseket és elszámolásokat biztosító alrendszeren keresztül POS terminál útján végrehajtott, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel történő fizetéssel is teljesítheti. Ha az árverési vevő a vételárat nem fizeti meg, az adóhatóság a 103. § szerint jár el. A határozat a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat.

(9) Ha a (4) és (5) bekezdés alapján a romlandó dolog értékesítésére nincs mód, vagy az eredménytelen maradt, az állami adó- és vámhatóság– a lefoglalt vagyontárgy őrzésének biztosítása mellett – intézkedhet az Elektronikus Árverési Felületen (továbbiakban: EÁF) történő gyorsított értékesítés iránt. Az árverés a hirdetmény közzétételével egy időben indul és a közzétételtől számított 24 órán át tart.

(10) A romlandó dolog EÁF-en történő értékesítése során érvényes árverési ajánlat a becsérték legalább 35%-át elérő összegben tehető. Érvényes árverési ajánlatnak minősül az árverési hirdetményben közölt árverés záró időpontjáig az EÁF-en beérkezett, a becsérték legalább 35%-át elérő 5 legmagasabb ajánlat. Azonos ajánlat esetén az EÁF-en korábban megtett ajánlat nyer. Az



árverési ajánlat nem vonható vissza.

(11) Az elektronikus árverés nyertesét az árverést lebonyolító adóhatóság e ténnyől elektronikus úton, az elektronikus árverés lezárását követően haladéktalanul értesíti. Az elektronikus értesítés tartalmazza, hogy a nyertes az értesítést követő 1 munkanapon belül köteles az árverést lebonyolító adóhatóságnál megjelenni, a vételárat készpénzben megfizetni, vagy igazolni, hogy a vételárat átutalási megbízás, vagy postai készpénz átutalási megbízás útján megfizette és a megvásárolt romlandó dolgot elszállítani.

(12) Ha az árverés nyertese a vételárat azonosítható módon határidőben nem fizette meg, az árverést a következő legmagasabb ajánlatot tevő személy nyeri meg.

#### **71. §**

A romlandó dolgok értékesítésére a 70. §-ban foglalt eltérésekkel e törvény elektronikus árverésre vonatkozó rendelkezései az irányadóak.

### **40. Ingatlanárverés**

#### **72. §**

Az árverést az 60. § a), b) és f) pontjában meghatározott helyszíneken vagy az ingatlan fekvésének helyén lehet megtartani.

#### **73. §**

Az árverést az adóhatóság árverési hirdetménnyel tűzi ki és ebben a 61. § a), b), d) és e) pontjában foglaltakon túl feltünteti

- a) az ingatlan-nyilvántartási adatokat, ideértve az ingatlan fekvésének helyét, művelési ágát, helyrajzi számát, tulajdonosának megnevezését, a Vht. 137. § (1) bekezdés szerinti terheket, továbbá a földhasználati nyilvántartásba bejegyzett földhasználat jogcímét és időtartamát,
- b) az ingatlan tartozékait, jellemző sajátosságait,
- c) lakóingatlan esetében az ingatlan lakott vagy beköltözhető állapotban történő értékesítését,
- d) az ingatlan kikiáltási árát,
- e) az árverési előleg (továbbiakban: előleg) összegét,
- f) a minimálárat, és
- g) annak a számlának a számát, amelyre az árverező az előleget az árverést megelőzően átutalhatja.

#### **74. §**

Az árverési hirdetményt az Air. 79. §-ban foglaltakra figyelemmel a 62. § a) pontjában felsorolt személy mellett kézbesíteni kell

- a) azoknak, akiknek az ingatlanra vonatkozólag az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett joguk van,
- b) az ingatlan fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi jegyzőnek, valamint

c) az ingatlanügyi hatóságnak, amely az árverés kitűzésének tényét feljegyzi az ingatlan-nyilvántartásba.

#### **75. §**

(1) Az árverési hirdetményt ki kell függeszteni

- a) az illetékes állami adó- és vámhatóság, továbbá az ingatlan fekvése szerint illetékes adó- és vámhatóság, vagy a helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának hirdetőtábláján, ha a végrehajtást az önkormányzati adóhatóság folytatja le,
- b) az ingatlan fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi polgármesteri hivatal, a főpolgármesteri hivatal hirdetőtábláján, valamint
- c) az ingatlanügyi hatóság hirdetőtábláján.

(2) A végrehajtó bármelyik fél kérelmére az árverést egyéb megfelelő módon is közzéteszi, feltéve, hogy az azt kezdeményező fél annak költségeit megelőlegezi.

(3) Az állami adó- és vámhatóság által folytatott végrehajtás esetén az árverési hirdetményt az adó- és vámhatóság hivatalos internetes honlapján is közzéteszi. Az önkormányzati adóhatóság által folytatott végrehajtás esetén az árverési hirdetményt a helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának hivatalos honlapján közzé kell tenni, ha azzal a helyi önkormányzat rendelkezik.

(4) Az árverés közzétételéhez fűződő jogkövetkezmény az árverezésre kerülő ingatlan fekvése szerint illetékes állami adó- és vámhatóság, vagy a helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának hirdetőtábláján való közzétételhez kapcsolódik.

#### **76. §**

Az árverezők személyére vonatkozóan a 64. § (2) bekezdés a)-d) pontjának és (3) bekezdésének rendelkezéseit ingatlanárverés esetén is megfelelően alkalmazni kell.

#### **77. §**

(1) Az ingatlanra az árverezhet, aki előlegként az ingatlan becsértékének 10%-át legkésőbb az árverés megkezdéséig a végrehajtónál letétbe helyezte, vagy az adóhatóság által közzétett számlára átutalta. Ha az árverés megkezdéséig az előleg összegének a közzétett számlán történő jóváírása nem történt meg, de az árverezni kívánó bankszámláját az azt vezető hitelintézet az előleg összegével megterhelte, az árverezni kívánó legkésőbb az árverés megkezdéséig hitelt érdemlően igazolhatja az átutalás visszavonhatatlan megtörténtét.

(2) Akinek az ingatlanszerzése engedélyhez kötött, annak az árverezés megkezdése előtt igazolnia kell az engedély meglétét.

#### **78. §**

(1) Az árverés megkezdésekor a végrehajtó az árverezőkkel közli a kikiáltási árat, ismerteti az árverési feltételeket, és felhívja az árverezőket ajánlatuk megtételére.

(2) Ha a felajánlott vételár nem éri el a kikiáltási árat, azt fokozatosan lejjebb kell szállítani – a 84. §-ban foglalt kivétellel – a kikiáltási ár 50%-áig.

(3) Az árverést addig kell folytatni, amíg ajánlatot tesznek. Ha nincs további ajánlat, a végrehajtó a felajánlott legmagasabb vételár háromszori kikiáltása után megnevezi a nyertes árverési vevőt.

### **79. §**

(1) Az árverési vevő letétbe helyezett előlegét a vételárba be kell számítani.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt előleg kivételével az árverezők letétbe helyezett előlegét az árverés befejezése után azonnal vissza kell adni. Ha az előleg letétbe helyezése banki átutalással történt, az előleg visszautalásáról az árverés befejezését követően haladéktalanul intézkedni kell.

### **80. §**

(1) Az árverési vevőnek a vételár különbözetet az árveréstől – ha pedig az árverést végrehajtási kifogással támadták meg, annak véglegessé vált elbírálásától – számított 8 napon belül kell megfizetnie a végrehajtói számlára. Ha ezt elmulasztja, a letett előleget elveszíti.

(2) Az adóhatóság a vételár különbözet megfizetésére végzésben legfeljebb 60 napig terjedő halasztást engedélyezhet, ha a vételár nagyobb összege, vagy más fontos körülmény ezt indokolta teszi.

### **81. §**

(1) Az árverésről a végrehajtó árverési jegyzőkönyvet készít, és ebben – a 67. § (1) bekezdés a)-f) pontjaiban foglaltakon túlmenően – feltünteti az elárverezett ingatlanok az ingatlan-nyilvántartási adatait, lakóingatlan esetén a lakott vagy beköltözhető állapotban történt értékesítést, a kikiáltási árat, azt, hogy a legalacsonyabb érvényes vételi ajánlat megállapítása mely szabályok szerint történt, az árverési vételárat, továbbá az árverési vevő nevét, személyazonosító adatait, lakóhelyét, székhelyét. A 67. § (3) és (4) bekezdésében foglaltakat ingatlanárverés esetében is alkalmazni kell.

(2) Az árverési jegyzőkönyv másolatát hivatalos iratként meg kell küldeni az adósnak, megkeresésre folyó végrehajtás esetén a behajtást kérőnek, illetve a behajtást kérő hatóságnak és azoknak, akiknek az elárverezett ingatlanra vonatkozóan az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett joguk van.

(3) Ha az árverési vevő a vételár különbözetet megfizette, és az árveréstől számított 30 nap eltelt, illetve ha az árverést végrehajtási kifogással támadták meg, ennek végleges elbírálását követően a végrehajtó az árverési jegyzőkönyv másolatát hivatalos iratként megküldi

- a) az árverési vevőnek, az árverési vétel igazolása céljából,
- b) az ingatlanügyi hatóság részére, az árverési vevő tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése céljából.

(4) A (3) bekezdésben megjelölt feltétel bekövetkezése, határidő letelte után a végrehajtó az

árverésen értékesített ingatlant átadja az árverési vevőnek.

## **82. §**

(1) Az első árverés sikertelenségének megállapításától, illetve ha az árverést végrehajtási kifogással támadták meg, ennek végleges elbírálásától számított 60 napon belül – a végrehajtó által kitűzött időpontban – második árverést kell kitűzni.

(2) Nem kell megtartani a második árverést, ha az árverési vevő a második árverés megkezdése előtt a vételárát megfizette, és megtérítette a második árverés kitűzésével felmerült költséget is. A késedelmes fizetés esetén a vételárba az elvesztett előleget nem lehet beszámítani.

(3) A vételár megfizetését elmulasztó árverési vevő a második árverésen nem árverezhet.

(4) A második (további) árverésre egyebekben az első árverésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(5) Ha a második árverésen az ingatlant alacsonyabb áron adták el, mint amelyet az első árverésen a korábbi árverési vevő felajánlott, a korábbi árverési vevőt a 103. § alapján határozattal kell kötelezni a két vételár közötti különbözet, továbbá a második árverés kitűzésével felmerült költségek megfizetésére. Az árverési vevő fizetési kötelezettségét megállapító határozat a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat. A megtérítendő összegbe az elvesztett előleget be kell számítani.

(6) Az elvesztett előleg és az (5) bekezdés szerinti vételár-különbözet a végrehajtás során befolyt összeget növeli.

(7) A második sikertelen ingatlanárverést követő három hónap elteltével az adóhatóság, ha azt a körülmények indokolják, az árverést ismételten kitűzheti. Ha az utóbbi árverés is sikertelenül zárul, az árverés kitűzése a végrehajtáshoz való jog elévülési idejének lejártáig, az előző árverést követő három hónap elteltével megismételhető.

## **41. Lakóingatlan értékesítésének eltérő szabályai**

### **83. §**

(1) A lakóingatlant – a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel – beköltözhető állapotban kell értékesíteni.

(2) Lakottan kell árverezni az ingatlant, ha

- a) abban a végrehajtási eljárás megindulását megelőzően kötött, érvényes bérleti szerződés alapján bérlő lakik,
- b) abban törvényen alapuló haszonélvezeti jog jogosultja lakik, abban az esetben is, ha a haszonélvezeti jog az ingatlan-nyilvántartásba nincs bejegyezve,
- c) osztatlan közös tulajdonban álló ingatlan esetén, ha abban nem adós személy is tulajdonostárs, kivéve, ha a tulajdonostársak ingatlan használatra vonatkozó megállapodása vagy bíróság

határozata alapján az adós a nem adós tulajdonostárs által használt ingatlan vagy épületrésztől elkülönülten használható ingatlan vagy épületrész használatára jogosult, vagy  
d) abban az adós egyenes ági felmenője lakik, és lakóhelye a végrehajtási eljárás megindítását megelőző 6 hónapban is ebben volt, továbbá az ingatlan tulajdonjogát az adós tőle szerezte meg.

#### **84. §**

Lakóingatlan esetén az árverési vételár legfeljebb a kikiáltási ár 75%-nak megfelelő összeg erejéig csökkenthető, feltéve, hogy az adósnak ez az egyetlen lakóingatlana, lakóhelye ebben van, és a végrehajtási eljárás megindítását megelőző 6 hónapban is ebben lakott.

#### **85. §**

Ha a lakóingatlan értékesítése céljából megtartott első két árverés sikertelen volt, a harmadik, és további árveréseken a lakóingatlan vételára a kikiáltási ár 50 %-ig szállítható le.

#### **86. §**

A lakóingatlan fekvése szerinti települési önkormányzatot az árverés során előárverezési jog illeti meg.

#### **87. §**

(1) Az adós és az adós jogán az ingatlanban lakó személyek - a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel - az árveréstől számított 30. napig, ha az adóhatóság ennél hosszabb határidőt adott a vételár megfizetésére, eddig az időpontig, jogorvoslat előterjesztése esetén pedig az erről szóló döntés rendelkezése szerint a döntés véglegessé válásától számított 15. napig kötelesek az ingatlant ingóságaitól kiürítve elhagyni, és biztosítani, hogy a végrehajtó átadja azt az árverési vevőnek.

(2) Az adós és a vele lakó személyek ideiglenesen mentesülnek a kiköltözési kötelezettség alól, ha a vételár kifizetése határidőben nem történt meg. Ebben az esetben a teljes vételár kifizetésétől számított 30 napon belül kell az említett személyeknek az értékesített ingatlanból kiköltözniük.

(3) Az adóhatóság végzésével az adósnak az árverési hirdetmény közlésétől számított 15 napon belül előterjesztett kérelmére, legfeljebb az árverés időpontjától számított 6 hónapra halasztást engedélyezhet az értékesített ingatlan elhagyására.

(4) Ha az adós, illetve az adós jogán az ingatlanban lakó személyek kiköltözési kötelezettségüknek határidőben nem tesznek eleget, az ingatlan kiürítése iránt a végrehajtó – szükség esetén a rendőrség, illetve az állami adó- és vámhatóság hivatásos állományú alkalmazottjának közreműködésével – intézkedik a Vht. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával.

### **42. Ingó és ingatlan vagyontárgy árverésen kívüli értékesítése**

#### **88. §**

(1) Az adóhatóság a lefoglalt ingó vagy ingatlan vagyontárgyat a megállapított becsértéken az adós által meghatározott vevő részére árverésen kívül is értékesítheti. Az értékesítés az adós által javasolt vételáron történik, ha az így befolyó vételár a végrehajtási eljárás során kielégítendő valamennyi követelést és a végrehajtási költséget is fedezi.

(2) Az árverésen kívüli értékesítés jogkövetkezményei megegyeznek az árverési értékesítés jogkövetkezményeivel.

(3) Megkeresésre történő végrehajtás esetén az árverésen kívüli értékesítéshez a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság beleegyezése is szükséges, kivéve, ha az értékesítésből befolyó vételárból a végrehajtási költségek, továbbá valamennyi követelés megtérül.

(4) Ingatlan árverésen kívüli értékesítéséhez az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett, a Vht. 137. §-ban fel nem sorolt jogok jogosultjainak a beleegyezése is szükséges.

(5) Árverésen kívüli eladás esetén az erről szóló jegyzőkönyvre az árverési jegyzőkönyvre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

### **43. Az elektronikus árverés általános szabályai**

#### **89. §**

(1) Az elektronikus árverési hirdetményt az állami adó- és vámhatóság kizárólag a hivatalos internetes honlapján, az EÁF-en a közzétételhez fűződő jogkövetkezményekkel teszi közzé.

(2) Az elektronikus árverés során az árverező elektronikus úton az EÁF-en árverezhet.

(3) Az elektronikus árverés lezárásáig meghatalmazáson, megbízáson alapuló képviseletnek akkor van helye, ha az elektronikus árverező mint meghatalmazó vagy megbízó azt a jogszabály szerinti központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül az adó- és vámhatóságnak bejelenti. Kiskorú és kiskorú képviseletében más személy az elektronikus árverésen nem vehet részt.

(4) Az EÁF-en közzétett elektronikus árverési hirdetményben az állami adó- és vámhatóság feltünteti, hogy árverezni kizárólag elektronikus úton lehetséges. Az elektronikus árverési hirdetmények megtekintése és az árverésen történő részvétel, illetve ajánlattétel e törvény eltérő rendelkezése hiányában díjmentes. Az adóhatóság a folyamatban lévő elektronikus árveréssel összefüggő minden cselekményt és információt az EÁF-en keresztül végez, illetve tesz közzé.

(5) Az elektronikus árverésen kizárólag a központi elektronikus szolgáltató rendszerben történt regisztrációt követően lehetséges ajánlatot tenni.

(6) Az ajánlat legkisebb összege (licitlépcső) 1 ezer forint, 100 ezer forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 5 ezer forint, 500 ezer forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 20 ezer forint, 5 millió forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 50 ezer forint, 10 millió forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 100 ezer forint.

(7) Azonos összegű ajánlatok esetén a korábban megtett ajánlat az érvényes. Az árverési ajánlat nem vonható vissza. Az elektronikus árverés időtartama az árverési hirdetményben megjelölt kezdő időponttól számított harmadik nap 21.00 óráig tart. Az EÁF ajánlattétel esetén megjeleníti az árverés tárgyához tartozó legmagasabb ajánlatot, valamint az árverés lezárásáig hátralévő időtartamot mutató elektronikus számlálót. Az egy óra időtartamot elérő üzemzavar esetén az elektronikus árverés időtartama 24 órával meghosszabbodik. Az árverés az üzemzavar időtartamától függetlenül 24 órával hosszabbodik meg, ha az üzemzavar az árverés lezárását megelőző 4 órás időtartamon belül történt. Ha az árverés lezárásának időpontja előtti két percben érkezik érvényes ajánlat, az árverés időtartama automatikusan öt perccel meghosszabbodik. E szabályt az árverés további meghosszabbodásának eseteiben is alkalmazni kell.

(8) Az árverést az nyeri, aki a legmagasabb összegű érvényes vételárat ajánlotta fel. Az árverés nyertesét az árverést lebonyolító adóhatóság e tényről elektronikus úton az elektronikus árverés lezárását követően haladéktalanul értesíti. Az elektronikus értesítés tartalmazza, hogy a nyertes az értesítést követő 8 napon belül köteles megjelenni az árverést lebonyolító adóhatóságnál és a vételárat elektronikus úton vagy készpénzben megfizetni vagy igazolni, hogy a vételárat átutalási megbízás vagy postai készpénz átutalási megbízás útján megfizette. Abban az esetben, ha az ingó árverés nyertese a vételárat a 8 napos határidő leteltéig nem fizeti meg, a továbbiakban elektronikus árveréseken nem vehet részt mindaddig, amíg az általa felajánlott vételárat, vagy - több árverező esetén - a vételár-különbözetet azonosítható módon meg nem fizeti.

(9) Sikertelen árverést követően az állami adó- és vámhatóság ismételt elektronikus árverést tűz ki, ingóságánál a 68. §, ingatlanál a 82. § alkalmazásával.

(10) Az elektronikus árverés technikai feltételeit és működtetésének részletszabályait tartalmazó üzemeltetési szabályzatot az állami adó- és vámhatóság hivatalos internetes honlapján közzéteszi. Az árverésen való részvétel feltétele a szabályzatban foglaltak elfogadása.

#### **44. Az elektronikus ingóárverésre vonatkozó speciális szabályok**

##### **90. §**

(1) Elektronikus ingóárverésnél a 65. § (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó, az ingóságok értékesítésének sorrendjét az adóhatóság határozza meg.

(2) Érvényes árverési ajánlatnak az árverés záró időpontjáig beérkezett, az ingóság becsértékének 50%-át elérő, vagy azt meghaladó 5 legmagasabb összegű ajánlat minősül.

(3) Ha az árverés nyertese, vagy a nyertes nemfizetése folytán helyébe lépő érvényes ajánlatot tevő a vételár megfizetését elmulasztja, helyébe az utána következő legmagasabb összegű érvényes ajánlatot tevő lép. Ebben az esetben a nyertes helyébe lépő ajánlattevő saját ajánlata összegének mint vételárnak, a fizetést elmulasztó nyertes, illetve a helyébe lépő és nem fizető ajánlattevő vételár-különbözet címén, saját ajánlata és az utána következő legmagasabb összegű ajánlat összege közötti különbséget megfizetésére köteles. Az állami adó- és vámhatóság a fizetést elmulasztó

árverezőt a vételár-különbözet megfizetésére a 103. § szerint kötelezi. Ha az árverésen egy árverező vett részt, az árverezőt az általa felajánlott vételár megfizetésére kell kötelezni. Ebben az esetben az ingóság tulajdonjogát az árverési vevő csak akkor szerezheti meg, ha a vételárat legkésőbb a fizetésre kötelező határozatban foglalt teljesítési határidő leteltét megelőzően megfizeti. Az árverési vevő fizetési kötelezettségét megállapító határozat a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat. A különbözet a végrehajtás során befolyt összeget növeli, a tartozást meghaladó részt a végrehajtási költséggel azonos módon kell elszámolni.

(4) Ha az árverés nyertese a vételárat azonosítható módon megfizette, de az ingóságot legkésőbb az elektronikus értesítést követő 15 napig nem vette át, az állami adó- és vámhatóság az ingóságot a Polgári Törvénykönyv jogalap nélküli birtoklásra vonatkozó szabályai szerint 90 napig megőrzi. A jogalap nélküli birtoklással kapcsolatban felmerült költségek megfizetésére az állami adó- és vámhatóság határozatban kötelezi az árverés nyertesét. A határidő lejártát követően az ingóságot az állami adó- és vámhatóság értékesítheti, illetve megsemmisítheti. Az értékesítésből befolyt összeg az állami adó- és vámhatóságot illeti meg.

#### **45. Az elektronikus ingatlanárverés speciális szabályai**

##### **91. §**

(1) Az ingatlanárverésen ajánlattevőként történő részvétel feltétele az árverési előleg előzetes megfizetése. Árverési előleg címén az ingatlan becsértékének 10%-át legkésőbb az árverés megkezdéséig az adóhatóság által közzétett számlára, átutalás útján kell megfizetni. Ha az árverés megkezdéséig az előleg összegének az állami adó- és vámhatóság által közzétett számlán történő jóváírása nem történt meg, de az árverezni kívánó bankszámláját az előleg összegével a pénzügyintézet már megterhelte, az árverezni kívánó legkésőbb az árverés megkezdéséig az adóhatóság előtt hitelt érdemlően igazolhatja az átutalás visszavonhatatlan megtörténtét.

(2) Ingatlanra a becsérték 65%-át, lakóingatlan esetén a becsérték 75%-át elérő, vagy azt meghaladó összegű ajánlat tehető. Az árverés lezárásakor a legmagasabb összegű megtett ajánlat minősül nyertes ajánlatnak.

(3) Az árverezett ingatlanra más törvény alapján biztosított elővásárlási joggal rendelkezők, az EÁF-en gyakorolhatják elővásárlási jogukat a Vht. előárverezésre vonatkozó szabályai szerint. Az elővásárlásra jogosultak részvételének feltétele az árverési előleg előzetes megfizetése. Az elővásárlásra jogosultak önálló, illetve a legmagasabb összegű érvényes ajánlat összegével megegyező vételi ajánlatot tehetnek.

(4) Lakóingatlan esetén a törvény alapján a beköltözhető állapotban értékesítendő lakóingatlanra az elővásárlási joggal rendelkező települési önkormányzat az EÁF-en gyakorolhatja elővásárlási jogát.

(5) Az önkormányzat részletes tájékoztatót, valamint a konkrét árverésre vonatkozóan a jog gyakorlásának bejelentéséhez szükséges egyedi ellenőrző kódot kap. Az önkormányzat a legmagasabb vételi ajánlat vonatkozásában az árverés lezárását követő munkanap 17.00 órájáig



gyakorolhatja elővásárlási jogát. Az erre vonatkozó szándékát a szervezeti és működési szabályzatban meghatározott személy az EÁF erre kialakított menüpontjában, az ott szereplő adatok kitöltésével, valamint a tájékoztató levélben jelzett ellenőrző kód megadásával jelzi.

(6) Az árverés nyertesének a vételár különbözetet az árveréstől – ha pedig az árverést végrehajtási kifogással támadták meg, annak véglegessé vált elbírálásától – számított 8 napon belül átutalás útján kell megfizetnie a végrehajtói számlára. Az adó- és vámhatóság a vételár megfizetésére végzéssel 60 napig terjedő halasztást adhat, ha azt a vételár nagyobb összege vagy más fontos körülmény indokoltá teszi.

(7) Ha az elektronikus ingatlan-árverés nyertese a vételárat határidőben, halasztás engedélyezése esetén a meghosszabbított határidő lejártáig nem fizeti meg, a befizetett előleget elveszíti. Az ingatlan második, és további elektronikus árverésein a fizetést elmulasztó nyertes nem árverezhet. Ha az ingatlant az újabb árverésen alacsonyabb áron adták el, mint amennyi a fizetést elmulasztó árverési vevő ajánlata volt, a fizetést elmulasztó árverési vevő vételár-különbözet címén köteles saját ajánlata és az alacsonyabb összegű vételár közötti különbözetet megfizetni. A megtérítendő összegbe az elvesztett előleget be kell számítani. A vételár-különbözet megfizetésére az állami adó- és vámhatóság a fizetést elmulasztó vevőt a 103. § szerinti határozattal kötelezi. A fizetést elmulasztó árverési vevő fizetési kötelezettségét megállapító határozat a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat. A különbözet a végrehajtás során befolyt összeget növeli, a tartozást meghaladó részt a végrehajtási költséggel azonos módon kell elszámolni.

## **46. A sikertelen árverés**

### **92. §**

Az árverés sikertelen, ha

- a) nem tettek vételi ajánlatot, vagy a felajánlott vételár nem érte el az e törvényben meghatározott azon legalacsonyabb vételárat, amelyen az adott vagyontárgy értékesítésre kerülhet,
- b) ingóárverés esetén az árverési vevő a vételárat nem fizette meg és az ingóságra folytatott további árverezés sem vezetett eredményre, vagy
- c) ingatlanárverés esetén az árverési vevő a vételár-különbözetet az e törvényben meghatározott határidőn belül nem fizette meg.

## **47. A meghiúsult árverés**

### **93. §**

(1) Meg kell hiúsítani a kitűzött árverést, ha

- a) a végrehajtó az árverés megkezdését megelőzően vagy az árverés folyamán – de legfeljebb a vagyontárgy értékesítéséig – olyan törvénysértő intézkedést, mulasztást észlel, amely az árverés megtartása, vagy tovább folytatása esetén az árverés későbbi megsemmisítésére adna okot,
- b) olyan körülmény merült fel, amely az árverés lefolytatásának törvényi akadályát képezi,
- c) olyan el nem hárítható, súlyos rendzavarás történik, amely miatt az árverést megkezdeni vagy

folytatni nem lehetséges, vagy  
d) utólag a felettes szerv az árverést megsemmisítette.

(2) A meghíúsult árverést úgy kell tekinteni, mintha meg sem tartották volna.

#### **48. Ingóság, ingatlan visszaadása az adósnak**

##### **94. §**

(1) Ha az ingóságot, illetve az ingatlant nem sikerült a végrehajtás során értékesíteni és a 68. §, a 82. §, valamint a 89. § szerinti újabb árverések kitűzésétől sem várható sikeres értékesítés, továbbá azok tulajdon- vagy kezelői jogának átruházására a 23. § alapján egyezséget nem kötöttek, a vagyontárgyat a foglalás alól fel kell oldani, illetve intézkedni kell a végrehajtási jognak az ingatlan-nyilvántartásból történő törlése iránt.

(2) Az ingóság foglalás hatálya alóli feloldása esetén az adóst fel kell hívni arra, hogy az ingóság feloldásáról rendelkező végzés kézhezvételétől számított 30 napon belül intézkedjen az ingóság elszállítása iránt. Ha az adós a felhívásnak a megadott határidőn belül nem tesz eleget, a végrehajtó az ingóság további őrzését megszünteti, és intézkedik annak karitatív célú felhasználása, megsemmisítése vagy hulladékként való átadása iránt.

(3) A (2) bekezdés szerinti intézkedések költségét az adóvégrehajtási eljárás során felmerült végrehajtási költségek és a végrehajtási költségátalány megállapításának és megfizetésének részletes szabályairól szóló miniszteri rendelet készkiadásra vonatkozó szabályai szerint számítja fel az adóhatóság.

### **X. Fejezet**

#### **A biztosítási és ideiglenes biztosítási intézkedés keretében foganatosított végrehajtási cselekmények szabályai**

##### **49. Az érvényesítés közös szabályai**

##### **95. §**

(1) A biztosítási intézkedést elrendelő végzések végrehajtására a végrehajtási eljárás során irányadó szabályokat az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Az ideiglenes biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtására a biztosítási intézkedés szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(2) Az általános közigazgatási rendtartás alapján a behajtást kérő hatóság által hozott, meghatározott dolog ideiglenes biztosítási intézkedésként, illetve biztosítási intézkedésként történő zár alá vételét vagy lefoglalását elrendelő döntését az állami adó- és vámhatóság a Vht. zárlatra vonatkozó szabályai alkalmazásával hajtja végre.

##### **96. §**

(1) A pénzkövetelés biztosítását elrendelő végzést a végrehajtó a helyszínen adja át az adósnak, egyúttal felhívja az adóst, hogy a biztosítandó összeget azonnal fizesse meg. Ha az adós ennek nem tett eleget, a végrehajtó az adós vagyontárgyait lefoglalja. Ha az adós, illetve képviselője nincs jelen, a végrehajtó a végzést a foglalási jegyzőkönyv másolatával együtt postán kézbesíti az adósnak, illetve képviselőjének.

(2) Biztosítási intézkedés keretében az adóhatóság az általa felülvizsgált, az adóst megillető költségvetési támogatást, ideértve az adó-visszaigénylést és az adó-visszatérítést, a pénzkövetelés biztosítását elrendelő végzésben meghatározott kötelezettség erejéig külön végzésével zárolhatja. A zárolt összeg felett az adós rendelkezési joga a biztosítási intézkedés időtartama alatt szünetel.

(3) A biztosítási intézkedés foganatosítása nem veszélyeztetheti az adós és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését, valamint nem járhat az adós gazdálkodási tevékenységének ellehetetlenítésével.

(4) A jármű biztosítási intézkedés keretében foganatosítandó lefoglalása a jármű foglalási jegyzőkönyvben történő feltüntetésével, illetve ha lehetséges, a törzskönyv lefoglalásával történik.

(5) Az ingatlan lefoglalása végett az adóhatóság haladéktalanul megkeresi az ingatlanügyi hatóságot, hogy a pénzkövetelés biztosítására irányuló végrehajtási jogot jegyezze be az ingatlan-nyilvántartásba. A további eljárásra az 52. §-ban foglaltak megfelelően irányadóak.

(6) Nem foganatosítható a biztosítási intézkedést elrendelő végzés a kölcsönzött kulturális javak különleges védelméről szóló törvényben meghatározott tanúsítványban felsorolt kulturális javak tekintetében a különleges védelem időtartama alatt.

(7) Az adóhatóság a követelés biztosítása érdekében felhívja az adóst megillető összeget kezelő pénzforgalmi szolgáltatót, hogy a biztosítandó összeget a számláról sem az adós, sem más javára ne fizesse ki, ha pedig a számla egyenlege nem éri el a biztosítandó összeget, a jövőbeni befizetések tekintetében is hasonlóan járjon el (a továbbiakban: zárolás iránti végrehajtói felhívás). A zárolás iránti adóhatósági felhívás teljesítéséből adódó intézkedéseket a pénzforgalmi szolgáltató köteles haladéktalanul megkezdeni és a fizetési megbízásokat a pénzforgalomról szóló Magyar Nemzeti Bank Elnökének rendeletében meghatározott határidők szerint teljesíteni. A zárolás iránti végrehajtói felhívás teljesítése - a hatósági átutalás és az átutalási végzés kivételével - megelőzi az egyéb fizetési megbízások teljesítését, a hatósági átutalási megbízással, átutalási végzéssel és zárolás iránti másik adóhatósági felhívással való viszonyában pedig a teljesítés sorrendjét a pénzforgalmi szolgáltató általi átvétel időpontja határozza meg. A pénzügyi fedezet hiánya miatt részben vagy egészben nem teljesíthető zárolás iránti végrehajtói felhívást a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalomról szóló Magyar Nemzeti Bank Elnökének rendeletének rendelkezései szerint sorba állítja a teljesítéshez szükséges fedezet biztosításáig.

(8) A pénzforgalmi szolgáltató a felhívás kézhezvételétől számított 8 napon belül tájékoztatja az adóhatóságot arról, hogy az intézkedést milyen összegre tudta foganatosítani, ezt követően az adós még le nem foglalt vagyontárgyai csak a fennmaradó követelés erejéig foglalhatók le. A felhívást

követő későbbi befizetések tekintetében is ennek megfelelően kell eljárni.

(9) A fizetési számlán elhelyezett összegre vonatkozó mentességi szabályokat a biztosítási intézkedés esetén is alkalmazni kell.

(10) Jövedelem akkor tiltható le, ha az adósnak a biztosítandó összeg fedezetéül szolgáló, végrehajtás alá vonható más vagyontárgya nincs. A jövedelemre vonatkozó mentességi szabályokat a biztosítási intézkedés esetén is alkalmazni kell.

#### **97. §**

(1) Biztosítási intézkedés esetén a foglalási cselekmények a foglalással, zár alá vétellel, költségvetési támogatás zárolásával, követelés lefoglalása és jövedelem letiltása esetén az elkülönített számlára történő befizetéssel, továbbá a pénzforgalmi szolgáltatóhoz intézett felhívás kiadásával befejeződnek. A lefoglalt romlandó dolgot azonban – e törvény romlandó dolgok értékesítésére vonatkozó szabályai alkalmazásával – ilyenkor is értékesíteni kell.

(2) Az ideiglenes biztosítási vagy biztosítási intézkedés végrehajtása során zárolt pénzüsszeget az egyéb tartozásokra indított végrehajtás során az adóhatóság elszámolhatja, illetve a lefoglalt vagyontárgyat értékesítheti abban az esetben is, ha az ideiglenes biztosítási intézkedéssel vagy a biztosítási intézkedéssel érintett ügyben a kielégítési jog még nem nyílt meg, de az egyéb tartozásokra indított végrehajtás más végrehajtási cselekményekkel nem fejezhető be eredményesen.

### **50. A biztosítási intézkedés hatálya**

#### **98. §**

(1) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés alapján foganatosított végrehajtási cselekményeket a végrehajtási eljárás megindítása után nem kell megismételni.

(2) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtása során elvégzett foglalás hatálya kiterjed a végrehajtási eljárásra is.

### **51. A biztosítási intézkedés megszüntetése**

#### **99. §**

(1) Az adóhatóság a lefoglalt vagyontárgyat a foglalás alól feloldja, ha az adós a foglalás után kifizette a biztosítandó összeget, vagy a számláján, betétjén a pénzforgalmi szolgáltatónak kiadott felhívás teljesítésével a követelés fedezete biztosítva van, továbbá akkor is, ha az adós a biztosítandó összegre más, egyéb megfelelő biztosítékot nyújt.

(2) Az adóstól átvett, illetve az eljárás során befolyt összeget a kielégítési végrehajtás hatályának beálltaig a kötelezettségre nem lehet elszámolni, azt – a zárolt költségvetési támogatás kivételével – a végrehajtói számlán kell kezelni.

## **100. §**

Fel kell oldani a lefoglalt vagyontárgyakat, ha a biztosítási intézkedést megszüntették.

## **101. §**

A biztosítási intézkedés végrehajtása során felmerült költségek végrehajtási költségként történő felszámítása a kielégítési végrehajtás hatályának beálltát követően 8 napon belül történik. Végrehajtási eljárás hiányában a felmerült költségek felszámítására és érvényesítésére nem kerül sor, azokat az adóhatóság viseli.

## **XI. Fejezet**

### **Helytállási kötelezettség a tartozás megfizetéséért**

#### **52. Kötelezettségét elmulasztó személy fizetésre kötelezése**

## **102. §**

Ha az adóhatóság az adóst megillető jövedelmet, a hitelintézetnél kezelt összeget, illetve követelést vonja végrehajtás alá, és a munkáltató, hitelintézet, valamint más személy az adóhatóság felhívása ellenére a követelés fennállásáról nem nyilatkozik, illetve a levonást, átutalást, megfizetést elmulasztja, vagy nem a jogszabályban előírtaknak megfelelően teljesíti, az adóhatóság határozattal kötelezi a követelés, illetve a levonni, átutalni, megfizetni elmulasztott összeg erejéig az adótartozás megfizetésére. A határozatban foglalt teljesítési határidő elteltével az adóhatóság a végrehajtási szabályok szerint intézkedik a tartozás behajtása iránt.

## **103. §**

Az adóhatóság a 112. § szerinti jutalék megfizetésére a behajtást kérőt, a 65. § (9) bekezdés, a 70. § (8) bekezdés, a 82. § (5) bekezdés, a 90. § (3) bekezdés, illetve a 91. § (7) bekezdés szerinti vételár-különbözet megfizetésére az árverési vevőt, a 90. § (4) bekezdés és a 113. § (3) bekezdés szerinti költség megfizetésére az árverés nyertesét, illetve a behajtást kérőt, valamint az 48. § (4) bekezdés szerinti adótartozás megfizetésére a harmadik személy kötelezettet határozattal kötelezi.

## **XII. Fejezet**

### **Megkeresés alapján folytatott végrehajtás**

#### **53. Adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtása**

## **104. §**

Adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtása során az I-XI. fejezet rendelkezéseit a jelen címben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

## **105. §**

(1) A behajtást kérő megkeresése alapján

a) természetes személy esetében a belföldi lakóhely, szokásos tartózkodási hely vagy szokásos fellelhetőségi helye, ennek hiányában utolsó ismert belföldi lakóhelye, egyéni vállalkozó esetében a székhelye szerint illetékes önkormányzati adóhatóság,

b) jogi személy és egyéb szervezet esetében az illetékes állami adó- és vámhatóság jár el, kivéve, ha törvény a tartozás beszedését más szerv hatáskörébe utalja.

(2) Külföldi természetes személy esetén a fővárosi főjegyző az illetékes önkormányzati adóhatóság, ha az illetékes önkormányzati adóhatóság az (1) bekezdés a) pontban megjelölt illetékességi okok sorrendje alapján nem határozható meg.

(3) Az önkormányzati adóhatóságot megillető tartozások megkeresés alapján történő végrehajtása esetén a végrehajtást az adózóra az általános illetékességi szabályok szerint illetékes állami adó- és vámhatóság folytatja le.

(4) Ha ugyanazt az ingóságot (ideértve az üzletrészt és az értékpapírt is) vagy ingatlant több adóhatóság is lefoglalta, a végrehajtás folytatására és az értékesítésre az állami adó- és vámhatóság, ennek hiányában az az adóhatóság jogosult és köteles, amely a vagyontárgyat a többi adóhatóságot megelőzően foglalta le. Egyidejű foglalás esetén az adóhatóságok megegyezése szerint kell folytatni a végrehajtást.

(5) Ha az illetékesség megszűnéséről az adóhatóság a végrehajtási cselekmény foganatosítását követően szerez tudomást, az illetékességváltás a már foganatosított végrehajtási cselekmények hatályát nem érinti.

## 106. §

(1) Az adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító, nyilvántartó szerv, illetve a tartozás jogosultja a fizetési határidő lejártát, illetve ha a behajtást kérőt törvény valamely eljárási cselekmény foganatosítására kötelezi, ennek eredménytelen megtételét követő 30 nap elteltével elektronikus úton megkeresi a hatáskörrel rendelkező illetékes adóhatóságot behajtás végett, ha a tartozás összege eléri vagy meghaladja a 10 ezer forintot. Törvény ennél alacsonyabb összegű értékhatárt is megállapíthat, de az nem lehet alacsonyabb 5 ezer forintnál.

(2) Ha a hátralék későbbi megfizetése igazoltan veszélyeztetett, az adóhatóság az (1) bekezdésben meghatározott határidő letelte előtt soron kívül is megkereshető. Ebben az esetben a behajtási megkeresésben a kötelezettség veszélyeztetettségét az okok megjelölésével részletesen indokolni kell.

(3) Az adók módjára behajtandó köztartozásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni akkor is, ha az illetékességi területén folytatott végrehajtás akadálya vagy eredménytelensége esetén a tartozás beszedésére jogosult önkormányzati adóhatóság másik önkormányzati adóhatóságot keres meg behajtás végett. Ha az önkormányzati adóhatóság végrehajtási ügyében a 36. § alapján önálló

bírósági végrehajtó jár el, a megkeresésre a Vht. 33. §-át kell alkalmaznia.

(4) A behajtási megkeresésben fel kell tüntetni:

- a) a behajtást kérő azonosításához szükséges adatokat, valamint a behajtást kérő pénzforgalmi számlaszámát,
- b) a fizetésre kötelezett nevét és adóazonosító számát, adóazonosító szám hiányában a természetes személy természetes személyazonosító adatait és lakcímét, illetve a bíróság által nyilvántartandó jogi személy nyilvántartási számát és székhelyét,
- c) a tartozás jogcímét,
- d) a fizetési kötelezettséget elrendelő döntés számát, jogerőre emelkedésének napját, nem döntésen alapuló fizetési kötelezettséget meghatározó jogszabályhelyet,
- e) a teljesítési határidőt,
- f) a tartozás összegét és esetleges járulékait, és
- g) annak a jogszabályhelynek pontos megjelölését, amely az adók módjára való behajtást lehetővé teszi.

(5) Ha a behajtást kérőt törvény valamely eljárási cselekmény foganatosítására kötelezi, annak megtörténtét a megkeresésben igazolni kell.

(6) A behajtási eljárást az adóhatóság csak pontos – szükség esetén kiegészített – adatok alapján indítja meg. Az adóhatóság behajtási eljárás feltételeinek vizsgálata mellett a behajtási megkeresésben szereplő tartozást sem jogalapjában, sem összegszerűségében nem vizsgálja felül, a megkeresésben foglaltakhoz kötve van.

(7) A megkeresést követő változásról a behajtást kérő az adóhatóságot haladéktalanul értesíteni köteles.

(8) Az adók módjára behajtandó köztartozások esetén a 30. § (2) bekezdés alkalmazásának nincs helye.

### **107. §**

Az állami adó- és vámhatóság 200 ezer forintot nem meghaladó tartozás esetén - a 30. § (1) bekezdése és a 32. § szerinti intézkedéseken túl - kizárólag hatósági átutalási megbízást, illetve jövedelem-letiltást foganatosít a tartozás behajtása érdekében, ezek eredménytelensége esetén pedig a 113. § (3) bekezdés szerint jár el. Ha a 200 ezer forintot nem meghaladó tartozás mellett az adósságot terhelő adósságot is terheli, az állami adó- és vámhatóság egyéb végrehajtási cselekményeket is foganatosíthat. Ha az eljárás során a jelzálogjog bejegyzését követően egyéb végrehajtási cselekmény foganatosításától eredmény nem várható, az adóhatóság a jelzálogjog fenntartása mellett a 113. § (3) bekezdésben írtak szerint jár el.

### **108. §**

Az adók módjára behajtandó köztartozásra az adóhatóság késedelmi pótlékot nem számít fel, azzal összefüggésben felszámolási eljárást nem kezdeményez, a folyamatban lévő csőd-, felszámolási,

végelszámolási, kényszertörlési, adósságrendezési eljárásban e kötelezettségeket hitelezői igényként nem jelenti be, a követeléseket behajthatatlanként nem tartja nyilván, a végrehajtásához való jog elévülését nem állapítja meg, illetve a kötelezettséggel összefüggésben mögöttes felelősséget nem érvényesít.

### **109. §**

(1) Ha az adók módjára behajtandó köztartozásra irányuló fizetési kedvezmény iránti kérelmet az adóhatósághoz terjesztik elő, akkor az adóhatóság a végrehajtási eljárás során érkezett kérelmet az Art. fizetési kedvezményekről szóló fejezetében foglaltak szerint bírálja el azzal, hogy a tartozást kizárólag a behajtást kérő előzetes hozzájárulása alapján mérsékelheti.

(2) Az adóhatóság a mérséklésre irányuló kérelem egyidejű megküldése mellett felhívja a behajtást kérőt az előzetes hozzájárulásra vonatkozó nyilatkozat megtételére. A behajtást kérő a felhívásra 8 napon belül elektronikus úton nyilatkozik. Ha a behajtást kérő nem járul hozzá a tartozás mérséklésére irányuló kérelem elbírálása során a mérsékléshez, e nyilatkozata az adóhatóságot köti. Ha a behajtást kérő határidőn belül nem nyilatkozik, vagy a mérséklést nem ellenzi, vagy az adóhatóságot arról tájékoztatja, hogy a nyilatkozat megtételére nincs hatásköre, az adóhatóság a rendelkezésre álló információk alapján dönt.

(3) Ha az adók módjára behajtandó köztartozásra irányuló fizetési kedvezmény iránti kérelmet a végrehajtás elrendelését követően a behajtást kérőhöz nyújtották be, akkor a behajtást kérő a kérelmet annak elbírálása érdekében – mérséklési kérelem esetén az előzetes hozzájárulásra vonatkozó nyilatkozatával egyidejűleg – haladéktalanul megküldi az adóhatóságnak. Az adóhatóság a végrehajtási eljárás során érkezett kérelem kapcsán az Art. fizetési kedvezményről szóló fejezetében foglaltak szerint jár el az (1) és (2) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával.

(4) A fizetési kedvezményt megállapító döntésben foglaltak teljesítéséig az adóssal szemben végrehajtási cselekmény nem fogantatosítható. Ha az adós a fizetési kedvezményt megállapító döntésben foglalt feltételeket nem teljesíti, a végrehajtást fogantatosító adóhatóság a végrehajtást a hátralék teljes összegére folytatja.

### **110. §**

(1) Az európai uniós forrásból társfinanszírozott támogatások esetében az adóhatóság fizetési kedvezményt nem engedélyezhet, a tartozást nem mérsékelheti.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti tartozásra irányuló fizetési kedvezmény iránti kérelmet az adóhatósághoz terjesztik elő, akkor az adóhatóság a kérelmet annak beérkezésétől számított 5 napon belül megküldi a végrehajtást kérő részére. Az adóhatóság a kérelem megalapozottságát érdemben nem vizsgálja.

(3) Ha az (1) bekezdés szerinti fizetési kedvezmény iránti kérelmet a végrehajtást kérőhöz nyújtották be, akkor erről – a kérelem megküldésével egyidejűleg – a végrehajtást kérő haladéktalanul értesíti az adóhatóságot.



(4) A végrehajtást kérő a kérelemre hozott döntésről annak véglegessé válását követően értesíti az adóhatóságot. A végrehajtást kérő a kérelmet elbíráló döntés megküldésével tájékoztatja az adóhatóságot a fizetési kedvezmény iránti kérelem elbírálását követően behajtandó tartozás pontos összegéről, illetve - fizetési könnyítés engedélyezése esetén - a végrehajtás szünetelésének időtartamáról. Ha a részére engedélyezett fizetési kedvezmény alapján fizetési kötelezettségét az adós teljesítette, a végrehajtást kérő a megkeresést visszavonja, nem teljesítés esetén ennek tényéről és a még behajtandó összegről az adóhatóságot tájékoztatja, amely a végrehajtása iránt intézkedik.

### **111. §**

(1) A végrehajtás szünetelésére a 16. §-ban foglaltak irányadóak. Az adós elhalálozása esetén az adóhatóság az adók módjára behajtandó köztartozás érvényesítése tárgyában folyamatban lévő behajtási eljárást a 18. § h) pont alapján megszünteti.

(2) A behajtást kérő kezdeményezésére az adóhatóság a végrehajtási eljárást felfüggeszti illetve – a fennálló végrehajtási költségek kiegyenlítése esetén – megszünteti. Ha a behajtást kérő a felfüggesztett behajtási eljárás folytatását (felfüggesztés megszüntetését) a felfüggesztéstől számított 6 hónapon belül nem kezdeményezi, az adóhatóság a behajtási eljárást megszünteti. A megszüntetett behajtási eljárás alapjául szolgáló tartozás behajtásának ismételt kezdeményezésére a 113. § (2) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazandóak.

### **112. §**

Az adók módjára behajtandó köztartozásnak a 37. § szerinti pályázat nyertese útján történő érvényesítése esetén a behajtást kérő köteles az adóhatóság felhívására a 37. § (3) bekezdés szerinti jutalék összegét megfizetni. Az adóhatóság eredménytelen felszólítást követően határozattal kötelezi a behajtást kérőt a jutalék összegének megfizetésére. A határozat a végrehajtási eljárásban végrehajtható okiratnak minősül.

### **113. §**

(1) Az adók módjára behajtott összeget az adóhatóság átutalja a végrehajtást kérő által megjelölt számlaszámra. Ha a behajtott összeg a fizetésre kötelezettet terhelő tartozások mindegyikére nem nyújt fedezetet, az adóhatóság a bevételt a 13. §-ban és a 14. §-ban foglalt felosztási szabály alapján számolja el, és utalja át a megkereső hatóságoknak.

(2) Az adóhatóság a végrehajtás eredménytelensége esetén a kötelezettséget nem minősíti behajthatatlannak, a behajtási eljárást megszünteti. Az eredménytelenség miatt megszüntetett végrehajtási eljárás alapjául szolgáló adók módjára behajtandó köztartozás behajtása az eljárás megszüntetésétől számított egy év elteltével ismételten kezdeményezhető.

(3) Az adóhatóság a végrehajtás eredménytelenségéről és az eljárás megszüntetéséről a behajtást kérőt tájékoztatja. A végrehajtás során felmerült ki nem egyenlített költségeket az adóhatóság állapítja meg, melyet – a 121. §-ban foglalt kivétellel – az adóhatóság és a behajtást kérők követelésarányosan viselnek. Az adóhatóság az értesítésben a költség megfizetésére a behajtást

kérőt felszólítja, ennek eredménytelensége esetén – a behajtást kérőt terhelő, 2 ezer forintot elérő költségtartozás esetén – végzéssel kötelezi a behajtást kérőt a költségek megfizetésére. A végzés a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat.

#### **114. §**

Ha törvény másként nem rendelkezik, az adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtásához való jog elévülésére a 12. címben foglaltakat kell alkalmazni.

#### **115. §**

(1) Az adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtásával és a végrehajtáshoz való jog elévülésével kapcsolatos rendelkezéseket az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni, ha az adóhatóság az Európai Bizottság által hozott, tiltott állami támogatás visszafizettetését elrendelő döntése alapján az Áht. szerint indult ügyben folytat végrehajtást megkeresésre.

(2) A végrehajtáshoz való jog az esedékesség naptári évének utolsó napjától számított 10 év elteltével évül el. A végrehajtáshoz való jog elévülése szempontjából esedékesség az Európai Bizottság visszatérítetést elrendelő határozata alapján a magyar közigazgatási vagy egyéb szerv által kiadott, visszatérítési kötelezettséget előíró közigazgatási döntésben vagy fizetési felszólításban teljesítési határidőként megjelölt időpont. Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, a teljesítési határidő a döntés jogerőre emelkedésétől, illetve a fizetési felszólítás közzétételétől számított 15 nap.

(3) Nyugszik a végrehajtáshoz való jog elévülése az Európai Bizottság visszatérítetést elrendelő határozata vagy a magyar közigazgatási szerv visszatérítési kötelezettséget előíró döntése tárgyában az Európai Unió Bírósága előtt folytatott eljárás időtartama alatt. Az adóhatósági megkeresésnek és a végrehajtás foganatosításának nem akadálya, ha az Európai Unió Bírósága előtt a visszatérítetést elrendelő határozat tárgyában folytatott eljárás kezdőidőpontja megelőzi a (2) bekezdés szerinti esedékesség időpontját, ebben az esetben a végrehajtáshoz való jog elévülése az esedékesség napján kezdődik és az esedékesség napját követő naptól a bírósági eljárás időtartama alatt nyugszik.

(4) A végrehajtáshoz való jog elévülését megszakítja, ha az Európai Bizottság a visszatérítetést elrendelő határozat végrehajtásának elmulasztása miatt az Európai Unió Bírósága előtt az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdés vagy 260. cikk (2) bekezdés alapján jogsértési eljárást kezdeményez vagy a visszatérítetést elrendelő határozattal kapcsolatban más intézkedést tesz. A végrehajtáshoz való jog elévülését megszakítja, ha az adóhatóság végrehajtási cselekményt foganatosít. A kedvezményezett adóssal kapcsolatos ügyben a végrehajtáshoz való jog elévülését megszakítja, ha az Európai Bizottság intézkedést, ideértve a felszólítást, utasítást, feltételt megállapító határozatot, ad ki arról, hogy a visszafizetési határozat nem teljesítése miatt a kedvezményezett adós részére a visszatérítési kötelezettség teljesítéséig az új támogatás kifizetését fel kell függeszteni.

#### **116. §**

(1) A természetes személy állami kezességvállalással biztosított hitelszerződésének felmondásával

összefüggésben érvényesített állami kezességre tekintettel keletkezett adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtása során nincs helye ingatlan-végrehajtásnak, a folyamatban lévő ingatlan-végrehajtás pedig nem folytatható azon lakóingatlan vonatkozásában, amelynek az állam által történő megvásárlását kezdeményezték a hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló törvény szerint.

(2) Az állami adó- és vámhatóság abban az esetben jár el az (1) bekezdés szerint, ha felé az adók módjára behajtandó köztartozás kötelezettje a lakóingatlan állam által történő megvásárlásának kezdeményezését hitelt érdemlően igazolja.

(3) Az állami adó- és vámhatóság a (2) bekezdés szerinti igazolás hitelességének ellenőrzése érdekében írásbeli nyilatkozattétel céljából megkeresheti az állami kezesség érvényesítőjét.

(4) Az állami adó- és vámhatóság a lakóingatlan vonatkozásában az ingatlan-végrehajtást foganatosíthatja vagy folytathatja, ha arról értesül, hogy az állami kezesség érvényesítője a lakóingatlan állam által történő megvásárlásának kezdeményezéséhez való hozzájárulást elutasította, vagy a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. a lakóingatlanra vonatkozó vételi ajánlatot visszautasította.

(5) Az állami kezesség érvényesítője a lakóingatlan állam által történő megvásárlásához való hozzájárulásának elutasításával, a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. pedig az állami kezesség érvényesítésére tekintettel keletkezett adók módjára behajtandó köztartozás fennállására tekintettel a lakóingatlan vonatkozásában tett vételi ajánlat visszautasításával, vagy a megvásárlásáról szóló tájékoztatással egyidejűleg köteles erről a tényről az állami adó- és vámhatóságot értesíteni.

## **54. Végrehajtás az önkormányzati adóhatóság megkeresésére**

### **117. §**

(1) Az állami adó- és vámhatóság – az e §-ban rögzített eltérésekkel – az adók módjára behajtandó köztartozások behajtására irányadó szabályok szerint az önkormányzati adóhatóság megkeresése alapján végrehajtja az önkormányzati adóhatóság által nyilvántartott helyi adóval, illetve gépjárműadóval összefüggő tartozásokat.

(2) Az önkormányzati adóhatóság havonta előzetes fizetési felszólítás nélkül, a hónapot követő hó 15. napjáig keresheti meg az állami adó- és vámhatóságot a legalább 50 ezer forintot elérő tartozás végrehajtása céljából.

(3) Az önkormányzati adóhatóság az állami adó- és vámhatóság megkeresése előtt megkísérli a tartozás átvezetését, ha ennek feltételei fennállnak.

(4) Az önkormányzati adóhatóság megkeresése nem tartalmazhatja azon tartozás összegét, amelyre vonatkozóan az önkormányzati adóhatóság már visszatartási jog gyakorlását kezdeményezte az állami adó- és vámhatóságnál.

(5) Több önkormányzati adóhatóság megkeresése esetén az állami adó- és vámhatóság által behajtott összeg azt az önkormányzati adóhatóságot illeti meg, amelynek megkeresése korábban érkezett az állami adó- és vámhatósághoz.

(6) A 37. § szerinti feladatokat az állami adó- és vámhatóság megkeresése esetén is az önkormányzati adóhatóság végzi.

## **55. A hallgatói hiteltartozások behajtása**

### **118. §**

(1) Ha a természetes személy hallgatói hitel-törlesztési kötelezettségének nem tesz eleget, tartozását a Diákhitel Központ Zrt. által a hallgatói hitelrendszerről szóló jogszabályban meghatározottak szerint engedményezésre került követelés tekintetében az ott meghatározott szervezet (a továbbiakban e § alkalmazásában: Szervezet) elektronikusan, elektronikus adathordozón vagy más módon megküldött megkeresésére az állami adó- és vámhatóság adók módjára hajtja be. A behajtás iránti megkereséshez a Szervezet a hallgatói hitel törlesztésére kötelezett természetes személy részére igazoltan kézbesített fizetési felszólítás egy példányát köteles csatolni.

(2) Ha az állami adó- és vámhatósági eljárásban a Szervezet teljes követelése nem térült meg, és a követelés polgári jogi érvényesítésének feltételei fennállnak, a Szervezet – az állami adó- és vámhatóság 113. § (3) bekezdés szerinti tájékoztatását követően – polgári jogi eljárást indíthat.

(3) A hallgatói hitel-tartozás behajtása kapcsán benyújtott fizetési kedvezmények során a 110. §-ban foglaltak szerint kell eljárni.

## **56. Végrehajtás az általános közigazgatási rendtartás alapján átadott fizetési kötelezettségek esetén**

### **119. §**

(1) Az általános közigazgatási rendtartás szerinti behajtást kérő hatóság döntése kapcsán lefolytatandó végrehajtási eljárás során az 53. alcím szabályai szerint kell eljárni azzal, hogy a megkeresés időpontjára és a tartozás összegére vonatkozó előírás nem alkalmazható.

(2) Az általános közigazgatási rendtartás alapján megküldött megkereséshez csatolni kell azon döntést, amelynek végrehajtását elrendelte a hatóság.

(3) E kötelezettségek végrehajtása során – a behajtást kérő hatóság részben vagy egészben saját bevételét képező kötelezettségek kivételével – az adóhatóság a 108. §-ban foglaltaktól eltérően késedelmi pótlékot számít fel, azokkal összefüggésben felszámolási eljárást kezdeményez, a folyamatban lévő csőd-, felszámolási, végelszámolási, kényszertörlési, adósságrendezési eljárásban e kötelezettségeket hitelezői igényként bejelenti, a nyilvántartásba vételi díjat megfizeti, a követeléseket behajthatatlanként nyilvántarthatja, a végrehajtásukhoz való jog elévülését megállapítja.

(4) A (3) bekezdésben foglalt fizetési kötelezettség után – a visszakövetelt álláskeresési, szociális és gyermekvédelmi ellátások, valamint a közfoglalkoztatott részére megállapított költségtérítés kivételével – az állami adó- és vámhatóság a megkeresés napjától a behajtás napjáig késedelmi pótlékot számít fel, melyet az adóstól történő behajtását követően a megkereső hatóság által a megkeresésben megjelölt számlára utal át és a pótlék felszámításáról a behajtást kérő hatóságot a felszámítástól számított 8 napon belül értesíti. A késedelmi pótlék után késedelmi pótlékot felszámítani nem lehet.

(5) Nem kell késedelmi pótlékot fizetni arra az időszakra, amelyre az adós a késedelmét igazolta. Igazolásnak csak akkor van helye, ha a késedelmet elháríthatatlan külső ok idézte elő.

(6) A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a késedelem időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.

(7) Az állami adó- és vámhatóság az 5 ezer forintot el nem érő késedelmi pótlékot nem írja elő.

## **120. §**

(1) A végrehajtási eljárás elrendelését követően benyújtott fizetési kedvezmény iránti kérelem elbírálása során a (2) bekezdésben foglaltak kivételével az állami adó- és vámhatóság a 109. § alapján jár el azzal, hogy a tartozás mérsékléséhez nem szükséges a behajtást kérő hatóság hozzájárulása, a fizetési kedvezményt megállapító döntésben foglalt teljesítéséig az adóssal szemben végrehajtási cselekmény nem foganatosítható, és erre az időszakra késedelmi pótlék nem számítható fel. Ha az adós a fizetési kedvezményt megállapító döntésben foglalt feltételeket nem teljesíti, a végrehajtást foganatosító adóhatóság a végrehajtást a hátralék teljes összegére folytatja a késedelmi pótlék visszamenőleges felszámításával.

(2) A végrehajtási eljárás elrendelését követően a behajtást kérő hatóság részben vagy egészben saját bevételét képező kötelezettségek vonatkozásában benyújtott fizetési kedvezmény iránti kérelem elbírálása során az állami adó- és vámhatóság a 110. § alkalmazásával jár el.

## **121. §**

A fővárosi és megyei kormányhivatal vagy járási (fővárosi kerületi) hivatal, illetve e hivatalok fizetésre kötelező döntései alapján a behajtást kérő hatóság megkeresése alapján folytatott eljárás esetén a költségeket az adóhatóság viseli.

### **57. Az általános közigazgatási rendtartás alapján hozott döntésen alapuló meghatározott cselekmény végrehajtásának szabályai**

## **122. §**

(1) Ha a döntés meghatározott cselekmény elvégzésére vagy meghatározott magatartásra, tűrésre, abbahagyásra (a továbbiakban: meghatározott cselekményre) irányul, és az adós a meghatározott cselekményt önként nem teljesítette, a behajtást kérő hatóság a végrehajtás érdekében megkeresi az

állami adó- és vámhatóságot.

(2) Az állami adó- és vámhatóság – a (3) bekezdés szerinti bírság kilátásba helyezése mellett – felhívja az adóst a meghatározott cselekmény önkéntes teljesítésére, továbbá tájékoztatja a teljesítés elmaradásának következményeiről.

(3) Az önkéntes teljesítés elmaradása esetén az állami adó- és vámhatóság a meghatározott cselekmény végrehajtása érdekében az adóssal szemben a 22. § alkalmazásával bírságot szabhat ki.

(4) Ha az adós jogi személy, a (3) bekezdésben említett bírságot mind a jogi személlyel szemben, mind a vezető tisztségviselőjével szemben egyidejűleg ki lehet szabni.

(5) Ha az adós jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, a bírságot mind a szervezet vezető tisztségviselőjével szemben, mind az intézkedésre köteles tagjával szemben egyidejűleg ki lehet szabni.

(6) Ha az adós a bírságot kiszabó végzésben megállapított határidő alatt sem teljesítette a kötelezettségét, a bírság egy alkalommal ismételten kiszabható.

(7) Az állami adó- és vámhatóság a meghatározott cselekményt az adós költségére és veszélyére – akár hivatásos állományú tagjának intézkedésével vagy kényszerítő eszköz alkalmazásával – elvégzi, ha

- a) az adós az ismételten kiszabott bírság ellenére sem teljesítette a meghatározott cselekményt, vagy
- b) a meghatározott cselekmény végrehajtása nem tűr halasztást.

### 123. §

(1) Ha a 122. § (7) bekezdés szerinti végrehajtáshoz olyan szakértelem, hatósági engedély vagy eszköz szükséges, amellyel a végrehajtást foganatosító adóhatóság nem rendelkezik, az állami adó- és vámhatóság a közbeszerzésekről szóló törvény szabályai alapján jár el.

(2) Ha a beszerzés nem tartozik az (1) bekezdés hatálya alá, az állami adó- és vámhatóság a közreműködő szervezetek névjegyzékében szereplő, a végrehajtandó meghatározott cselekményhez a szükséges szakértelemmel rendelkező szervezetek közül véletlenszerű kiválasztással három közreműködő szervezetet jelöl ki ajánlattételre a (3)-(8) bekezdésben foglaltak szerint.

(3) A közreműködő szervezetek névjegyzékébe minden Magyarország területén gazdasági tevékenységet folytató személy és szervezet (a továbbiakban együtt: szervezet) felvehető, ha a névjegyzékbe való felvételre vonatkozó kérelem előterjesztésekor szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban. Ha az adóhatóság a köztartozásmentes adózói adatbázisból törli a közreműködő szervezetet, egyúttal törli a névjegyzékből is.

(4) A névjegyzék nyilvános, azt az állami adó- és vámhatóság negyedévente honlapján közzéteszi.

(5) A 122. § (7) bekezdés szerinti végzést az ajánlattétel érdekében az állami adó- és vámhatóság

megküldi az ajánlattételre kijelöltek részére azzal, hogy 30 napon belül adjanak árajánlatot a közreműködés díjára, mely minden járulékos költséget is magába foglal. Az ajánlatban fel kell tüntetni a közreműködés jellegét, helyét és időpontját.

(6) Az ajánlattételek alapján az állami adó- és vámhatóság végzéssel azt az ajánlatot adó szervezetet jelöli ki, amelyik ajánlata alapján a meghatározott cselekmény végrehajtása az adós számára a legkisebb költség felszámításával jár. A végzésnek tartalmaznia kell a kijelölt szervezetet és a közreműködés várható díját is.

(7) A közreműködő szervezetek névjegyzékéből az adóhatóság törli azt a szervezetet, amely az ajánlattételi eljárásokban ismételten elmulasztotta az árajánlat benyújtását, vagy a kijelölés ellenére a végzésben foglaltakat – neki felróható okból – nem teljesítette. Az ilyen okból a névjegyzékéből törlésre került szervezet a törlés napjától számított 12 hónapon belül a névjegyzékbe nem vehető fel újra.

(8) A legmegfelelőbb ajánlatot tevő szervezet végzésben meghatározott közreműködésének módját a végrehajtást foganatosító adóhatóság felügyeli az eljárás során.

#### **124. §**

(1) A 122. § (7) bekezdés szerinti eljárás elvégzéséről a végrehajtást foganatosító adóhatóság jegyzőkönyvet vesz fel, amelyet megküld a behajtást kérő hatóság részére, egyúttal tájékoztatja az eljárás megszüntetéséről.

(2) A közreműködő szervezet által kiállított számla és az eljárásról felvett jegyzőkönyv alapján az állami adó- és vámhatóság intézkedik a kifizetés iránt.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak szerint kifizetett díj ki nem egyenlített végrehajtási költségnek minősül, amelyet az állami adó- és vámhatóság végzésben állapít meg és – önkéntes teljesítés hiányában – a pénzfizetési kötelezettségekre vonatkozó szabályok szerint érvényesít. A végzés a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat.

#### **125. §**

A 122. § (7) bekezdés szerinti végrehajtás során az állami adó- és vámhatóság hivatásos állományú alkalmazottai a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény szerinti intézkedések megtételére jogosultak.

### **XIII. Fejezet**

#### **Záró rendelkezések**

#### **58. Felhatalmazó rendelkezések**

#### **126. §**

(1) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg az adóvégrehajtási eljárás során felmerült végrehajtási költségek és a végrehajtási költségátalány megállapításának és megfizetésének részletes szabályait.

(2) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a meghatározott cselekmények végrehajtása kapcsán közreműködő szervezetek, valamint a romlandó dolgok értékesítése kapcsán közreműködő kereskedők névjegyzékére, az ajánlatok tartalmára és a kiválasztásra vonatkozó részletes szabályokat.

## **59. Hatálybalépés**

### **127. §**

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2018. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 29. § (1) bekezdés i)-p) pontja 2019. január 1-jén lép hatályba.

## **60. Átmeneti rendelkezések**

### **128. §**

(1) Ezt a törvényt – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a hatálybalépésekor folyamatban lévő végrehajtási eljárásokra is alkalmazni kell.

(2) Ezt a törvényt nem kell alkalmazni a 2017. december 31-ig foganatosított végrehajtási cselekmények ellen benyújtott jogorvoslati kérelmek elbírálása során.

### **129. §**

Az 56. alcímben foglaltak alapján kell eljárni azon tartozások végrehajtása során is, amelyek az általános közigazgatási rendtartás alapján hozott döntésen alapuló fizetési kötelezettségnek minősülnek és egyben törvény az adók módjára való behajtásukat rendeli el.

### **130. §**

Azon meghatározott cselekmények végrehajtására, illetve adók módjára behajtandó köztartozások behajtására megindult és 2018. január 1-jén még folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat, amelyekben a végrehajtást 2017. december 31-én nem az állami adó- és vámhatóság folytatja, de 2018. január 1-jét követően a végrehajtás foganatosítása az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozik, a végrehajtást foganatosító szerv az állami adó- és vámhatóságnak az általa rendszeresített elektronikus úrlapon adja át.

### **131. §**

E törvény hatálybalépésétől az állami adó- és vámhatóság folytatja a végrehajtást az általa az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 146. § (4) bekezdése alapján 2017. december 31-éig önálló bírósági végrehajtóknak átadott és 2018. január 1-jén még folyamatban lévő ügyekben. A 2017.



december 31-ig a végrehajtás lefolytatására jogosult önálló bírósági végrehajtót az állami adó- és vámhatóság 2018. január 31-éig értesíti az átadási kötelezettségről.

### **61. A törvény hivatalos rövid megjelölése**

#### **132. §**

E törvénynek más jogszabályban alkalmazandó rövid megjelölése: Avt.

## Részletes indokolás

### 1. §

A javaslat a törvény hatályára vonatkozó szabályok között rögzíti, hogy e törvényt kell alkalmazni az állami adó- és vámhatóság, valamint az önkormányzati adóhatóság által megállapított és nyilvántartott fizetési kötelezettségek végrehajtása továbbá az azok kapcsán lefolytatandó fizetési kedvezményi eljárás során. A vonatkozó szabályokat korábban az adózás rendjéről szóló törvény tartalmazta. A koncepció megváltozása miatt az új adózás rendjéről szóló törvény már nem tartalmazza a végrehajtásra vonatkozó szabályokat, melyek e törvényben kerülnek elhelyezésre. Emellett – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a törvény hatálya alá tartozik mindazon döntések végrehajtása, illetve a végrehajtás során benyújtott fizetési kedvezményi kérelmek elbírálása, amelyek kapcsán a végrehajtás foganatosítása az általános közigazgatási rendtartás alapján az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozik. Ezen túlmenően – a fogalom meghatározása mellett – a javaslat előírja a törvény alkalmazását az adók módjára behajtandó köztartozások behajtására irányuló eljárásokban is.

### 2. §

A javaslat lefekteti kapcsolatát az adóigazgatási rendtartásról szóló és az adózás rendjéről szóló törvényekkel.

### 3-4. §

A javaslat meghatározza a törvény hatálya alá tartozó végrehajtási eljárásokra vonatkozó szabályok kapcsán a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) alkalmazási körét. Az adóhatóságokra vonatkozó végrehajtási szabályok a bírósági végrehajtás szabályaira épülnek. Amennyiben a törvény nem tartalmaz eltérő rendelkezést, a Vht. rendelkezéseit ezen eljárások során is alkalmazni kell. A Vht. egésze szolgál a törvény háttérjogszabályául. A törvény csak annyiban állapít meg az általánostól eltérő részletszabályokat, amennyiben ez – tekintettel a bírósági és közigazgatási végrehajtás sajátosságaira, az ezek szervezetrendszeréből fakadó, esetenként markáns eltérésekre – valóban indokolt.

A javaslat rögzíti, hogy – ha a törvény kivételt nem tesz – a Vht. alapján bírósági döntést igénylő kérdések tekintetében a törvény hatálya alá tartozó eljárások során a végrehajtást foganatosító adóhatóság jár el.

### 5-6. §

A végrehajtási cselekmények sorrendjének meghatározása, ezzel kapcsolatban az adós rendelkezési jogának a tartozások kiegyenlítéséhez fűződő közérdekre tekintettel történő korlátozása alapvető fontosságú kérdés ezen eljárásokban.

A javaslat rögzíti, hogy a végrehajtás célja szem előtt tartásával az adós rendelkezési joga csak a szükséges legkisebb mértékben korlátozható, a rendelkezésre álló végrehajtási cselekmények közül ezért azt kell fogantatosítani, amelyikkel e cél a leghatékonyabban érhető el. E korlátozás szem előtt tartásával a végrehajtást fogantatosító adóhatóság lényegében szabadon állapíthatja meg az adott esetben leghatékonyabb végrehajtási cselekményt, illetve dönthet egyidejűleg több cselekmény fogantatosításáról is, amennyiben például a megelőző cselekményektől nem várható a behajtani kívánt tartozás teljes megtérülése. Egy konkrét, garanciális jellegű korlátozást is tartalmaz a javaslat, a Vht.-hez hasonlóan, nevezetesen: a lefoglalt ingatlant csak akkor lehet értékesíteni, ha a követelés az adós egyéb vagyontárgyaiból nincs teljesen fedezve, vagy csak aránytalanul hosszú idő múlva elégíthető ki. E korlátozás annak érdekében kerül szabályozásra, hogy az adós tulajdonát képező ingatlan csak akkor kerüljön értékesítésre, ha más lehetőség nincs az adott ügyben a követelés észszerű időn belül történő behajtására, védve ezáltal az ingatlantulajdonhoz fűződő jogot.

#### **7. §**

E § tartalmazza az értelmező rendelkezéseket.

#### **8. §**

A javaslat rögzíti a végrehajtási eljárás során felvett jegyzőkönyvek főbb fajtáit, és meghatározza a jegyzőkönyv tartalmi kellékeit. Ezek közül kiemelendő az, hogy – ellentétben a Vht.-vel – a pénzkövetelés behajtására irányuló eljárás esetén nem kötelező tartalmi elem a végrehajtható okiratok megnevezése, hiszen ezek az adós számára már egyébként ismertek, emellett a végrehajtható okiratok esetenként igen nagy számára is tekintettel a jegyzőkönyvek terjedelmét is feleslegesen növelnék.

#### **9. §**

A javaslat meghatározza a jegyzőkönyv kijavításának szabályait akként, hogy az adóhatóságnak nem tartozik mérlegelési jogkörébe a jegyzőkönyv kijavítása, hanem annak kérelemre vagy hivatalbóli észlelése esetén azt kötelező kijavítani. A javaslat szerint a számítási hiba és az elírás csak akkor javítható ki, ha az nem hat ki az ügy érdemére. A jegyzőkönyv kiegészítésére abban az esetben kerülhet sor, ha a jegyzőkönyvből kötelező tartalmi elem hiányzik.

#### **10. §**

A javaslat szabályozza az ügygondnok kirendelésének eseteit, amelyre akkor van szükség, ha az adósnak van lefoglalható vagyontárgya, de az adós holléte ismeretlen, és nem rendelkezik képviselővel sem. Ilyen esetben az ügygondnok kirendelését követően a vagyontárgyak lefoglalására és értékesítésére is sor kerülhet.

#### **11. §**

A javaslat a végrehajtási eljárást olyan többletfeladatnak tekinti, amit az adósok mulasztásukkal idéznek elő, ezért kimondja, hogy a végrehajtással kapcsolatban felmerült költségek (készkiadás

és költségátalány) az adóst terhelik. Tekintettel arra, hogy a felmerült költségekre vonatkozó szabályozás – a költségfajták megnevezése és a fizetésre kötelezés módja kivételével – nem igényel törvényi szintet, a vonatkozó részletes szabályozás miniszteri rendeletben kerül elhelyezésre.

A javaslat tartalmazza a költségminimum meghatározását és annak összegét. A költségátalányhoz hasonlóan a költségminimum felszámítása is külön végzés nélkül történik, amely jelentős egyszerűsítés és egyben adminisztrációs tehercsökkenést is eredményez az adóhatóságok oldalán.

#### **12-13. §**

A javaslat megtartja a korábbi adózás rendjéről szóló törvény kiegyenlítési sorrendre vonatkozó rendelkezéseit. Kiegészítésként építi be – új fogalomként e körben – a Közösséget megillető hagyományos saját forrásból fennálló követeléseket, illetve az EU elvárása alapján e követeléseknek a prioritásba helyezését. Ugyanígy a korábbi adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseinek megtartásával szabályozza a javaslat a visszatartási jog gyakorlása során követendő kiegyenlítési sorrendet is.

A Vht. 4. § (1) bekezdés szerinti összeütközés vonatkozásában a javaslat azon az elven határozza meg az elszámolási prioritást, hogy magát az árverést az adóhatóság tűzte ki (megjelölve abban az adóhatóság által nyilvántartott, és az adóhatósági végrehajtással érintett hátralékot). Az adóhatóságot végrehajtási eljárás lefolytatására megkereső, fizetési kötelezettséget megállapító szervek követeléseikhez kötődő esedékességi időpont meghatározásánál a javaslat azt az általános elvet vette alapul, amely pl. az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésekhez, vagy a bírósági végrehajtók eljárásaihoz is kötődik.

A kvázi túlfizetések végrehajtói számlán való tartása adózói érdekeket sérthet, így haladéktalan intézkedés keretében kell vissza- vagy kiutalni a pénzösszegeket. Természetesen ugyanezen alapelvnek kell vezérelnie az eljárást a követelés jogosultjának számlaszáma felé történő utaláskor is, annak érdekében, hogy az összeg felhasználásához kötődő érdekek ne sérüljenek.

#### **14. §**

A javaslat előírja a Vht. különös elszámolási szabályainak alkalmazását.

#### **15. §**

A javaslat szabályozása a végrehajtás felfüggesztését három módon teszi lehetővé: hivatalból, a felettes szerv rendelkezésére, illetve kérelemre. A három mód a szabályozásában pontosan meghatározott és egymástól jól elhatárolt. Ez alapján továbbra sincs mód a végrehajtás felfüggesztését azon az alapon kérelmezni, hogy a határozat (végzés) megváltoztatása, megsemmisítése várható. A javaslatban szabályozásra kerül a végrehajtás méltányolható okra tekintettel történő felfüggesztése. Ezzel összefüggésben – a Vht.-vel egyezően – a javaslat példálózó jellegű felsorolást is tartalmaz a méltányolható okok vonatkozásában. Természetesen

lehetőség van arra is, hogy a kiemelt esetkörökön kívül egyéb olyan körülményt is méltányoljon az adóhatóság a végrehajtás során, amelyre tekintettel az adós magánérdeke időlegesen a tartozás gyors behajtásához fűződő közérdekkel szemben előnyben részesíthető. A javaslat alapján továbbra is lehetősége van a végrehajtást foganatosító szervnek, illetve felettes szervének, hogy a végrehajtást felfüggeszse azon az alapon, hogy a végrehajtandó döntés megváltoztatása vagy megsemmisítése várható. Ez jellegénél fogva leginkább az adóhatósági döntések végrehajtása során merülhet fel.

#### **16-17. §**

A javaslat a korábbi szabályozás egyes elemeinek megtartása mellett újraszabályozza a végrehajtási eljárás szünetelésének eseteit. A korábbi szabályozáshoz hasonlóan szünetel a végrehajtás, ha az adóhatóság az adós részére fizetési halasztást vagy részletfizetést engedélyezett, továbbá, ha az adóhatósági határozat ellen indított közigazgatási per során az első alkalommal előterjesztett halasztó hatály elrendelése iránti kérelmet jogerősen még nem bírálták el, valamint ha a gazdálkodó szervezet adós adótartozásáért a rá vonatkozó anyagi jogi szabályok szerint helytállni köteles tagot vagy vezető tisztségviselőt kötelezték a tartozás megfizetésére és az adóssal szemben felszámolási eljárás indult. A fizetési kedvezmény (fizetési könnyítés, mérséklés) iránti kérelem végrehajtási eljárásra gyakorolt hatása viszont alapvetően megváltoztatásra került a javaslatban, összhangban az önkéntes jogkövetés erősítésére irányuló egyetemes törekvésekkel. A javaslat alapján kizárólag a tartozás esedékességét követően 8 napon belül benyújtott fizetési kedvezményi kérelemre szünetel a végrehajtás. Ez lényegében az adótartozások tekintetében benyújtott fizetési kedvezményi kérelmek esetében érvényesül. A megkeresésre folytatott végrehajtások esetében a fizetési kedvezményi kérelmek benyújtására minden bizonnyal a végrehajtás elrendelését megelőzően sor került, ezért utóbbi tartozások esetében nem indokolt a már elrendelt végrehajtás követően ismételten a végrehajtási eljárás elhúzódását eredményező szabályozás megalkotása. Ez várhatóan a korábbi szabályozásnál jobban sarkallja majd azon adósokat a tartozás önkéntes teljesítésére, illetve ennek érdekében az adóhatósággal történő kapcsolatfelvételre, akik valós fizetési készséggel rendelkeznek. A 8 napos határidő beemelésével megszüntethető a vonatkozó korábbi, bonyolult szabályozás, amely megkülönböztette egymástól az adott tartozás vonatkozásában első, illetve ismételt kérelmet.

#### **18. §**

A javaslat régi hiányosságot pótolva szabályozza a végrehajtás megszüntetésének eseteit. Fontos változás, hogy meg kell szüntetni a végrehajtást az adós halála esetén. A korábbi szabályozás alapján ilyen esetben szünetelt a végrehajtás, ami azonban a gyakorlatban nehezen volt alkalmazható, figyelemmel arra, hogy az eljárás alanya (az adós) elhalálozott.

#### **19. §**

A javaslat a korábbi szabályozáshoz hasonlóan tartalmazza a végrehajtáshoz fűződő jog elévülésére, annak megszakadására, továbbá nyugvására vonatkozó szabályokat.

Mivel előfordulhat, hogy a büntetőeljárás jogerős befejezése előtt bekövetkezik az adó végrehajtásához való jog elévülése, ezért indokolt az elévülés nyugvását megállapítani ezen időtartamra annak érdekében, hogy a büntetőeljárás jogerős befejezését követően az elkövetővel szemben az adó megfizetésére kötelező határozatot lehessen hozni.

#### **20-21. §**

A javaslat a számvitelről szóló törvénnyel összhangban szabályozza újra a behajthatatlan tartozások nyilvántartását.

#### **22. §**

A javaslat a korábbi szabályokkal egyezően tartalmazza a végrehajtási eljárás során kiszabható mulasztási bírságra vonatkozó szabályokat. E szerint természetes személy adós 200 ezer forintig, más adós 500 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha a végrehajtási eljárást a megjelenési kötelezettség elmulasztásával, az együttműködési kötelezettség megsértésével vagy más módon akadályozza. A javaslat a bírság kiszabásakor az Art. vonatkozó szabályainak megfelelő alkalmazását rendeli, a felesleges párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében. Ismételt jogsértés esetén a kiszabható mulasztási bírság összege természetes személy adós esetén 500 ezer forintig, más adós esetén 1 millió forintig terjedhet.

A javaslat új elemként vezeti be az adósnak nem minősülő személy bírságolásának lehetőségét is. A gyakorlatban ugyanis gyakran előfordul, hogy a végrehajtást nem maga az adós, hanem például valamely hozzátartozója, illetve egyéb, az eljárásban nem érdekelt harmadik személy akadályozza. Az e személyekkel kiszabható mulasztási bírság minden bizonnyal hatékony eszköz lehet az ilyen jellegű cselekmények megszüntetésében.

#### **23. §**

A javaslat változatlan formában tartalmazza az adóhatósági egyezség szabályrendszerét. A gyakorlatban előfordulnak ugyanis olyan helyzetek, amikor az adóssal szembeni végrehajtás során lefoglalt vagyontárgyak állami, önkormányzati feladat ellátását is szolgálhatják. Ilyen esetben – az érintett vagyontárgyak árverésen történő kényszerértékesítése helyett – a jövőben is indokolt lehetőséget biztosítani az egyezség megkötésére, amellyel az állami, önkormányzati feladat ellátása is zavartalanul biztosítható, s emellett a vagyontárgy értékének megfelelő összegű tartozás is megfizettetnek minősíthető.

#### **24. §**

A javaslat megtartja a végrehajtás során hozott intézkedésekkel szembeni végrehajtási kifogás lehetőségét, mint jogorvoslati eszközt, miközben a végzésekkel szemben a fellebbezést tekinti a rendes jogorvoslat módjának. A végrehajtási kifogást – a gyors és hatékony eljárás lefolytatása érdekében – a végrehajtás során tett intézkedés tudomásra jutásától számított 15 napon belül lehet benyújtani. A javaslat – a forgalom- és jogbiztonság érdekében – 6 hónapos jogvesztő határidőt is alkalmaz a benyújtás kapcsán, mely a sérelmezett intézkedés megtételétől

számítandó. E határidőn túl végrehajtási kifogásnak már nincs helye.

További változás az eddigi szabályozáshoz képest, hogy a végrehajtási kifogásban meg kell jelölni a sérelmezett végrehajtói intézkedést, és azt, hogy a kifogást előterjesztő az intézkedés megsemmisítését vagy megváltoztatását milyen okból kívánja. A javaslat e ponton követi a Vht.-ben már 2012. évben megvalósított szabályozást, ugyanis a gyakorlati tapasztalatok szerint a korábbi szabályok nem voltak elegendőek ahhoz, hogy gyors eljárást tegyenek lehetővé, és a jogintézmény döntően ne az eljárás akadályozásának egyik eszköze legyen. Emellett a kifogások gyorsabb és szakszerűbb elbírálását is elősegíti a rendelkezés.

#### **25. §**

Ezzel párhuzamosan a javaslat bővíti a végrehajtási kifogást tartalmazó kérelem visszautasításának esetköreit az intézkedés megsemmisítésének vagy megváltoztatásának okát nem tartalmazó végrehajtási kifogással. Az érdemi, valós jogsérelem miatt benyújtott végrehajtási kifogás kapcsán elvárható, hogy a benyújtó legalább a sérelmezett intézkedést és a kifogás okát jelölje meg. Ha ezt nem teszi meg, a végrehajtási kifogást tartalmazó kérelem visszautasításának van helye.

#### **26. §**

A javaslat a korábbi szabályozással egyezően tartalmazza a felettes adóhatósághoz történő felterjesztésre, valamint a jogsértés saját hatáskörben történő orvoslására vonatkozó szabályokat, s nem változtat a kifogás elbírálási határidején sem. A kifogás alapján hozható döntések rögzítésének célja az egységes jogalkalmazás.

#### **27. §**

Az időhúzásra szolgáló, nem valós jogsérelmet orvosoltatni kívánó kifogások benyújtásának megszüntetése érdekében a javaslat újraszabályozza a végrehajtási kifogás halasztó hatályát. Az új szabályozás alapján a végrehajtási kifogásnak – az árverés kitűzését követően első alkalommal benyújtott, az árverés kitűzésének jogszerűségét vitató végrehajtási kifogás kivételével – a további végrehajtási cselekményekre nincs halasztó hatálya, a lefoglalt vagyontárgy értékesítése iránt azonban csak a foglalással szemben benyújtott végrehajtási kifogás végleges elbírálását követően lehet intézkedni. A megoldás, amellett, hogy elejét veszi az e területen gyakran előforduló, visszaélésszerű joggyakorlásnak, biztosítja egyúttal azt is, hogy a végrehajtás folytatásával az adósok számára az adóhatóság nem okoz visszafordíthatatlan kárt, hiszen a foglalással szemben benyújtott végrehajtási kifogás végleges elbírálásáig nem kerül értékesítésre a lefoglalt vagyontárgy.

#### **28. §**

A javaslat változatlan formában tartalmazza a végrehajtási kifogást elbíráló végzés elleni fellebbezés lehetőségét, illetve az arra az esetre szóló szabályozást, amikor a végrehajtást az önkormányzati adóhatóság önálló bírósági végrehajtó útján foganatosítja. A javaslat kifejezetten

rögzíti a külön jogorvoslat lehetőségét a végrehajtási kifogás határidejének elmulasztásával kapcsolatban benyújtott igazolási kérelmet elutasító végzések ellen.

## **29. §**

A javaslat meghatározza, hogy az adóhatóság által foganatosított végrehajtási eljárások során mi minősül végrehajtható okiratnak. A végrehajtási eljárás megindításának feltétele ugyanis, hogy az adóhatóságnak a tartozás fennállását igazoló okirat álljon a rendelkezésére.

A javaslat a korábbi végrehajtható okiratok lényegében változatlan szabályozása mellett néhány új végrehajtható okiratot is tartalmaz, alapvetően az állami adóhatóság számára adott új feladatokra való tekintettel.

Végrehajtható okiratnak minősül a fizetési kötelezettséget tartalmazó végleges hatósági határozat, továbbá önadózás esetén a fizetendő adót tartalmazó bevallás és az adózó által teljesített adóelőleg-fizetési kötelezettségről szóló ún. előleg-bevallás is. Az adóhatósági adómegállapítás várhatóan az adózás egyszerűsítésére irányuló törekvéseknek megfelelően az eddiginél nagyobb szerepet kap, indokolt tehát továbbra is a végrehajtható okiratok között történő szerepeltetése.

A javaslat több újdonságot is tartalmaz a végrehajtható okiratok köre kapcsán. A bírósági eljárási illetéket megállapító bírósági határozat, valamint a bírósági eljárási illeték tárgyában küldött bírósági megkeresés és értesítés mellett végrehajtható okiratnak minősíti ugyanis az állami adó- és vámhatóság javára fizetési kötelezettséget megállapító jogerős bírósági határozatot és a bíróság által jogerősen jóváhagyott egyezséget. A javaslat a korábban hatályos szabályoktól eltérően a Vht. szerinti egyes végrehajtandó határozatokat végrehajtható okiratként tartalmaz. Így az adóhatóságnak a végrehajtás foganatosításához nem kell külön határozatot hoznia, nem kell a bíróságtól kérnie végrehajtási lap kiállítását, nem kell megelőlegeznie a bírósági végrehajtó költségét. E mellett a javaslat alapján egyes büntető ítéletekben megítélt követelés végrehajtása – kizárólag az adóbevétel-csökkenés, a vagyoni hátrány vagy a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás tekintetében – az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtás keretei között maradna, nem pedig az általános szabályok szerinti költséges bírósági végrehajtás útján kellene a behajtásról gondoskodni.

Az adók módjára behajtandó köztartozások esetén a végrehajtási eljárás megindításának alapja továbbra is a behajtást kérő megkeresése. Ehhez hasonlóan szabályozza a javaslat az általános közigazgatási rendtartás alapján elrendelt végrehajtás esetén a végrehajtható okiratot is, melyet a behajtást kérő hatóság megkeresésében jelöl meg.

A javaslat a törvényszéki végrehajtók feladatainak 2019. január 1. napjával az állami adó- és vámhatósághoz történő átkerülésével kapcsolatosan meghatározza az e feladatok ellátásához kapcsolódó végrehajtható okiratok körét is.

## **30-31. §**



A végrehajtás foganatosítása esetén az adós már tudomással bír a végrehajtható okirat meglétéről és tartalmáról, ennél fogva a javaslatban rögzítésre került azon szabály, miszerint az eljárás kezdetén már nem kell (újra) átadni a végrehajtható okiratot az adós részére. A végrehajtás során a végrehajtható okiratok között a legnagyobb darabszámban a bevallás fordul elő, amely kapcsán – a bírósági végrehajtástól eltérően – felesleges megkövetelni az adós részére történő átadást, hiszen azt éppen az adós nyújtotta be az adóhatósághoz.

A javaslat részben új megközelítést alkalmaz a végrehajtás megindítása körében. A korábbi szabályok is lehetővé tették az adós fizetésre történő felhívását a végrehajtás megindítását megelőzően. Ez a felhívást – a következőkben kifejtett kivétellel – továbbra is csak lehetőségként szabályozza a javaslat: amennyiben a felhívás alkalmazása az ügy körülményei alapján célszerűtlen, annak kiadása mellőzhető, és a végrehajtás megindítható.

A javaslat azonban kimondja, hogy a 10 ezer forintot meg nem haladó nettó tartozással rendelkező adós esetében a fizetési felhíváson és az átvezetésen túl az állami adó- és vámhatóság egyéb végrehajtási cselekményt nem foganatosít. A rendelkezés indoka kettős. Egyrészt az adóhatóságok végrehajtási kapacitása nem végtelen. Figyelemmel arra, hogy az elmúlt időszakban az egy végrehajtási ügyre vetített (fajlagos) tartozás összeg szinte folyamatosan csökkent, a rendkívül kis összegű tartozások esetén fennálló behajtási kényszer veszélyeztetheti a nagyobb összegű tartozások hatékony behajtását is. Másrészt a rendelkezés az adósok számára is könnyítést jelent, hiszen a 10 ezer forint alatti tartozás kapcsán meginduló végrehajtási eljárás során – egyéb költségek felmerülése hiányában is – legalább 5 ezer forint összegű költségátalányt kellene terhükre felszámítani, ami sok esetben nem volna arányban a tartozással. A javaslat megközelítésében tehát a 10 ezer forintot meg nem haladó nettó tartozás kapcsán csak átvezetéssel és fizetési felhívással élhet a jövőben az állami adó- és vámhatóság.

A javaslat a hatályos szabályokkal egyezően deklarálja, hogy a végrehajtási eljárás az első végrehajtási cselekmény foganatosításával indul, az eljárás megindításához tehát továbbra sincs szükség külön végzés vagy határozat meghozatalára.

A javaslat – a hatékony eljárás, továbbá az adósok érdekeinek védelme érdekében – rögzíti, hogy a pénzkövetelést elsősorban átvezetéssel kell behajtani. Ennek oka, hogy a leghatékonyabb behajtás az, ha az adóhatóság által kezelt adószámlán túlfizetésként nyilvántartott, illetve adott esetben az adós által kiutalni kért összegek tartozásokra történő átvezetésével a tartozásokra vezetett végrehajtás egyéb, más hatóságot, egyéb szervezetet, illetve személyeket is érintő végrehajtási cselekmény foganatosítása nélkül is eredményesen befejezhető. Lehet olyan eset, amikor az adóhatóság az adott túlfizetés tekintetében – a jogszabályi feltételek fennállása hiányában – nem élhet az átvezetéssel. Ilyen esetben természetesen lehet más végrehajtási cselekményeket is foganatosítani az eljárás során.

A javaslat – szintén hatékonysági szempontok alapján – továbbra is biztosítja egyes végrehajtási cselekmények kapcsán a végrehajtás kiterjesztésének lehetőségét.

### 32. §

A javaslat biztosítja az adóhatóság számára a túlfizetések tartozásokra történő átvezetésének lehetőségét, a 10 ezer forintos értékhatárra tekintet nélkül. Az átvezetés egyszerre szolgálja a hatékony eljárást az adóhatóság oldalán, illetve az adósok érdekeinek védelmét, hiszen átvezetés hiányában a végrehajtás megindításával, egyéb végrehajtási cselekmények foganatosításával kevésbé hatékonyan és külön költség keletkezése mellett volna csak behajtható a tartozás. Az egységes elszámolási szabályoknak történő megfelelés érdekében a javaslat rögzíti, hogy az átvezetés során a felosztási sorrendre vonatkozó általános szabályokat kell alkalmazni. E mellett – a hatályos szabályozással egyezően – deklarálja a javaslat, hogy átvezetésnél a tartozás a jóváírás napján minősül megfizetettnek.

### 33-34. §

A javaslat tartalmazza az adósra és a vagyona, jövedelmére vonatkozó adatok beszerzésére és felhasználására vonatkozó rendelkezéseket. A végrehajtást foganatosító adathozzáférési és felhasználási jogosultságai körét a javaslat pontosan meghatározza egyrészt a generális adatvédelmi szabályok megtartása, másrészt annak érdekében, hogy az eljárásban résztvevő személyek számára egyértelmű legyen az adatokhoz való hozzáférési jogosultság terjedelme és az adatok felhasználási köre. Ez védelmet nyújt az adósoknak, s kizárja annak eshetőségét, hogy a végrehajtást foganatosító indokolatlanul és szükségtelenül átlépje a privát szféra határait. A javaslat nemcsak az adatok felhasználásának célja tekintetében korlátozza az adóhatóságot, hanem felsorolja, hogy más nyilvántartások közül melyek használhatók fel.

E rendelkezés alapján a végrehajtás során is lehetőség nyílik más hatóság, közfeladatot ellátó adatkezelő szerv nyilvántartásában, vagy adózói nyilvántartásban szereplő adat adóhatóság általi felhasználására, a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás, a cégnyilvántartás, az ingatlan-nyilvántartás, a közúti közlekedési nyilvántartás, az építésfelügyeleti nyilvántartás, illetve valamennyi más, jogszabály alapján közhiteles nyilvántartás esetében térítés nélkül.

### 35. §

A javaslat a Vht.-hoz hasonlóan rögzíti az állami kényszer alkalmazásának célját, továbbá e kényszer terjedelmét. E szerint az állami kényszer fő szabály szerint az adós vagyoni jogainak korlátozására terjed ki, s csak kivételesen a személyiségi jogaira. Utóbbi körbe tartozik, hogy ha az adós a végrehajtás eredményességét a végrehajtó veszélyeztetésével vagy fenyegetésével akadályozza, illetve az eljárás lefolytatásának megghiúsítását megkísérli, az adóhatóság rendőri intézkedést kérhet, illetve az állami adó- és vámhatóság a hivatásos állományú tagja útján is biztosíthatja az eljárás zavartalan lefolytatását, s e körben alkalmazhatja a Nemzeti Adó és Vámhivatalról szóló törvényben foglalt intézkedéseket is.

A javaslat biztosítja a személyazonosság megállapításának jogát a végrehajtó számára, ennek hiányában ugyanis számos esetben nem alkalmazhatók megfelelően a végrehajtási szabályok, illetve egyes jogkövetkezmények.

### **36. §**

A javaslat az önkormányzati adóhatóság számára tartja fenn a lehetőséget arra, hogy a végrehajtást önálló bírósági végrehajtó útján foganatosítsa. Erre az esetre a javaslat az önálló bírósági végrehajtó eljárására e törvény rendelkezéseinek alkalmazását rendeli, azzal az eltéréssel, hogy illetékességére, az elektronikus ingó- és ingatlanárverésre a Vht. vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

### **37. §**

Az adóhatóságnak sok esetben huzamosabb ideig külföldön tartózkodó, például külföldön munkát vállaló személytől kell tartozást beszednie, ugyanakkor a magyar adóhatóságok végrehajtási cselekményeket kizárólag a Magyarország területén foganatosíthatnak. A tartozások mielőbbi beszédése érdekében a rendelkezés kiterjeszti a kötelezettség külföldön történő érvényesítésére közbeszerzési eljárás keretében jogot szerző szervezet eljárási jogosultságát a 183 napot meghaladóan külföldön tartózkodó belföldi illetőségű személyekre is.

### **38. §**

A javaslat szabályozza azon esetkört, amikor a végrehajtást foganatosító adóhatóságnak székhelyétől távol kellene helyszíni eljárást végeznie. A hatékony eljárás ilyenkor azt követeli meg, hogy az adóhatóság másik adóhatóságot keressen meg, és e megkeresett adóhatóság foganatosítsa a szükséges cselekményt. A gyakorlatban problémát okoz az eljárás során felmerülő költségek kezelése és azok viselése. A javaslat e problémát úgy kísérli meg feloldani, hogy a megkeresett adóhatóság a felmerült költségeit költségelszámolással küldi meg a végrehajtást megindító adóhatóságnak, és a felek (adós, végrehajtást kérő) az esetleges előlegezési kötelezettség kapcsán fizetendő költség összegét is a végrehajtást megindító adóhatóság részére fizetik meg. Ezt követően a végrehajtást megindító adóhatóság gondoskodik a megkeresett adóhatóság költségeinek megtérítése iránt. A javaslat lehetőséget biztosít egyszerre több adóhatóság megkeresésére is, lévén előfordulnak olyan ügyek, amelyekben egyidejűleg, vagy időben egymást követve akár több, egymástól távol lévő helyszínen is cselekményt kell foganatosítani. A megkeresett adóhatóságok tevékenységének koordinálása ilyen esetben természetesen a végrehajtást megindító adóhatóság feladatát képezi.

### **39. §**

A javaslat meghatározza az eljárási cselekmények foganatosításának időpontját. Ennek alapján főszabály szerint munkanapokon 6 és 22 óra között van lehetőség helyszíni eljárás foganatosítására. Az állami adó- és vámhatóság pénzügyőri feladatokat is ellátó apparátusa azonban jogszerűen folytat helyszíni eljárási cselekményeket, ellenőrzéseket az éjszakai-hajnali órákban. Nyilvánvalóan hatékonyabb behajtást eredményez, ha e feladatok ellátása mellett lehetőség van végrehajtási cselekmények foganatosítására is azokkal az adósokkal szemben, amelyek gazdasági tevékenységüket rendeltetésszerűen a fő szabály szerint végrehajtási cselekmény foganatosítására nyitva álló időszakon kívül végzik. Hasonló okok miatt biztosítja a lehetőséget a javaslat a szállítás alatt álló ingóságok időkorlát nélküli lefoglalására is.

#### **40. §**

A javaslat az alapvetően a természetes személy adósokkal szembeni helyszíni eljárások lefolytatására optimalizált Vht. szabályozásán túl a nem természetes személy adós székhelyként szolgáló ingatlan és egyéb helyiség, továbbá a be sem jelentett telephely, valamint az EKAER szerint az adós részére érkező szállítmány lerakodási helyének megtekintését és átvizsgálását is lehetővé teszi.

A javaslat meghatározza a kényszercselekmény elvégzésének helyét is.

#### **41. §**

A javaslat az egyértelmű szabályozás és a jogviták elkerülése érdekében rögzíti, hogy a jövedelem-letiltás és a pénzügyi intézményeknél kezelt összegekre vezetett végrehajtás foganatosításához nem szükséges előzetesen helyszíni eljárás lefolytatása.

A javaslat új elemként tartalmaz egy, a munkáltató által az állami adó- és vámhatóság felé küldendő tájékoztatást a havonta letiltható jövedelem összegéről, valamint a letiltást befolyásoló körülményekről, amely egyrészt az elektronikus kapcsolattartásnál időnként tapasztalható mulasztások hatását igyekszik csökkenteni, másrészt hasznos információt jelent a végrehajtás foganatosító adóhatóság számára az eljárás tovább folytatásához, a soron következő végrehajtási cselekmények meghatározásához és ütemezéséhez.

#### **42. §**

A javaslat tartalmaz néhány kiegészítő szabályt a végrehajtás során kiadott hatósági átutalási megbízások tekintetében. Az egyik ilyen fontos kiegészítő szabály az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárás jellegéből fakad: az ilyen megbízást a pénzforgalmi szolgáltatónak a végrehajtható okirat csatolása nélkül kell teljesítenie. E végrehajtási eljárások során ugyanis gyakran igen nagyszámú végrehajtható okirat képezi a végrehajtás alapját, melyek csatolása gyakorlatilag kivitelezhetetlen volna.

Emellett a javaslat több, korábban is élő szabályt emel át e témában, így a késedelmi kamat fizetése a nem valós tartalmú végrehajtható okirat alapján, illetve végrehajtható okirat hiányában vagy annak birtokában, de az esedékesség előtt benyújtott megbízás esetén. Továbbra is indokolt a késedelmesen teljesítő adós ügyében kiadott inkasszóra beérkezett összegek kapcsán a kármegosztás jellegű szabály szerepeltetése.

#### **43-46. §**

Ingóforgalás során a Vht. vonatkozó fejezetének alkalmazásával szükséges eljárni, azonban a javaslat – figyelemmel a bírósági és a közigazgatási végrehajtás jellege közötti eltérésekre is – számos ponton lehetővé teszi a Vht. szabályaitól való eltérést.

Tekintettel arra, hogy a javaslat szerint a végrehajtás során a hatékonyság szem előtt tartásával,

bizonyos korlátozásokkal a végrehajtási cselekmények sorrendje, azok alkalmazása nem kötött, szükséges a Vht.-hez képest speciális rendelkezések megfogalmazása. A javaslat szerint a végrehajtási eljárás indulhat ingófogalással is, illetve arra bármikor az eljárás során is sor kerülhet.

Tekintettel arra, hogy a Vht. alapján a végrehajtás fő szabály szerint a végrehajtható okirat kézbesítésével indul, amely a korábban megfogalmazottak szerint az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtás során felesleges megkötés volna (hiszen az adós már szükségképpen tud a végrehajtható okirat létéről és annak tartalmáról), indokolt a Vht.-ben az e kézbesítéshez kötött, az adós vagyontárgyait terhelő zálogjogról történő nyilatkoztatási kötelezettséget e végrehajtás során a helyszíni eljáráshoz kötni.

A javaslat lehetővé teszi az adós által fuvarozónak fuvarozásra átadott dolgok lefoglalását az állami adó- és vámhatóság számára.

A becsérték módosítására vonatkozó szabályozás a gyakorlatban jól szolgálta a hatékony végrehajtást a lefoglalt vagyontárgy forgalmi értékének megváltozása miatt szükséges eljárási lehetőség megteremtésével, ezért indokolt annak megtartása.

A javaslat egyik fő újítása, hogy a gyakorlati tapasztalatokon alapulva, elősegítve ezzel a hatékony eljárást, megfordítja a foglalást követő elszállítás lehetőségét. Az eddigi szabályozás alapján a lefoglalt ingóságot a végrehajtó (a zár alá vétel esetét kivéve) a foglalás helyén hagyta, s azt az adós a foglalást követően az értékesítésre történő elszállításig használhatta. E rendelkezés célja az volt, hogy – miután a foglalás korlátozza, illetőleg megszünteti az adós rendelkezési jogát a tulajdonában levő ingó dolog felett – az értékesítésig az adósé maradjon még a birtoklás, a használat és a hasznok szedésének joga. Tekintettel azonban arra, hogy a vonatkozó szabályok alapján a lefoglalt vagyontárgy értékesítése iránt fő szabály szerint a foglalástól számított 30 napon belül intézkedni kell, ez az „engedmény” a gyakorlatban az ügyek túlnyomó többségében nem jelent érzékelhető előnyt az adós számára, viszont megnöveli a lefoglalt vagyontárgy elidegenítésével, elrejtésével, megrongálásával összefüggő értékesítési nehézségek, akadályok előfordulásának veszélyét. A javaslat csak lehetőségként tartalmazza az azonnali elszállításra vonatkozó szabályt, attól az adóhatóság eltérhet. Erre az eltérésre egyébként rendszerint olyan esetekben kerülne sor, amikor a lefoglalt ingóság elszállítása annak terjedelmére, súlyára vagy egyéb tulajdonságára tekintettel aránytalanul nagy költséggel vagy nehézséggel járna.

#### 47. §

A javaslat – a Vht. szabályozását alapul véve – lehetővé teszi a járműnyilvántartásban szereplő adatok alapján történő lefoglalását, s e lehetőséget kiterjeszti az adós tulajdonában álló járműveken túl a (vélelmezhetően) házastársi közös vagyonba tartozó járművekre is. A gyakorlatban sok problémát okoz, hogy a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján a nyilvántartás alapján az adós házastársa tulajdonában álló, de a házastársi közös vagyonba

tartozó jármű csak helyszíni eljárás során foglalható le, nyilvántartás alapján nem. Ezt a felesleges korlátozást szünteti meg a javaslat szabályozása.

Emellett a javaslat tartalmazza a nyilvántartás alapján lefoglalt jármű forgalomból történő kivonásának legkésőbbi időpontját. E rendelkezés célja az, hogy amennyiben a jármű a foglalással egyidejűleg nem kerül elszállításra, azt az adós az értékesítésig használhatja. E használati jog gyakorlását zárna ki az, ha a jármű forgalomból kivonására a foglalást követően azonnal sor kerülne.

A javaslat változatlan formában tartalmazza a lefoglalt jármű kapcsán elrendelhető tárgykörözésre vonatkozó szabályokat.

#### **48. §**

A javaslat jelentős újítást vezet be a Vht. követelésfoglalásról szóló szabályaival összefüggésben az állami adó- és vámhatóság által foganatosított végrehajtások során. Egyrészt a követelésfoglalásról szóló irat és az arra a kötelezett által teendő nyilatkozat kapcsán – összhangban a kormányzat elektronikus közigazgatási törekvéseivel – lehetőséget teremt a kétoldalú elektronikus kommunikációra az állami adó- és vámhatóság és a követelésfoglalás kötelezettje között. Ez a kommunikációs forma adminisztrációcsökkenést eredményez a kötelezettek és az állami adó- és vámhatóság oldalán, emellett gyorsítja a végrehajtási eljárás lefolytatását is.

A javaslat – megtartva a hatályos szabályozásban foglaltakat – az ÁFA-törvény szerinti összesítő nyilatkozat megtételére kötelezett személyekkel szemben fennálló követelés lefoglalása kapcsán meghatározza a kötelezett által teendő nyilatkozatra vonatkozó részletes szabályokat, a követelést el nem ismerő kötelezett terhén fennálló bizonyítási kötelezettség terjedelmét, továbbá a nyilatkozat megtétele elmulasztásának, illetve a bizonyítási kötelezettség megszegésének következményét.

Ezen túlmenően a javaslat lehetőséget biztosít a végrehajtás szünetelése vagy felfüggesztése esetén is az adós érdekében, annak kérelmére, a kérelemben megjelölt követelés lefoglalására. A szabály hégzagpótló jellegű. Ha az adóssal szembeni végrehajtás szünetel (például fizetési könnyítés teljesítése alatt) vagy felfüggesztésre került, az kizárja a végrehajtás során további végrehajtási cselekmények lefolytatását. A gyakorlatban azonban több esetben előfordul, hogy az adós maga kéri a szünetelés, felfüggesztés alatt a neki nem teljesítő harmadik személlyel szembeni követelése lefoglalását, a hatóság által történő hatékony behajtásban bízva. A korábban hatályos rendelkezésekre figyelemmel e kérésnek nem tudott eleget tenni az adóhatóság, annak ellenére, hogy az ilyen követelés lefoglalása mind az adós, mind pedig a hatóság érdekét egyaránt szolgálja.

#### **49. §**

A javaslat a korábbi szabályokkal egyezően tartalmazza a zálogjoggal terhelt ingóság lefoglalása

esetén követendő eljárási lépéseket, emellett – a gyakorlatban kialakult esetleges félreértések elkerülése érdekében – rögzíti, hogy nem eredményez a Vht. 4. §-ában meghatározott összeütközést, ha az eljáró önálló bírósági végrehajtó a bekapcsolódást követően az adott vagyontárgy tekintetében folytatott eljárásában a vagyontárgyat lefoglalja. A bekapcsolódás alapján ugyanis az önálló bírósági végrehajtó kizárólag az adott vagyontárgy értékesítését végzi el, nem kap felhatalmazást a teljes végrehajtási eljárás folytatására.

#### **50. §**

A javaslat új, de a gyakorlati tapasztalatokon alapuló, ügyfélbarát jogintézményt honosít meg a közigazgatási végrehajtásban a fedezetcsere szabályozásával. A hatóság oldaláról rugalmasságot nem engedő korábban hatályos szabályozás alapján ugyanis nem volt lehetőség a lefoglalt vagyontárgy végrehajtás alól történő feloldására, még abban az esetben sem, ha a cserében felajánlott vagyontárgy értéke a lefoglalt vagyontárgy értékét eléri vagy azt meghaladja, illetve ha a tartozás összegének csökkenése miatt az adott vagyontárgy végrehajtás alóli feloldása miatt a végrehajtás célja nem kerülne veszélybe. Azzal, hogy a javaslat ezen intézkedés alkalmazását a végrehajtás szünetelése és felfüggesztése alatt is lehetővé teszi, a gyakorlatban sok esetben előálló olyan helyzetre is megoldást nyújt, amikor az adós a részére engedélyezett (és teljesített) fizetési könnyítés időtartama alatt méltányolható okból kéri az eljárás korábbi szakaszában, adott esetben jóval magasabb összegű tartozásra indokoltan lefoglalt vagyontárgy foglalás alóli feloldását, s helyette alacsonyabb, de a még fennálló tartozást fedező értékű vagyontárgy lefoglalását kéri.

#### **51. §**

Az ingatlan-végrehajtás szabályozását a korábbi törvény úgy oldotta meg, hogy az ingóvégrehajtással együtt, egy fejezetben szabályozta azt. Ez a gyakorlatban sok esetben követhetetlen volt, nehéz volt a szabályokat egységes egészként átlátni és alkalmazni. Ezt rendezi jelen javaslat, hiszen az ingatlan-végrehajtásra vonatkozó rendelkezéseket egy külön fejezetben szabályozza. A javaslat a Vht.-től eltérő, speciális rendelkezéseket fogalmazza meg. Háttérjogszabályként általánosságban a Vht. ingatlanfoglalásról szóló rendelkezéseit kell alkalmazni, hiszen a javaslat nem kíván lényegesen eltérni a jelenlegi szabályozástól. A javaslat alapelveivel megegyezően nem kívánja a fokozatosságot érvényesíteni, így a kötelező sorrendiséget – a korábbi szabályozásnak megfelelően – eltörli. Így azt a cselekményt kell fogyanatosítani, mely az adóst a legkevésbé korlátozza, ugyanakkor a végrehajtás a lehető legrövidebb idő alatt, a leghatékonyabban éri el a célját.

#### **52. §**

A javaslat a korábbi szabályozástól eltérően határozza meg az ingatlan-végrehajtás összességét. Azt rögzíti, hogy az 500 ezer forintos tartozás összeghatárát lakóingatlan foglalása esetén akkor is figyelembe kell venni, ha az ingatlan értéke egyébként arányban van a tartozás nagyságrendjével. Ez a rendelkezés méltányosabb az adósokkal szemben. Másik tekintetben eltörli azt a kötelezettséget, hogy nem lakóingatlanok esetében arányosítani kelljen a tartozás

összege és az ingatlan értéke között. Ez sok félreértésre adott okot korábban és nem volt objektíven megállapítható. Ezt küszöböli ki a javaslat. Amennyiben az ingatlan közvetlenül nem az adós, vagy a vele együtt élő közeli hozzátartozó lakhatását szolgálja, akkor ingatlan-foglalásnak bármilyen tartozásösszeg tekintetében helye lehet. Ez sok esetben szintén kedvezőbb lehet az adósra nézve, hiszen anélkül éri el a végrehajtás a célját, hogy egyéb, az adósra esetleg jóval megterhelőbb végrehajtási cselekményt (azonnali hatósági átutalási megbízást, jövedelemletiltást) kellene foganatosítani.

Természetesen a lakhatást közvetlenül szolgáló ingatlan értékesítésére továbbra is csak akkor van lehetőség, ha a végrehajtás egyéb formái nem vezettek eredményre. A végrehajtási jog bejegyzése ellen benyújtott végrehajtási kifogásnak - a korábbi szabályozással megegyezően - továbbra sincs halasztó hatálya.

A szabályozás azt a célt szolgálja, hogy az adóhatósági végrehajtás ne eredményezze az adós teljes ellehetetlenülését, ugyanakkor az adóhatóság követelését a későbbiekben érvényesíteni tudja. Hiszen amennyiben az adóhatóság az adózó jelzálogjoggal terhelt ingatlanára végrehajtási jogot jegyeztet be, akkor a jelzálogjogosult - általában pénzügyi intézményből eredő - követelése lejárttá válik és a végrehajtási eljárásba történő bekapcsolódást követően bírósági végrehajtás útján folyik tovább, ami azt eredményezi, hogy az adós ingatlana értékesítésre kerül, ráadásul az adóhatóság követelése sem térül meg. Így indokolt a korábban hatályos szabályozás fenntartása.

Továbbra is indokolt az adóhatóságnak mérlegelési lehetőséget biztosítani a jelzálog jog bejegyzése tekintetében, ugyanis sok esetben célszerűtlen a tartozás tekintetében közvetlen kielégítési lehetőséget nem jelentő jelzálog jog bejegyzése. Amennyiben azonban a végrehajtás más formái nem vezettek eredményre, a tartozás kielégítésének érdekében indokolt lehet - új szabályként- a jelzálog jog helyett a végrehajtási jog bejegyztetése, ezzel az ingatlan értékesítése. Fontos azonban, hogy az adóhatóság ne kerüljön rosszabb helyzetbe azáltal, mert nem értékesítette azonnal az ingatlant, így a végrehajtási jogot a jelzálog jog ranghelyén kell bejegyeznie az ingatlanügyi hatóságnak.

A korábbi szabályozásnak megfelelően amennyiben a kötelezettség érvényesítése a központi költségvetés, vagy a Magyar Állam javára történik, az ingatlan-nyilvántartásba a végrehajtási illetve jelzálog jogot a Magyar Állam javára kell bejegyeztetni. Ezzel megteremti a jogegységet a behajtási megkeresések esetében. Mivel a Magyar Állam személyes illetékmentességet élvez, az igazgatási szolgáltatási díjak megfizetése tekintetében is elkerülhető a felesleges adminisztráció.

A javaslat (8) bekezdése eltérő rendelkezést fogalmaz meg a Vht. 140.§ (3) bekezdéséhez képest, mely szerint az ingatlan lakottan történő értékesítéséhez a végrehajtást kérő 15 napon belüli külön kérelme szükséges. Ennek oka, hogy az adóhatóság mint saját ügyében végrehajtást kérő előzetes kérelme értelmezhetetlen, míg más végrehajtást kérő tekintetében az eljárást indokolatlanul elhúzná. Továbbá amennyiben a behajtást kérő a lakott értékesítéshez nem járulna



hozzá, az adóhatóság saját ügyében – azonos ingatlan esetében - sem tudna másként eljárni.

### 53. §

A javaslat rögzíti, hogy a lefoglalt ingatlant főszabály szerint beköltözhetően kell értékesíteni. E mellett taxatív módon meghatározza azon eseteket is, amikor – a főszabálytól eltérően – az ingatlant lakottan kell értékesíteni, tekintettel arra, hogy abban olyan harmadik személy lakik, akivel szemben a végrehajtás nem folyik.

### 54. §

A becsérték módosításának szabálya megegyezik az ingóságok kapcsán megfogalmazott rendelkezésekkel. A javaslat a korábbi szabályozáson nem módosít. A javaslat alapvetően a becsérték korrigálását az árverés sikertelenségéhez vagy bizonyos esetekben 3 hónapos időmúlásához köti. A gyakorlati tapasztalatok szerint azonban a becsérték változása mögött, rövid időn belül, gyakran jelentős értékű amortizáció vagy rendkívüli káresemény is előfordul, ezért a becsérték módosításának okait bővíteni indokolt azon esetekben is, ha a becsérték megállapítása és az árverés közzététele között az ingatlan forgalmi értékében jelentős változás állott be.

### 55. §

A javaslat új lehetőséget fogalmaz meg a végrehajtási eljárásban az ingatlanok esetében is. A gyakorlatban számos esetben felmerült, hogy az adós a tartozás kiegyenlítésére olyan megoldásokat (hitelek, kezesség, családi kölcsön, stb.) keresett, melyek számára kedvezőbbek, kevésbé terhelők voltak, mint az ingatlan értékesítése. A hatályos szabályozás nem tette lehetővé ilyen esetekben, hogy a már lefoglalt vagyonelemeket a végrehajtó a foglalás alól feloldja. Amennyiben a tartozás megfizetése nem kerül veszélybe, a javaslat lehetővé teszi az adós számára kedvezőbb kiegyenlítés lehetőségét. Az adós és a végrehajtást kérő számára is kedvező fedezetcsere néz az sem lesz akadálya, ha a végrehajtási eljárás felfüggesztés, vagy szünetelés alatt áll, hiszen ez mindkét fél érdeke. Szintén gyakorlati tapasztalatok alapján nem lesz akadálya annak, hogy – kedvező piaci feltételek esetén - a szünetelő, vagy felfüggesztett végrehajtási eljárás alatt - az adós kérelme alapján - a lefoglalt ingatlant értékesíteni tudja az adóhatóság.

### 56. §

A javaslat eltérést fogalmaz meg a Vht. szabályához képest. Ennek oka egyrészt, hogy a gyakorlatban több problémát okoz az, hogy a becsérték megállapítása utáni bekapcsolódást követően az önálló bírósági végrehajtó a becsértéket újra, adott esetben a korábbi becsértéktől eltérő összegben, állapítja meg. Ez sem az adós számára, sem az adóhatóság számára nem kedvező. A gyakorlatban - a hitelezői szerződések alapján – a hitelező a végrehajtási jog bejegyzésekor már lejárttá teszi a tartozását. A bíróság – a hitelezői érdekek védelme miatt is - a zálogjogosulti bekapcsolódást az esetek legnagyobb részében engedélyezi, így az adósra nézve valójában nem terhesebb, ha a zálogjogosult a végrehajtási jog bejegyzésekor már bekapcsolódik az eljárásba. A becsérték ezt követő megállapítása pedig mind a felesleges adminisztrációt

kiküszöböli, mind pedig a költségeket csökkenti. Megszünteti ugyanakkor azokat a kifogásokat is, melyek jelenleg amiatt kerülnek benyújtásra, hogy az eltérő összeg megállapításával az adós nem ért egyet. Az adóhatóság tehát – jelzálogjoggal terhelt ingatlan esetében - csak akkor állapítja meg a becsértéket, ha a zálogjogosulti bekapcsolódást a zálogjogosult a megadott határidőn belül nem kérte, vagy a bíróság a kérelmét elutasította. A bírósági végzés megküldése és az iratok önálló bírósági végrehajtó részre történő átadása megegyezik a zálogjoggal terhelt ingóság esetében foglalt rendelkezésekkel.

#### 57. §

A korábbi szabályozás azonos fejezetben, összevontan tartalmazta az ingó- és ingatlan értékesítés során alkalmazandó rendelkezéseket. Több utalás történt a Vht. szabályozás alkalmazhatóságára, illetve kivétel szabályokat épített be a Vht. különböző rendelkezéseivel kapcsolatban. Ennél fogva a szabályozás rendkívül összetett és sok helyen nehezen értelmezhető volt. A javaslat ezeket a szabályokat szétbontja és az utaló szabályok helyett pozitív szabályokat épít be, így egyértelműbb lesz a rendelkezések alkalmazása. Szintén egyértelműsíti és szétválasztja a javaslat az elektronikus árverésre és a hagyományos árverésre vonatkozó szabályokat.

A javaslat – a korábbi szabályozással részben azonos módon – abban az esetben, ha a lefoglalt vagyonelemek kényszerértékesítésére kerül sor, megteremti a lehetőségét a hagyományos árverés és az elektronikus árverés lefolytatásának. Az árverésen kívüli eladás mind az adós, mind az adóhatóság szempontjából előnyös, hiszen így a megállapított becsértéken történik az értékesítés. A javaslat megszünteti ugyanakkor a nyilvános pályázaton történő értékesítés lehetőségét, mivel az elektronikus értékesítés egyre jelentősebb alkalmazásával ezen értékesítési mód gyakorlati jelentősége megszűnt. A javaslat fogalmi szinten is beemeli ugyanakkor azokat a speciális értékesítési formákat, melyeket jogszabály egyes vagyonelemekhez (pl. engedéllyel tartható ingóságok) hozzárendel és már a korábbi szabályozásban is szerepeltek. Emellett biztosítja az elektronikus árverések primátusát, a hagyományos árverésekkel szemben, tekintettel arra, hogy a hagyományos árveréseken korábbi időszakban többször fordult elő olyan visszaélészerű joggyakorlás, amely a veszélyeztette a végrehajtás célját.

#### 58. §

A javaslat az ingóság értékesítése kapcsán – a korábbi rendelkezéssel részben azonos módon - beemeli a Vht. 115. § rendelkezéseit. A javaslat a Vht.-val azonos módon egyértelmű rendelkezést fogalmaz meg a végrehajtó intézkedési kötelezettségének idejére, mely szerint az értékesítés iránt a foglalástól, vagy az adatok beszerzésétől számított 30 nap után kell intézkednie. A javaslat beemeli a Vht. halasztó hatályú igényper során alkalmazandó rendelkezését. Az időpont meghatározása során - a Vht-től eltérően - beépít egy objektív határidőt, 3 hónapot, mellyel biztosítható, hogy a foglalást követő 4 hónapon belül – amennyiben igényper nem indul – az ingóság értékesítése megvalósulhasson. Ezáltal az ingóság értéke jelentősen nem változik, a becsértéket nagyobb valószínűséggel nem kell módosítani, és az eljárás is gyorsabb.

A romlandó dolog értékesítése a gyakorlatban számos problémát okozott, mivel egyetlen jogszabály sem rendelkezett a romlandó dolog foglásának és értékesítésének speciális, egzakt szabályairól korábban. A javaslat ezt a joghézagot pótolja és ebben a szakaszban egyrészt meghatározza a romlandó dolog fogalmát, másrészt rögzíti az intézkedésre nyitva álló objektív határidőt.

#### **59. §**

A javaslat az ingatlan értékesítését – a korábbi szabályozással egyező módon - bizonyos feltételek fennállásához köti. Ez garanciát jelent arra, hogy az ingatlan értékesítésre csak a legvégső esetben kerülhet sor, amikor más vagyontárgyból a tartozás megtérülése nem valószínűsíthető. Az igényper megindításának nem kizárólag az ingóságok, hanem az ingatlan értékesítés esetén is halasztó hatálya van. A javaslat ugyanakkor – a Vht.-től eltérően – nem csupán 30 napot, hanem hosszabb, akár 3 hónapos halasztást biztosít az ingatlanárverés előtt az adósnak arra, hogy tartozását rendezni tudja, ezzel is elkerülhető legyen az ingatlana kényszerértékesítése.

#### **60. §**

A javaslat ezen rendelkezése a Vht. 119. §-án alapul. A javaslat az árverés helyszíneit a végrehajtást fogantatosító adóhatósághoz igazodva határozza meg, illetve beemeli az adós székhelyét is, hiszen nem természetes személy adós esetében a lakóhely fogalma nem értelmezhető.

#### **61. §**

A javaslat szintén a Vht. 120. §-a rendelkezéseit emeli be, egyben a végrehajtást fogantatosító adóhatóság szervezetéhez igazítja a fogalmakat. Tekintettel arra, hogy a javaslat háttérjogszabálya a Vht., az abban meghatározott licitküszöböket az adóhatóság által fogantatosított eljárásokban is alkalmazni kell, így azokat jelen javaslat nem említi külön meg.

#### **62. §**

A javaslat ezen rendelkezése a Vht. 121.§-án alapul. A bírósági végrehajtási eljárástól eltérő szervezetrendszer elemeit emeli be, illetve az adóhatóság tekintetében az erre vonatkozó speciális kézbesítési szabályok alkalmazását rendeli.

#### **63. §**

Az árverési hirdetmény közhírré tételéhez kapcsolódóan a javaslat alapvetően a Vht. 122. § rendelkezéseit emeli át azzal a különbséggel, hogy a végrehajtást fogantatosító adóhatóság szervezeti eltéréseit átvezeti. Az állami adó- és vámhatóság az általa folytatott végrehajtás során az árverési hirdetményt a saját internetes oldalán is közzé teszi.

#### **64. §**

A javaslat meghatározza az értékesítéshez, vagy a végrehajtási eljáráshoz kapcsolódó, illetve

érintett személyek és hozzátartozóik árverési eljárásból történő kizárását.

#### **65. §**

A javaslat a Vht. 124-125. §-ának rendelkezéseit emeli be és hozza összhangba az adóhatóság szervezeti felépítésével, ezáltal a jogszabályból az árverés teljes folyamata végig vezethető. A javaslat mind a bírósági, mind az adóhatósági végrehajtás során alkalmazandó egységes szabályokat rögzíti, nem indokolt a két eljárás megkülönböztetése.

#### **66. §**

A Ptk. 5:41. §-ában kimondja, hogy az árverésen eladott ingóságon az árverési vevő a dolog birtokbavételével tulajdonjogot szerez. Az árverési vevő jóhiszemű eljárásra köteles. Amennyiben e követelménynek eleget tesz, a tulajdonjogát az sem érinti, ha utóbb az árverést megsemmisítik, vagy a megindított végrehajtási igényperben a bíróság a keresetnek helyt ad. Az utóbbi esetben a pernyertesnek a dolog pénzegyenértéke jár.

Amennyiben a vevő a vételárat az árverésen kézpénzben megfizeti, és nem rosszhiszemű, a tulajdonjogát – a fenti szabályból adódóan - az sem érinti, ha utóbb akár az árverést, akár a foglalást a jogorvoslati eljárásban megsemmisítik.

#### **67. §**

A javaslat ezen szakasza részletesebben kifejti, hogy az árverésről készített jegyzőkönyvnek mit kell tartalmaznia. A gyakorlatban előforduló visszaélések elkerülése, a jogszerű eljárás dokumentálása és az egyes adózói, licitáló magatartások rögzítése érdekében szükséges, hogy minden hagyományos árverésről kép- és hangfelvétel készüljön. A korábbi szabályozásban ez lehetőségként szerepelt, a javaslat ezt a jogot deklarálja. Előfordulhat, hogy az eljárás egy későbbi szakaszában válik indokolttá a felvétel készítése, mely nem lehetne teljes körű, ha nem lenne kötelező a felvételek rögzítése. A Vht. 35. § (5) bekezdése a felvételek tárolásáról és megőrzéséről a javaslat szabályozott eljárások során is alkalmazandó.

#### **68. §**

A javaslat egyértelműsíti a korábbi szabályozást, miszerint az ingóság sikeres értékesítése érdekében kettőnél több árverést is lehet tartani. A korábbi szabályozástól eltérően azonban az árverések között 30 nap helyett 60 nap is eltelhet. Ez arra szolgál, hogy az adós adott esetben több időt kaphat a tartozás megfizetésére, illetve az értékesítés elkerülésére, vagy árverésen kívüli vevő jelentkezhet. Szintén indokolt a már kiírt árverés törlése, amennyiben a korábbi vevő a vételárat és a felmerült költségeket megtéríti, hiszen egy újabb árverés lebonyolítása egyrészt költséges, másrészt az újabb árverés nem garantálja a magasabb vételi ajánlatot, továbbá a végrehajtási eljárás ezáltal gyorsabbá is válik.

#### **69. §**

Az üzletrész elektronikus úton történő értékesítése a gyakorlatban rendkívül nehéz és a legtöbb

esetben sikertelen. Annak érdekében, hogy az értékesítések minél nagyobb arányban legyenek sikeresek, ezáltal a tartozás megtérülése is hatékonyabb, az üzletrészt – a Vht.-től eltérően – nem csupán elektronikusan, hanem hagyományos úton is értékesíteni lehet.

Az üzleti hírnév védelme és a gazdálkodók versenyképességének megőrzése érdekében a javaslat megteremti azt a lehetőséget is, hogy árverésen kívül is lehessen üzletrészt értékesíteni. Figyelembe kell venni ugyanakkor az előárverezésre jogosultak, az üzletrész tulajdonosok érdekét is. A Ptk. 3:179. §-val összhangban a javaslat a tulajdonostársaknak elővásárlási jogot biztosít kimondva, hogy az árverés során biztosítani kell a nem adós gazdálkodó szervezet, illetve a gazdálkodó szervezet más tagjainak gazdasági érdekeit is. A javaslat ezáltal lehetőséget teremt arra, hogy a jogosultak elkerüljék a társaságban általuk ismeretlenek bekerülését.

## 70. §

A romlandó ingóságok értékesítésére speciális szabály korábban nem volt. Ezen ingóságoknál az értékesítésre vonatkozó általános szabályok alkalmazása ugyanakkor a gyakorlatban – különösen a határidőket tekintve – komoly problémákat okozott. Különösen amiatt, mivel ezen ingóságok értéke – jellegüknél fogva – idővel sokkal gyorsabban és jelentősebb mértékben csökken, mint egyéb ingóságoké. Az értékesítés lényege ebben az esetben az, hogy a lehető leggyorsabban és a legmagasabb áron lehessen ezeket az ingóságokat eladni. Ennél fogva a javaslat joghézagot pótol, célja a romlandó dolgok leggyorsabb értékesítése úgy, hogy az az adós és az adóhatóság számára is a legkedvezőbb legyen. Ennek érdekében a javaslat az adós számára biztosít egy rövid időintervallumot – 1 órát – arra, hogy megjelölje a vevőt, aki árverésen kívül, a becsértéken megveszi az árut.

A javaslat az értékesítési idő lerövidítése miatt elsődlegesen nem az elektronikus árverési lehetőséget, hanem a helyben legcélszerűbb értékesítési módot preferálja.

A legmagasabb vételár elérése érdekében azonban a javaslat biztosítja azt, hogy az adott romlandó dolog forgalmazásával foglalkozó kereskedők licitáljanak a dolog tulajdonjogára. Tekintettel arra, hogy az értékesítés során általában nincs idő a foglalás közvetlen körzetében ilyen kereskedőket külön megkeresni, célszerű egy – már létező és aktuális - adatbázisból kiértékelni a leginkább szóba jöhető cégeket, vállalkozókat. Természetesen ez előzetes regisztrációhoz kötött és a részletszabályokban meg kell határozni azt a kört, akik az adóhatóság szempontjából is a legmegbízhatóbb adózoói körhöz tartoznak (köztartozásmentes, megbízható adózók). A vételár megfizetésére, illetve a mögöttes felelősség érvényesítésére az általános szabályokat rendeli alkalmazni a javaslat.

Amennyiben a helyben történő értékesítésre nincs mód, vagy ha az értékesítés eredménytelen volt – az általános szabályokat is figyelembe véve - továbbra is lehetőséget biztosít a javaslat az elektronikus értékesítés lefolytatására. Ezzel olyan forgalmazóknak is lehetőséget biztosít a licitálásra, akik adott esetben a fizikai távollét miatt nem vehettek részt a korábbi árverésen. Az időtényező ugyanakkor ebben az esetben is kiemelt jelentőségű, így - az általános szabálytól

eltérően - a határidők jelentősen rövidebbek. A javaslat ugyanakkor a kiértécsítés, a licitálási folyamat és a licitlépcsők tekintetében is az általános szabályok alkalmazását rendeli, tekintettel arra, hogy az ingóság romlandó jellege sem indokolja az ettől való eltérést.

#### **71. §**

A javaslat a romlandó dolgok értékesítése kapcsán visszautal az elektronikus árverésre vonatkozó értékesítési szabályokra.

#### **72. §**

A javaslat – a korábbi szabályozással egyezően – rögzíti az árverés helyszínére vonatkozó rendelkezéseket. Ennél szélesebb körben nem indokolt meghatározni a helyszínt, mivel sikeresebb értékesítés ettől nem várható.

#### **73. §**

A javaslat – a korábbi szabályozáshoz hasonlóan – rögzíti azokat a fontos és az értékesítés szempontjából nélkülözhetetlen információkat, melyeket a hirdetményben fel kell tüntetni. Ezek az adatok elengedhetetlenek ahhoz, hogy az árverésen licitáló, illetve a vevő az ingatlan valós értékét megbecsülje. A részletes adatok ahhoz is hozzájárulnak, hogy az értékesítést követően a jogos végrehajtási kifogások benyújtásának lehetőségét kiküszöböljük.

#### **74. §**

A javaslat az árverési hirdetmény kézbesítésével kapcsolatban a korábbi szabályozást rögzíti, melynek garanciális jelentősége van. A javaslat célja, hogy mindazok, akiknek az árverésre kerülő ingatlanon bármilyen joguk van, illetve akik elővásárlási joggal rendelkeznek, pl. az önkormányzatok joga a lakóingatlanokon, értesüljenek az árverés tényéről és gyakorolni tudják törvényes jogukat.

#### **75. §**

A javaslat célja, hogy az árverés a lehető legszélesebb körben ismert legyen megteremtve annak a lehetőségét, hogy az ingatlan a legmagasabb áron kerüljön megvételre, ezért az árverési hirdetmény kifüggesztésének helyeit részletesen szabályozza.

#### **76. §**

A javaslat előírja, hogy az ingóárverés során meghatározott kizárési szabályokat az ingatlanárverés esetében is alkalmazni rendeli.

#### **77. §**

Hagyományos árverés esetén a gyakorlatban - különösen ingatlanárverés esetén, az összeg nagyságára tekintettel – a legtöbb esetben a licitálók az előleget átutalással fizetik meg. A javaslat az átutalás igazolásának módját egyértelműsíti és egységesíti, valamint rögzíti, hogy az engedéllyel történő ingatlanszerzéshez kapcsolódóan az engedélyt az árverés előtt kell igazolni.

## **78. §**

A javaslat a hagyományos árverés folyamatát rögzíti a korábbi szabályozással azonos módon.

## **79. §**

A javaslat a vételár-előlegek adóhatóság általi kezelését rögzíti azzal, hogy a nem nyertes árverezők letétbe helyezett pénzeszközeit haladéktalanul vissza kell adni, illetve az átutalás iránt intézkedni kell. A nyertes vevőnek a vételárból az előleggel csökkentett összeget kell megfizetnie.

## **80. §**

A javaslat a korábbi szabályozással azonos módon szabályozza a vételár különbözet megfizetésének kötelezettségét, figyelembe véve a szervezeti különbségeket, azonban az elektronikus árverésen történő vételhez szorosan kapcsolódva egységesíti a vételár különbözet megfizetésének határidejét. Szintén lehetővé teszi a 2 hónapig terjedő fizetési halasztás engedélyezését is, hiszen ingatlan vétel esetében előfordulhat, hogy a különbözet összege jelentős. A 60 napi halasztás engedélyezésének lehetősége ráadásul növelheti a licitálási kedvet, hiszen nem kell feltétlenül azonnali készpénzes fizetéssel teljesíteni a kötelezettséget.

## **81. §**

A javaslat a jegyzőkönyvben kötelezően rögzítendő adatokat taxatív módon sorolja fel. Ez részben megegyezik a korábbi szabályozással, de részletesebben és egyértelműbb módon határozza meg az adatok körét. Az árverés végleges lezárását követő 30 nap múlva a jegyzőkönyvet meg kell küldeni a vevőnek és az ingatlanügyi hatóságnak is. A 30 nap elég ahhoz, hogy a határidőben benyújtott esetleges jogorvoslatokról a hatóság információt szerezzen, így az árverés ennyi idő után véglegesnek tekinthető.

## **82. §**

A javaslat a korábbi szabályozástól eltérő módon 60 napban határozza meg a második árverés kitűzésének időpontját. A gyorsabb és hatékonyabb értékesítés érdekében indokolt a rövidebb határidő meghatározása. Szintén a gyorsabb és eredményesebb végrehajtási eljárás érdekében - az ingóárverésekhez hasonlóan -, ha a korábbi nyertes árverési vevő a második árverés megkezdéséig megfizeti a vételárat, nem kell újabb árverést tartani, ilyenkor azonban az addig felmerült költségeket is viselnie kell. A javaslat a korábbi szabályozás rendelkezéseit emeli be, tekintettel arra, hogy a nem fizető korábbi vevő kizárása az eljárás további szakaszából – a többi licitáló vevő érdekében - mindenképpen indokolt.

A vételár-különbözet megfizetésére történő kötelezés fenntartása továbbra is indokolt, mivel mind az adós, mind az adóhatóság kárt szenved, ha a nyertes vevő fizetési kötelezettségének nem tesz eleget. Ez a szabály szintén azt erősíti, hogy csak a ténylegesen érdeklődő, komoly vételi szándékkal rendelkező regisztrált felhasználók licitáljanak. A fizetésre kötelezés leggyorsabb és leghatékonyabb módja a határozattal történő előírás, mellyel az elmaradt

különbözet végrehajtási eljárás útján beszedhető. A vételárelőleget és a befolyt különbözetet pedig a tartozás csökkentésére kell fordítani.

A javaslat 3 hónapra csökkenti az ismételt árverés kitűzésének lehetőségét a sikeresebb értékesítés érdekében.

### **83. §**

A javaslat az általános szabályokhoz képest a speciális szabályokat fogalmaz meg a lakóingatlan értékesítésére. A lakóingatlan értékesítése az adósokat a legérzékenyebben érinti, így erre kizárólag akkor kerülhet sor, ha a végrehajtási eljárásban más cselekmény foganatosítása már nem járt sikerrel, illetve azoktól nem várható a tartozás megtérülése. Minthogy ingatlan-végrehajtás esetén a vagyoni kényszer elvileg a legsúlyosabb, a törvény ezt az eljárást külön feltételek mellett teszi lehetővé. A javaslatban megfogalmazott garanciális szabályok is azt biztosítják, hogy a lakóingatlanok értékesítése során a végrehajtó a lehető legnagyobb körültekintéssel járjon el.

A javaslat az értelmező rendelkezések között meghatározza a lakóingatlan fogalmát. Tekintettel arra, hogy a gyakorlatban sok esetben előfordul, hogy nem kizárólag az ingatlan-nyilvántartásba ilyen jogcímen bejegyzett ingatlanokban laknak az adósok, a törvény a tényleges otlakáshoz és nem az ingatlan nyilvántartásba bejegyzett jellegéhez köti a lakóingatlanná minősítést.

A javaslat tekintettel van ugyanakkor az adóson kívüli más személy érdekeire, megszerzett jogaira. Ezért kimondja, hogy bizonyos, az adós rendelkezési jogát korlátozó jogviszonyokra tekintettel az ingatlant kizárólag lakottan lehet árverezni. A javaslatban meghatározott esetekben az új tulajdonos rendelkezési jogai továbbra is korlátozottak maradnak az árverés után. A végrehajtás alá vont ingatlant megszerző új tulajdonos tulajdonjogát viszont csak a következő jogok terhelhetik: a telki szolgálat, a közérdekű használati jog, az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett haszonélvezeti jog, végül a törvényen alapuló haszonélvezeti jog akkor is, ha nincs az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezve.

### **84. §**

Az ingatlanértékesítés egyik legfontosabb garanciális szabálya, hogy a vételár a becsérték legfeljebb 75%-ig csökkenthető, elkerülve ezzel azt, hogy túl alacsony áron kerüljenek értékesítésre a lakóingatlanként szolgáló ingatlanok, valamint a fennálló követelések is a lehető legnagyobb mértékben térüljenek meg. Ha egyetlen licit sem éri el ezt az összeget, az árverés sikertelennek minősül. A korábbi szabályozástól eltérően a javaslat egységesíti az elektronikus és a hagyományos árverés során a lakóingatlanhoz kapcsolódó minimum vételár szabályát és – adósvédelmi szempontból - egységesen 75%-ban határozza ezt meg a korábbi 70%-hoz képest.

### **85. §**

A javaslat új szabályként - az eredményes árverés - érdekében lehetővé teszi a vételár további leszállítását második sikertelen árverést követően a kikiáltási ár 50%-ig. A gyakorlatban az



elhúzódó árverések során sok esetben előfordul, hogy nincs vevő az ingatlanra és többszöri árverést követően a becsértéket módosítani kell. Ilyen esetben az ingatlan vételára gyakorlatilag az eredeti becsérték 75%-a alá süllyed. A módosítás lényege, hogy az értékesítés gyorsabb és hatékonyabb legyen azzal, hogy a becsérték módosításhoz kapcsolódó időtényezőt lerövidíti és a végrehajtási eljáráshoz kapcsolódó költségeket csökkenti.

#### **86. §**

A javaslat a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Lht.) 85/F. § rendelkezését építi be. Eszerint a települési önkormányzatok a területükön fekvő lakóingatlanok vonatkozásában elővásárlási joggal élhetnek. A lakóingatlan fekvése szerinti települési önkormányzat a törvénnyel valamennyi olyan ingatlan kényszerértékesítése esetében lehetőséget kap elővásárlási jog gyakorlására, amely alkalmas a későbbiekben bérlakásként való működtetésre, és amelynek az értékesítése a lakhatásul szolgáló ingatlan elvesztésével jár.

Az Lht.-ben és így a javaslatban megteremtett elővásárlási jog ugyanakkor nem a Ptk. szerinti elővásárlási jog, hanem - ahogyan arra az Lht. szövegezése is utal - a végrehajtási eljárásról szóló törvényekben rögzítettek szerint gyakorolható elővásárlási jog.

A javaslat beépíti az elővásárlási jog gyakorlását a vételi ajánlatok megtételének működő és a vételi ajánlatok komolyságára garanciákat adó rendszerébe. Ennek értelmében az elővásárlási jog gyakorlása jogilag és technikailag is egyfajta árverési vételi ajánlat megtétele, amely csak abban különbözhet a többi licittől, hogy azok összegét nem kell meghaladnia: nem kell rálicitálni az előző ajánlatra, hanem elég azt csak tartani. Ez mind a hagyományos, mind az elektronikus árverések esetében kezelhető.

Az Lht. által választott megoldás - amellett, hogy megteremti az összhangot a végrehajtási jog rendszerével, és nem is húzza el az eljárást, nem ró arra újabb adminisztrációs terheket - alkalmas az árverési piac élénkítésére, az árverseny erősítésére is, amely alapvető követelmény a követelések tényleges, hatékony megtérüléséhez, továbbá a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesüléséhez. Az árverésen részt vevő egyéb potenciális vevők számolhatnak ugyanis az elővásárlási jogra jogosult részvételével, megismert (nyilvános, vagyis az elektronikus licitnaplóban közzétett, illetve az árverésen elhangzó) vételi ajánlatával szemben pedig azzal versengő - tehát annál magasabb összegű - ajánlatot tehetnek.

#### **87. §**

A javaslat a korábbi szabályozással azonos módon rendelkezik a kiköltözési kötelezettség kapcsán. A Vht. rendelkezései itt is mögöttes jogszabályként alkalmazandóak, így a halasztás feltételei, a kérelem tartami elemei és a döntés közlése adóhatóság előtt folyó eljárás esetében is kötelező érvényűek. A jogorvoslat biztosítása indokolatlanul húzná el az eljárást, ráadásul a licitáló vevők a döntésről az árverésen így még nem szerezhetnek tudomást, tehát úgy licitálnának, hogy nem ismerik a tényleges birtokbaadás várható időpontját. Ez a vásárlási

kedvet is jelentősen csökkentené.

## **88. §**

A javaslat a felek számára fenntartja azt a lehetőséget, hogy az általuk meghatározott vevő részére, az általuk megállapított értéken kerüljön értékesítésre az ingóság árverésen kívül, azonban mindegyre az árverési vétel hatálya kiterjedjen. E szabálynak azért van jelentősége, mert a Ptk. 5:41 §-a alapján az árverési vétel eredeti szerzésnek minősül. A vevő részéről jogos az az elvárás - quasi árverési vevőként -, hogy az ingóságot az árverési vétel hatályával szerezhesse meg, mert csak így válik jóhiszemű tulajdonossá, tekintet nélkül arra, hogy korábban ki volt a tulajdonos. A Ptk. szabályai egyébként azt is jelentik, hogy a vevő tulajdonjogának terjedelme nem igazodik a korábbi tulajdonos tulajdonjogának terjedelméhez.

A tulajdonszerzést nem szerződés, hanem az árverési jegyzőkönyv igazolja. Az a körülmény, hogy az adós és a végrehajtást kérő kijelölheti a vevő személyét, és meghatározhatja a becsértéket, nem változtat az értékesítés kényszerjellegén, sem a szerzés módján. A javaslat figyelembe veszi, hogy az adós és a végrehajtást kérő közös érdeke, hogy minél kevesebb végrehajtási költséggel, minél kedvezőbb áron történjék meg az értékesítés. Az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogok jogosultjai érdekeinek védelme céljából a javaslat kötelezővé teszi, hogy ezen jogosultaknak is hozzá kell járulniuk az árverésen kívüli értékesítéshez. A gyorsabb eljárás érdekében azonban a végrehajtást kérők megkeresése csak akkor szükséges, ha a megállapított vételárból a teljes követelésösszeg, illetve a költségek nem teljesülnek teljes mértékben. Ellenkező esetben a megkeresők hozzájárulása mellőzhető.

## **89. §**

A javaslat ebben a szakaszban az elektronikus árverésre vonatkozó speciális, a hagyományos árveréstől, valamint a Vht. elektronikus árverésről szóló rendelkezéseitől eltérő szabályokat részletezi.

Az állami adó- és vámhivatal nem a bírósági végrehajtók által használt és a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara által üzemeltetett elektronikus árverési felületen teszi közhírré és árverezi az adóhatósági végrehajtásban értékesítendő ingó- és ingatlanvagyontárgyakat, hanem a saját maga által létrehozott Elektronikus Árverési Felületen (továbbiakban: EÁF). Ez egy olyan virtuális árverési csarnok, ahol az állami adó- és vámhivatal végrehajtási eljárásai során lefoglalt vagyontárgyak értékesítése történik. Az árverésen résztvevők – ideértve annak nyertesét is – az árverés befejezéséig anonim módon árvereznek. Egyes ingatlanok speciális szabályait kivéve árverési vevő lehet bárki – természetes személy esetében csak nagykorú –, aki regisztrálta magát és az árverés szabályait elfogadja. Egy árverési tételre vonatkozó árverés a hirdetményben megjelölt kezdő időponttól számított harmadik nap 21. órájáig tart, de a jogszabályban meghatározott esetekben és módon meghosszabbodhat. A licitküzöbök is változnak részben a túl kicsi emelések és az elhúzódó árverések kiküszöbölése érdekében. A javaslat vételár megfizetésére vonatkozó szabályai a korábbi rendelkezéseket tartalmazzák.

## 90. §

Az elektronikus ingóárverés során – az elektronikus felület miatt - az adós nem tudja meghatározni az ingóságok sorrendjét, így a javaslat ezt a lehetőséget kizárja. Annál is inkább, mert ennek biztosításával az eljárást indokolatlanul meghosszabbítaná az ezzel kapcsolatos levelezés.

A gyakorlatban többször előfordul, hogy ingóság értékesítése esetén a nyertes vevő nem fizeti ki a vételárat, ezért szükséges volt részletesen rendelkezni azon esetekről, mikor csupán a harmadik, illetve negyedik érvényes licitáló szerzi meg a tulajdonjogot. Nem várható el ugyanis a kisebb licitet felajánló árverezőtől, hogy a nyertes licitösszegeen kelljen megvásárolnia az ingóságot. Ilyen esetben a nem fizető vevőket a saját licitösszegük és a következő legmagasabb ajánlat különbözetére kötelezi az adóhatóság.

Szintén előfordul a gyakorlatban, hogy a nyertes vevő a megvásárolt ingóságot a vételár megfizetését követően nem szállítja el. A javaslat a Ptk. 5:9-12. § szabályait rendeli alkalmazni azzal, hogy az adóhatóság a dolgot nem használhatja fel, csupán tovább értékesítheti, illetve megsemmisítheti. A vételár - a korábbi szabályozásnak megfelelően - az elektronikus árverés során 50%-ig lehet levinni. A hagyományos és az elektronikus árverés minimum vételára közti különbség oka, hogy az elektronikus árverés publicitása sokkal jelentősebb, nagyobb érdeklődői kört tud megszólítani, így a kereslet lényegesen nagyobb. Adós érdeke is az, hogy a nagyobb vevői körből magasabb vételárat tudjon elérni az árverés során.

## 91. §

Ingatlanárverés során általában a kikiáltási ár és a vételár is jelentősnek mondható, így az árverésen résztvevők vételi szándékukat előleg biztosításával jelzik. A befizetés igazolása – az elektronikus részvétel miatt – természetesen részben eltér a hagyományos árverésen történő igazolástól.

Az elővásárlási, előárverezési joggal rendelkező tulajdonostársak törvényes jogának biztosítása elektronikus árverés során is nélkülözhetetlen, azonban a többi licitáló érdekében ezen jogokat az elektronikus felületen szükséges gyakorolni. Így minden résztvevő információt szerezhet az árverés aktuális állásáról, illetve a nyertes vevőről.

Az önkormányzat ezzel szemben - egy speciális kód segítségével – az árverés lezárását követő munkanap 17:00 óráig nyilatkozhat a joga érvényesítéséről. Ennek az az oka, hogy az árverést követően a vételár kifizetéséről való döntés meghozatala nem egyszemélyi döntés, így a döntéshozók megkeresése, illetve a végső döntés meghozatala időt vehet igénybe.

A vételár különbözet megfizetésére vonatkozó szabályok megegyeznek az ingatlanárverés általános szabályai között megfogalmazott rendelkezésekkel.

A vételár-különbözet megfizetésére történő kötelezés fenntartása továbbra is indokolt, mivel mind az adós, mind az adóhatóság kárt szenved, ha a nyertes vevő fizetési kötelezettségének nem tesz eleget. Ez a szabály szintén azt erősíti, hogy csak a ténylegesen érdeklődő, komoly vételi szándékkal rendelkező regisztrált felhasználók licitáljanak. A fizetésre kötelezés leggyorsabb és leghatékonyabb módja a határozattal történő előírás, mellyel az elmaradt különbözlet végrehajtási eljárás útján beszedhető.

#### **92. §**

A javaslat rendelkezése a Vht. 155. § (1) bekezdését veszi át. Annyiban módosít rajta, hogy az árverési jegyzőkönyv aláírását nem tekinti sikertelen árverésnek, hiszen a Ptk. 5:41. § értelmében a dolog tulajdonjogát a vevő az ingó dolog birtokának a hatósági árverést végző általi átruházásával, ingatlan esetén a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésével szerzi meg. Sikertelen árverést követő árverés második árverésnek minősül, a második árverésre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, szemben a megghiúsult árverés joghatályával, melyet a következő szakasz fejt ki.

#### **93. §**

A javaslat bevezeti a megghiúsult árverés fogalmát. A megghiúsult árverés joghatálya egyrészt az, hogy a jóhiszemű vevő nem szerzi meg a tulajdonjogot, hiszen a gyakorlatban meg nem történtté teszi az árverést, így a jóhiszemű tulajdonszerzést is. Másrészt a megghiúsult árverést követő árverés első árverésnek minősül. Ilyen esetek azok, amelyben az árverés során, vagy az árverés megkezdése előtt jogszabálysértésre kerül sor, vagy olyan akadály merül fel, mely lehetetlenné teszi a jogszerű eljárás lefolytatását. A javaslat ilyen esetben kötelező jelleggel határozza meg az árverés befejezését, illetve a kitűzött árverés törlését. A felettes szerv által megsemmisített árverés joghatálya is megegyezik ezzel, a jóhiszemű vevő sem szerzi meg a tulajdonjogot.

#### **94. §**

A sikertelen árverések lebonyolítása után, mikor már az értékesítéstől érdemi eredmény nem várható, az ingóságok és az ingatlanok jogi sorsát rendezni kell. Tekintettel arra, hogy ezek őrzése, tárolása költséges, de valódi anyagi értéket nem képviselnek, az adós részére ezeket vissza kell adni. A javaslat mellőzi annak lehetőségét - a Vht-től eltérő módon -, hogy a végrehajtást kérők ezeket megkapják, hiszen ezek már olyan ingóságok, melyek valós értéket nem képviselnek, a tárolási, őrzési költségük ugyanakkor fennáll. Úgy kapnának meg egy lefoglalt tételt, hogy abból bevételük nem, csupán kiadásuk keletkezik.

#### **95-97. §**

A javaslat a korábbi szabályokhoz hasonlóan szabályozza az ideiglenes biztosítási intézkedés és a biztosítási intézkedés (a továbbiakban együtt: biztosítási intézkedések) végrehajtásának jogintézményét, de a jogalkalmazás egységessége érdekében a korábban széttagolt, több jogszabályban elszórtan elhelyezett rendelkezések helyett egységes szabályozást tartalmaz e körben. Tekintettel arra, hogy a biztosítási intézkedések alapján foganatosítandó végrehajtási

cselekmények – kis kivételtől eltekintve – nem térnek el alapvetően a kielégítési végrehajtás során foganatosított végrehajtási cselekményektől, a javaslat rögzíti, hogy a biztosítási intézkedést elrendelő végzések végrehajtására a végrehajtási eljárás során irányadó szabályokat – az e fejezetben foglalt eltérésekkel – kell alkalmazni. Hasonló okok miatt rögzíti a javaslat azt is, hogy az ideiglenes biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtására a biztosítási intézkedés szabályait kell megfelelően alkalmazni.

A biztosítási intézkedések végrehajtására vonatkozó első fontos eltérés abban mutatkozik meg, hogy a végrehajtható okirat itt maga a biztosítási intézkedés elrendeléséről szóló végzés, amelynek kézbesítési módja – a jogintézmény céljára figyelemmel – alapvetően eltér az egyéb eljárások során hozott döntésektől. A javaslat szerint ugyanis a pénzkövetelés biztosítását elrendelő végzést a végrehajtó a helyszínen adja át az adósnak, egyúttal felhívja őt, hogy a biztosítandó összeget azonnal fizesse meg. A teljesítés elmaradása esetén a javaslat szerint a végrehajtó lefoglalja az adós vagyontárgyait. Hasonló az eljárás a javaslat alapján abban az esetben is, ha az adós (illetve képviselője) nincs jelen a kézbesítés megkísérlésekor; ebben az esetben a végrehajtható okiratot a foglalási jegyzőkönyv másolatával együtt postán kell kézbesíteni az adósnak illetve képviselőjének. E rendelkezések indokát a biztosítási intézkedés célja adja, a jogintézmény rendeltetése ugyanis az eljárás tárgyát képező kötelezettség teljesítésének biztosítása az alapügyben hozott döntés végrehajthatóvá válását követő időszakra.

A korábbi szabállyal egyezően tartalmazza a javaslat az adóst megillető költségvetési támogatás (adó-visszaigénylés, adó-visszatérítés) pénzkövetelés biztosítását elrendelő végzésben meghatározott kötelezettség erejéig történő zárolásának lehetőségét. A zárolás időtartama alatt az adós nem rendelkezhet a támogatással, de a pénzkövetelés biztosításának végrehajtása során a zárolt összeget biztosítottként kell figyelembe venni.

Az általánostól eltérő szabályt tartalmaz a javaslat a jármű biztosítási intézkedés keretében foganatosítandó lefoglalása kapcsán. Ilyen esetben a foglalás a jármű foglalási jegyzőkönyvben történő feltüntetésével, illetve ha lehetséges, a törzskönyv lefoglalásával megvalósul, egyéb cselekményt, intézkedést nem kell foganatosítani.

Az ingatlan lefoglalása lényegében az általános szabályok szerint történik, de az ingatlanügyi hatóságot a pénzkövetelés biztosítására irányuló végrehajtási jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése érdekében kell megkeresni.

A javaslat a Vht.-hoz hasonlóan szabályozza az adóst megillető összeg biztosítási intézkedés alapján történő zárolását. A javaslat alapján a pénzforgalmi szolgáltató a zárolásra vonatkozó felhívás kézhezvételétől számított 8 napon belül tájékoztatja a végrehajtót arról, hogy az intézkedést milyen összegre tudta foganatosítani. Ennek a jelentősége abban áll, hogy ezt követően az adós még le nem foglalt vagyontárgyai csak a fennmaradó követelés erejéig foglalhatók le. A javaslat alapján jövedelem letiltására csak akkor kerülhet sor, ha az adósnak a biztosítandó összeg fedezetéül szolgáló, végrehajtás alá vonható más vagyontárgya nincs.

Természetesen a vonatkozó mentességi szabályokat a biztosítási intézkedés esetén is alkalmazni kell.

Újdonság a szabályozásban, hogy a biztosítási intézkedés végrehajtása nem veszélyeztetheti az adós és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését, valamint nem járhat az adós gazdálkodási tevékenységének ellehetetlenítésével.

A korábbi szabályozáshoz hasonlóan a javaslat alapján a biztosítási intézkedés alapján foganatosítandó foglalási cselekmények a foglalással, zár alá vétellel, költségvetési támogatás zárolásával, követelés lefoglalása és jövedelem letiltása esetén a végrehajtói letéti számlára történő befizetéssel, továbbá a pénzforgalmi szolgáltatóhoz intézett felhívás kiadásával befejeződnek, – a romlandó dolgok kivételével – értékesítésre, illetve a befolyt összegek felosztására a biztosítási intézkedés végrehajtása alatt nem kerülhet sor.

#### **98. §**

A javaslat tartalmazza a biztosítási intézkedés alapján foganatosított végrehajtási cselekmények hatályára vonatkozó szabályozást. E szerint a foganatosított végrehajtási cselekményeket továbbra sem kell megismételni a végrehajtási eljárás megindulása után, a foglalások hatály e nélkül is kiterjed a végrehajtási eljárásra.

#### **99-101. §**

A javaslat a korábbi szabályok ötvözeteként tartalmazza a biztosítási intézkedés megszüntetésének eseteit. Ennek értelmében amennyiben az adós a vagyontárgyai lefoglalása után utóbb kifizeti a biztosítani kívánt összeget vagy arra megfelelő biztosítékot nyújt, illetve ha a számlája terhére kiadott zárolási felhívás alapján a követelés fedezete biztosítva van, a végrehajtó a lefoglalt vagyontárgyakat a foglalás alól feloldja. Természetesen akkor is fel kell oldani a lefoglalt vagyontárgyakat, ha a biztosítási intézkedést az elrendelő hatóság vagy annak felettes szerve megszüntette.

A kielégítési végrehajtás hatályának beálltáig a befolyt összegeket nem lehet a tartozásokra felosztani, azokat a végrehajtói letéti számlán kell kezelni.

Az általános szabályoktól eltérően kezeli a javaslat a biztosítási intézkedés végrehajtása során felmerült költségek felszámítását, figyelemmel a jogintézmény jellegére, arra, hogy a biztosítási intézkedés mindkét módját még az alapeljárásban hozott végleges döntés végrehajthatóságát megelőzően kell alkalmazni. A biztosítási intézkedés végrehajtása során felmerült költséget e szerint a kielégítési végrehajtás hatályának beálltától számított 8 napon belül kell felszámítani. Amennyiben a kielégítési végrehajtás hatálya nem áll be, tehát az alapeljárás anélkül ér véget, hogy a hatóság a biztosítani kívánt összeg megfizetésére kötelezné az adóst, a felmerült költségeket az adóhatóság viseli.

#### **102-103. §**

A javaslat a korábbi szabályokhoz hasonlóan tartalmazza azon eseteket, amelyeknél az adósterhelő tartozás megfizetésére más személyt kell kötelezni a végrehajtási eljárás során elkövetett mulasztás miatt. E szerint a munkáltatóval (ideértve az adós számára járandóságot, illetményt, munkából eredő díjazást, juttatást, egyéb összeget rendszeresen, időszakonként visszatérően folyósító szervet vagy személyt), a hitelintézettel, illetve a követelésfoglalás kötelezettjével szemben kell fellépni az eljárásban elkövetett mulasztásuk miatt. Valamennyi eset közös ismérve az, hogy az adott személy a végrehajtási eljárás során megszegte azon lényeges kötelezettségét, amely őt terhelte. A javaslatban felsorolt mulasztásokkal szemben továbbra is indokolt a következetes fellépés, hiszen ezek a magatartások alkalmasak lehetnek a végrehajtás elhúzására, illetve annak eredményessége csorbítására.

A javaslat tartalmazza továbbá azon, az adóstól eltérő harmadik személyekkel szembeni határozathozatali kötelezettséget, akik magatartása vagy mulasztása a tervezet egyéb szakaszai szerint valamely összeg megfizetésére való kötelezést von maga után.

#### **104. §**

A javaslat előírja, hogy az adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtása során a törvény I-XI. fejezet rendelkezéseit az ezen címben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

#### **105. §**

A gyakorlati tapasztalatok alapján a 15 napos határidő, mely leteltét követően lehetett korábban megkeresni az adóhatóságot, rendkívül rövidnek bizonyult, hiszen több esetben előfordult, hogy az adósok 15-30 napos határidőn belül befizették tartozásaikat. A határidő növelése indokolt, hiszen így számos esetben a felesleges adminisztráció jelentősen csökkenthető.

Költséghatékonysági szempontból nem célszerű az adók módjára behajtandó köztartozások esetében a jelenleg hatályos 10 ezer forintos összeghatár alól kivételeket képezni. A végrehajtási eljárás átalánydíja a vonatkozó kormányrendelet szerint 5 ezer forint, mely így is minimális az önálló bírósági végrehajtó eljárási díjaihoz képest és nem fedezi teljes mértékben a ténylegesen felmerülő költségeket. Így viszont előfordulhatna, hogy a 10 ezer forintos értékhatár miatt néhány végrehajtást kérő alacsonyabb összegű, de jelentős számban keletkező követelése nem volna behajtható, ezért a tervezet a 10 ezer forintos értékhatárt ugyan nem, de az 5 ezer forintot elérő tartozások vonatkozásában lehetővé teszi az értékhatártól való eltérést – törvényi szintű szabállyal.

A javaslat rögzíti a megkeresés alapvető tartalmi elemeit. Ezek feltétlenül szükségesek ahhoz, hogy az adóhatóság vizsgálni tudja a megkeresés megalapozottságát és a megkereső jogosultságát, valamint azokat az adósi alapadatokat kell tartalmaznia, mely alapján a végrehajtási eljárás gyorsan és hatékonyan megindítható.

Tekintettel arra, hogy a követelés jogosultja a behajtást kérő, és ezen a végrehajtás elrendelése sem változtat, a végrehajtást foganatosító adóhatóság a döntéshez, illetve a megkereséshez kötve

van. Annak jogalapját, az eljárás jogszerűségét nem vizsgálhatja. Tekintettel arra, hogy a végrehajtási eljárás az adós számára mindig jelentős joghátrányt, a foganatosító hatóság számára pedig költséget okoz, a megkereső kötelessége a kötelezettség változásáról haladéktalanul értesíteni az adóhatóságot.

#### **106. §**

Sajátos munkamegosztás érvényesül az adók módjára behajtandó köztartozások végrehajtása esetén, amikor az adóhatóság a végrehajtást a köztartozás jogosultjának megkeresésére folytatja le. Ha az adós természetes személy, a belföldi lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye, ennek hiányában szokásos fellelhetőségi helye szerint illetékes önkormányzati adóhatóság az eljárásra jogosult szerv, míg jogi személy és egyéb szervezet köztartozási ügyében az állami adó- és vámhatóság jár el, kivéve, ha törvény a tartozás beszedését más szerv hatáskörébe utalja.

#### **107. §**

A költséghatékony és arányos végrehajtási eljárás lefolytatása céljából célszerű fenntartani a korábbi szabályozást, miszerint bizonyos összeghatár alatt csak egyes végrehajtási cselekményeket köteles lefolytatni az adóhatóság. Egy helyszíni eljárás költsége akár több százezer forint is lehet és sok esetben az adóhatóság által elérhető nyilvántartási adatokból előre kalkulálható az eljárások eredményessége. Célszerűtlen és értelmetlen lenne ilyen esetben kötelezővé tenni egyes eljárási cselekmények foganatosítását.

#### **108. §**

A javaslat előírja, hogy az adóhatóság késedelmi pótlékot nem számít fel, azzal összefüggésben felszámolási eljárást nem kezdeményez, a folyamatban lévő csőd-, felszámolási, végelszámolási, kényszertörlési, adósságrendezési eljárásban e kötelezettségeket hitelezői igényként nem jelenti be, a követeléseket behajthatatlanként nem tartja nyilván, a végrehajtásához való jog elévülését nem állapítja meg, illetve a kötelezettséggel összefüggésben mögöttes felelősséget nem érvényesít az adók módjára behajtandó köztartozásra.

#### **109. §**

A fizetési kedvezmények tekintetében a javaslat azt a szabályt fogalmazza meg, hogy az adóhatóság által behajtandó tartozás esetében a megkeresést követően benyújtott fizetési kedvezményi kérelmeket fő szabály szerint az adóhatóság bírálja el az Art. fizetési kedvezményekről szóló fejezetében foglaltak alapján. Ez egyrészt az egységes eljárás követelményének is megfelel, másrészt a bürokráciacsökkentés egyik eszköze is, hiszen a benyújtott kérelmeket egy eljárásban, azonos elvek és feltételek mentén lehet és kell elbírálni.

#### **110. §**

A javaslat szűk körben, az európai uniós forrásból társfinanszírozott támogatások esetében megtartja a korábban hatályos rendelkezéseket azon adók módjára behajtandó köztartozásokkal összefüggésben benyújtott fizetési kedvezmény kérelmek elbírálása kapcsán, amelyeknél a



kérelem elbírálására az irányító hatóság jogosult.

#### **111. §**

A végrehajtási eljárás kapcsán felmerülő szünetelési, illetve felfüggesztési okok tekintetében az adóhatóság jár el, a megkereső tájékoztatása alapján hozza meg a döntését. Ennek oka szintén az egységes eljárás biztosítása és az adminisztrációs terhek csökkentése. Az eljárások gyors és hatékony intézése, és a ténylegesen fennálló tartozások naprakész kezelése érdekében új szabályként vezeti be a tervezet azt, hogy amennyiben a megkereső 6 hónapig nem kezdeményezi a végrehajtási eljárás folytatását, az eljárást az adóhatóság megszünteti. Természetesen nem akadályozza ez az eljárás későbbi, a törvényben megfogalmazott határidőben történő újrakezdeményezését.

#### **112. §**

A javaslat változatlanul szabályozza a külföldön tartózkodó személlyel szembeni eljárással összefüggésben keletkezett jutalék viselését.

#### **113. §**

A tartozások részbeni behajtása esetére a javaslat a korábbi szabályozással azonos felosztási szabályokat fogalmaz meg.

Az adóhatóság eredménytelen behajtás esetén nem minősíti a tartozást behajthatatlannak, hiszen ebben az esetben a végrehajtási eljárást nem lehetne megszüntetni. Azt csupán az által nyilvántartott tartozások tekintetében teszi meg a feltételek fennállása esetében. Ilyen esetben a behajtás eredménytelenségéről tájékoztatja a megkeresőt. Az adók módjára behajtandó tartozások esetében a tervezet rögzít egy objektív időkorlátot is, miszerint újabb megkeresés az eredménytelen behajtásról szóló tájékoztató megküldését követő 1 éven túl nyújtható be ismét. Ezzel kiküszöbölhető az az – felesleges és költséges eljárások – mikor egy nyilvánvalóan eredménytelen behajtási eljárást követően a megkereső szinte azonnal, változatlan tényállás mellett nyújtja be megkeresését, melytől újabb eredmény – az idő rövidsége miatt – nyilvánvalóan nem várható.

Nyilvánvalóan nem várható el az adóhatóságtól, hogy minden – be nem hajtott – költséget saját maga, egyedül viseljen. A korábbi szabályozás fenntartásával a javaslat a behajtást kérő és az adóhatóság közös kötelezettségévé teszi a be nem hajtott költségek viselését.

#### **114-115. §**

A javaslat az adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtásához való jog elévülése vonatkozásában visszautal az általános szabályokra. Így például az adók módjára behajtandó köztartozás esetében is a tartozás végrehajtásához való jog 4 év elteltével évül el, amely időt 6 hónappal meghosszabbodik, amennyiben az adóhatóság végrehajtási cselekményt fogatosított.

#### **116. §**

A javaslat szövege megegyezik a korábbi szabályozással állami kezességvállalással biztosított hitelszerződésének felmondásával összefüggésben érvényesített állami kezességre tekintettel keletkezett adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtása vonatkozásában. Az ingatlan-végrehajtás kizárása, illetve a folyamatban lévő végrehajtás felfüggesztése az adós számára méltányos eljárás addig az időpontig, amíg az állami kezesség érvényesítője előtt, vagy a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. előtt folyamatban van az ingatlannal kapcsolatos eljárás. A felfüggesztés időtartama az állam által történő megvásárlás kezdeményezésétől a hozzájárulás megadásáig, vagy elutasításáig tart. A javaslat szövege figyelembe vette azt is, hogy a lehető legkevesebb adminisztrációval kell a hiteles dokumentumokat bekérni, illetve az értesítéseket a szervezetek között megküldeni.

#### **117. §**

A javaslat az önkormányzati adóhatóság megkeresése alapján az állami adó- és vámhatóság által fogantatosítandó végrehajtásokra az adók módjára behajtandó köztartozások behajtásának szabályait írja elő alkalmazni e címben rögzített eltérésekkel. A javaslat ezen rendelkezése olyan speciális előírásokat tartalmaz, mely az önkormányzati megkeresések tekintetében a hatékony és gyors végrehajtási eljárás lefolytatását elősegíti. Az önkormányzati adóhatóságnak az állami adó- és vámhatóság megkeresése előtt meg kell kísérelnie a tartozás átvezetéssel és visszatartás útján történő végrehajtását.

#### **118. §**

A Diákhitel Központ Zrt. jelentős mennyiségben küld behajtási megkereséseket az állami adó- és vámhatóság részére. Ezen kötelezettségek végrehajtásának speciális szabályait tartalmazza ezen cím.

#### **119-121. §**

Az állami adó- és vámhatóság az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény 2018. január 1-től hatályos szabályozása alapján általános végrehajtási hatósággá válik. Az állami adó- és vámhatóság feladatát - ebből a szempontból - három típusú tartozás behajtása érinti. Egyrészt az általa nyilvántartott adó- és vámtartozások behajtása, másrészt a különböző ágazati törvények által rá delegált, adók módjára behajtandó köztartozások behajtása, illetve 2018. január 1-től az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény alapján az egyéb köztartozások behajtása. Az utóbbi két esetben nincs alapvető különbség a lefolytatandó eljárások tekintetében, így nem célszerű és nem is hatékony különböző szabályokat alkotni rá. Ennek értelmében a javaslat szerint a kötelezettségek jogosultjai vagy a behajtást kérőhatóságok az állami adó- és vámhatóságot elektronikus úton benyújtott megkereséssel tudják felhívni a végrehajtási eljárás megindítására.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény alapján lefolytatandó végrehajtások tekintetében a javaslat nem határoz meg végrehajtási összeghatárt, így a megkeresés e jogszabály alapján bármilyen összeg tekintetében benyújtható.

Ezen követelések végrehajtása tekintetében az állami adó- és vámhatóság – behajtást kérő hatóság részben vagy egészben saját bevételét képező kötelezettségek kivételével – az adóhatóság a fizetési kedvezményi kérelmeket elbírálja, késedelmi pótlékot számít fel, azokkal összefüggésben felszámolási eljárást kezdeményez, a folyamatban lévő csőd-, felszámolási, végelszámolási, kényszertörlési, adósságrendezési eljárásban e kötelezettségeket hitelezői igényként bejelenti, a nyilvántartásba vételi díjat megfizeti, a követeléseket behajthatatlanként nyilvántarthatja, a végrehajtásukhoz való jog elévülését megállapítja.

Nyilvánvalóan nem várható el az adóhatóságtól, hogy minden – be nem hajtott – költséget saját maga, egyedül viseljen. A korábbi szabályozás fenntartásával a javaslat a behajtást kérő és az adóhatóság közös kötelezettségévé teszi a be nem hajtott költségek viselését, tehát a tervezet a korábbi szabályozáson nem változtat. Ez alól teremt – a korábbi szabályozással azonos módon – kivételt a kormányhivatalok tekintetében, hiszen mind az adóhatóság, mind a kormányhivatalok tulajdonképpen a központi költségvetésből fedeznék ezen kiadásait, így nincs értelme a fedezetek közti megosztásnak.

### 122-125. §

A javaslat külön fejezetet rendel a meghatározott cselekmények foganatosítására vonatkozó szabályok összegyűjtésére. Az állami adó- és vámhatóság az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatályba lépése előtt kizárólag pénzkövetelés behajtásával foglalkozott, meghatározott cselekmények foganatosítására nem volt jogköre. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény 134. § (1) bekezdése értelmében azonban jogosulttá válik meghatározott cselekmények foganatosítására is. Tekintettel arra, hogy az erre vonatkozó ágazati szabályok meglehetősen szerteágazóak, célszerű az egy szervezet által ellátandó feladatok kapcsán az eljárás gyorsítása és egységessége érdekében a cselekményekre vonatkozó közös szabályokat a tervezetben összefoglalni.

A javaslat alapján a végrehajtást foganatosító állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy a konkrét ügyben miként hajtható végre a leghatékonyabban a behajtást kérő hatóság döntésében foglalt meghatározott cselekmény.

A sokféle cselekmény kapcsán felmerülnek azonos szabályozási körök, mint például a hatósági engedély birtokában végezhető cselekmények, a szaktudást igénylő cselekmények, illetve olyan cselekmények, melyekhez speciális eszközök szükségesek (pl. markológép az épületbontáshoz). Ezen tevékenységeket a javaslat alapján a végrehajtást foganatosító hatóságnak a végrehajtás elrendelését követő legrövidebb időn belül meg kell valósítania. A feladatok gyors és hatékony végrehajtása, illetve a költségek minimalizálása érdekében azon elvégzendő feladatok kapcsán, amelyek nem tartoznak a közbeszerzésről szóló törvény hatálya alá, célszerű egy olyan adatbázis létrehozása, mely az ilyen tevékenységekben közreműködő szervezetek, vállalkozók adatait tartalmazza. Ebbe az adatbázisba azonban kizárólag olyan külső szervek kerülhetnek be, akik megbízható adózónak minősülnek, nincs köztartozásuk és tényleges tevékenységet folytatnak. A javaslat ennek feltételeit rögzíti. Az átláthatóság érdekében a névjegyzék nyilvános. A

közreműködő szervezeteket azonban együttműködési kötelezettség terheli annak érdekében, hogy a végrehajtást foganatosító hatóság olyan szervezetet keressen meg, akik az adott feladatot a lehető legrövidebb időn belül el tudják végezni. Ezért azon szervezetek, akik az állami adó- és vámhatóság felhívására nem reagálnak, illetve a feladatot nem végzik el, törlésre kerülnek a névjegyzékből. Az elvégzett feladatról jegyzőkönyvet kell felvenni, mely a munkadíj kifizetésének is az alapidokumentuma lesz. A munkadíj egyébként végrehajtási költségként az adós terhére felszámításra kerül.

A javaslat rendelkezik arról is, hogy azon tevékenységeket, melyet az állami adó- és vámhatóság hivatásos állományú alkalmazottai a jogszabályban foglalt jogkörükön belül el tudnak végezni elsősorban – költséghatékonysági okból, valamint a gyorsabb eljárás érdekében – az ő közreműködésükkel kell elvégezni.

#### **126. §**

Felhatalmazó rendelkezések.

#### **127. §**

Hatálybaléptető rendelkezés.

#### **128-131. §**

Átmeneti rendelkezések.

#### **132. §**

E § tartalmazza a törvény hivatalos rövidítését.